

MINISTERUL JUSTIȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA

Comisia de licențiere a activității notariale

HOTĂRÂREA nr.1

*cu privire la aprobarea subiectelor pentru testul grilă pentru concursul de admitere
la stagiul profesional în profesia de notar*

21 februarie 2025

mun. Chișinău

Întrunită în ședința din 21 februarie 2025, Comisia de Licențiere a activității notariale, constituită în temeiul Ordinului ministrului justiției nr. 279 din 25 septembrie 2024, în componența:

Președinte: Constanța OBADĂ

Membrii: Angela POPIL

Aliona CHISARI – RURAK

Lucia LEBEDI

Doina BERNEVEC

Daniela ȚURCAN

Diana GAVRILIUC supleantul membrului Veronica ROȘCA

Secretarul Comisiei: Viorica CORNESCU

în temeiul art. 13, art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (6) și art. 25 din *Legea nr. 69/2016 cu privire la organizarea activității notarilor*, pct. 19 subpct. 1), pct. 20 subpct. 5), pct. 22 subpct. 3), pct. 26 și pct. 29 din *Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei de licențiere a activității notariale și procedura de selectare a membrilor Comisiei de licențiere a activității notariale*, aprobat prin *Ordinul ministrului justiției nr. 641/2017* și prevederile pct. 28 din *Regulamentul privind condițiile și modul de desfășurare a concursului de admitere la stagiul profesional* aprobat prin *Ordinul ministrului justiției nr. 622/2017*, cu vot unanim,

A HOTĂRÂT:

1. Se aprobă subiectele pentru testul grilă pentru concursul de admitere la stagiul profesional în profesia de notar, conform anexei nr. 1.
2. Prezenta hotărâre se publică pe pagina web oficială a Ministerului Justiției și se transmite Camerei Notariale pentru informare.

Constanța OBADĂ, Președinte *semnătură*

Angela POPIL, membru *semnătură*

Aliona CHISARI-RURAK, membru *semnătură*

Lucia LEBEDI, membru *semnătură*

Doina BERNEVEC, membru *semnătură*

Daniela ȚURCAN, membru *semnătură*

Diana GAVRILIUC, membru supleant *semnătură*

Domeniul: DREPT CIVIL

1. Conform Codului Civil al Republicii Moldova, buna-credință reprezintă:

- a) un standard de conduită bazat pe interesele unei părți, fără a se ține cont de interesele celeilalte părți la raportul juridic;
- b) un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic;
- c) o regulă aplicabilă exclusiv în raporturile juridice civile dintre consumatori și profesioniști.

2. Este falsă următoarea afirmație:

- a) buna-credință se prezumă până la proba contrară;
- b) buna-credință trebuie probată de către partea care o invocă;
- c) este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior.

3. Determinarea drepturilor și obligațiilor părților unui raport juridic civil în funcție de principiile legislației civile și de echitate reprezintă:

- a) analogia legii;
- b) uzanța;
- c) analogia dreptului.

4. Legislația civilă a Republicii Moldova constă:

- a) exclusiv în Codul civil al Republicii Moldova;
- b) în Codul civil al Republicii Moldova și în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;
- c) în Codul civil al Republicii Moldova, în alte legi, în ordonanțe ale Guvernului și în acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile juridice civile și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova.

5. La interpretarea și aplicarea legislației civile se ține cont de:

- a) nevoia de a promova aplicarea uniformă a dispozițiilor legale, buna-credință și certitudinea juridică;
- b) concordanța cu recomandările Curții Supreme de Justiție;
- c) interesul personal al părților și nevoile economice.

6. Uzanța reprezintă:

- a) o normă juridică stabilită printr-un act normativ subordonat legii;
- b) o regulă de conduită, neprevăzută de legislație, dar larg recunoscută și respectată regulat într-un anumit domeniu al raporturilor civile;
- c) o regulă de conduită larg recunoscută, care urmează a fi aplicată chiar dacă contravine bunelor moravuri.

7. Conform Codului Civil al Republicii Moldova, uzanțele pot fi aplicate:

- a) dacă nu contravin exclusiv legii, ordinii publice și bunelor moravuri;
- b) dacă nu contravin legii, ordinii publice, bunelor moravuri și actului juridic;
- c) doar dacă sunt prevăzute expres într-un contract.

8. Potrivit principiului neretroactivității legii civile:

- a) legea nouă nu este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare;
- b) legea civilă nu modifică și nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior;
- c) legea nouă desființează efectele deja produse de legea veche doar în cazul unei situații juridice în curs de realizare.

9. În cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi:

- a) legea nouă va governa natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților;
- b) dacă legea nouă nu prevede altfel, natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte contractuale, vor fi guvernate în continuare de legea veche;
- c) legea veche va continua să guverneze modalitățile de exercitare a drepturilor sau de executare a obligațiilor părților.

10. În cazul în care clauzele unui act juridic încheiat anterior intrării în vigoare a legii noi sunt contrare dispozițiilor imperative ale acestei legi, clauzele respective:

- a) rămân valabile, în orice situație;
- b) sunt lipsite de orice efect juridic, în orice situație;
- c) sunt lipsite de orice efect juridic, dacă legea nouă nu prevede altfel.

11. Capacitatea deplină de exercițiu a persoanei fizice se dobândește:

- a) întotdeauna la 18 ani;
- b) prin căsătorie la 16 ani;
- c) prin emancipare la 14 ani.

12. Capacitatea de folosință a persoanei fizice:

- a) poate fi îngădită în funcție de discernământul persoanei;
- b) nu poate fi îngădită;
- c) poate fi limitată doar în cazurile și condițiile stabilite de lege.

13. Emanciparea operează:

- a) prin hotărârea autorității tutelare, independent de opinia părinților minorului,
- b) prin hotărârea autorității tutelare, cu acordul părinților minorului;
- c) prin hotărâre judecătorească, cu acordul părinților minorului.

14. Poate un minor fi emancipat în lipsa acordului său?

- a) da;
- b) nu;
- c) da, dacă există acordul părinților.

15. Poate fi emancipat minorul care:

- a) intenționează să încheie un contract individual de muncă;
- b) lucrează în baza unui contract individual de muncă;
- c) a lucrat în baza unui contract individual de muncă, dar s-a concediat din proprie inițiativă.

16. Capacitatea de exercițiu deplină a persoanei fizice, de regulă:

- a) apare la vârsta de 14 ani,
- b) apare la vârsta de 18 ani;
- c) nu depinde de vârstă, iar uneori poate apărea și înainte de naștere.

17. Actele juridice prevăzute la art.139 alin. (1) din Codul civil al Republicii Moldova încheiate în numele minorului care nu are capacitate deplină de exercițiu:

- a) nu se pot încheia, sub sancțiunea nulității absolute, în lipsa autorizării preventive de către consiliul de familie sau în absența acestuia, de către autoritatea tutelară;
- b) produc efecte juridice doar după autorizarea de către consiliul de familie sau, în absența acestuia, de către autoritatea tutelară;
- c) pot fi încheiate liber, de către reprezentanții legali ai minorului.

18. Măsurile de ocrotire judiciară a persoanei fizice sunt:

- a) curatela, ocrotirea provizorie, tutela;
- b) asistența la luare deciziilor, mandatul de ocrotire în viitor, curatela, ocrotirea provizorie, tutela;
- c) doar curatela și tutela.

19. Măsura de ocrotire aplicată asupra persoanei fizice adulte își produce efectele:

- a) la data îndeplinirii formalităților de publicitate;
- b) la data emiterii/pronunțării hotărârii judecătorești privind instituirea măsurii de ocrotire;
- c) la data când hotărârea judecătorească a rămas definitivă.

20. Măsura de ocrotire aplicată asupra persoanei fizice adulte va fi opozabilă terților:

- a) la data îndeplinirii formalităților de publicitate;
- b) la data emiterii/pronunțării hotărârii judecătorești privind instituirea măsurii de ocrotire;
- c) la data când hotărârea judecătorească a rămas definitivă.

21. Mandatul de ocrotire în viitor produce efecte juridice:

- a) din data autentificării lui de către notar;
- b) din data prezentării mandatului autorității tutelare;
- c) din data contrasemnării mandatului de ocrotire de către autoritatea tutelară.

22. Mandatul de ocrotire în viitor care a început să producă efecte încetează:

- a) imediat ce au dispărut temeiurile instituirii lui;
- b) în cazul instituirii unei măsuri de ocrotire judiciare în privința persoanei ocrotite, dacă hotărârea instanței de judecată nu prevede altfel;
- c) la revocarea mandatului de ocrotire în viitor de către persoana ocrotită.

23. Are formă autentică obligatorie:

- a) mandatul de ocrotire în viitor care se conține într-o procură;
- b) mandatul de ocrotire în viitor prin care se împuternicesc mai mulți mandatar;
- c) mandatul prin care se acordă mandatul de ocrotire în viitor a copilului.

24. Persoana ocrotită prin tutelă:

- a) poate emite mandat de ocrotire pentru viitor;
- b) poate să întocmească sau să modifice de sine stătător un testament;
- c) poate revoca de sine stătător testamentul întocmit anterior sau după instituirea tutelei.

25. Ziua morții persoanei declarate decedată se consideră:

- a) ziua în care hotărârea judecătorească privind declararea decesului ei a rămas definitivă;
- b) ziua în care hotărârea judecătorească privind declararea decesului a fost înregistrată în registrele de publicitate;
- c) ziua în care a fost emis certificatul de deces.

26. Sub aspectul naturii lor juridice, attributele de identificare ale persoanei fizice sunt:

- a) drepturi patrimoniale;
- b) drepturi personal nepatrimoniale;
- c) drepturi de creanță.

27. În cazul tutelei, nu pot fi încheiate de către persoana însărcinată cu ocrotirea și nici nu necesită încuviințare:

- a) căsătoriile;
- b) testamentele;
- c) actele strict personale, expres prevăzute de lege.

28. Nu pot fi autorizate, iar tutorele nu este în drept să încheie:

- a) acte privind constituirea de către persoana ocrotită a unei garanții reale sau personale pentru a garanta obligațiile unui terț;
- b) actul de renunțare la succesiune;
- c) contractul de primire a unui împrumut.

29. La încheierea actelor juridice de către minorii de după 14 ani va fi necesar acordul

- a) ambilor părinți;
- b) a unui dintre părinți;
- c) ambilor părinți, în cazul în care aceștia sunt divorțați.

30. Domiciliul legal al minorului încredințat de instanța judecătorească în plasament unui terț este, de regulă:

- a) domiciliul părinților săi;
- b) domiciliul stabilit de instanța de judecată;
- c) locul încredințării în plasament, adică unde locuiește efectiv.

31. Aptitudinea persoanei de exercitare a drepturilor și de asumare a obligațiilor prin încheierea de acte juridice civile, constituie:

- a) capacitate de folosință;
- b) capacitate de exercițiu;
- c) capacitate juridică civilă.

32. Capacitatea de folosință a persoanei juridice, de regulă, apare la data:

- a) autentificării actului de constituire;
- b) depunerii cererii de înregistrare;
- c) înregistrării de stat a persoanei juridice.

33. Persoana juridică poate:

- a) practica orice activitate neinterzisă de lege;
- b) practica doar activitățile prevăzute în actul de constituire;
- c) fi limitată în drepturi doar în cazurile prevăzute de statut;

34. Persoana juridică cu scop nelucrativ activează:

- a) doar în baza contractului de constituire;
- b) în baza contractului de constituire și a normelor generale cu privire la organizațiile de tipul respectiv;
- c) doar în baza normelor generale cu privire la organizațiile de tipul respectiv.

35. La expirarea termenului stabilit pentru existența persoanei juridice:

- a) continuă să existe până la stingerea obligațiilor;
- b) se reorganizează cu transmiterea patrimoniului către noua persoană juridică;
- c) nici una din ambele variante nu este corectă.

36. Membrii asociației:

- a) nu răspund pentru obligațiile asociației, iar aceasta nu răspunde pentru obligațiile membrilor săi;
- b) nu răspund pentru obligațiile asociației, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;
- c) poartă răspundere solidară nelimitată pentru obligațiile acesteia cu întreg patrimoniul lor..

37. Reorganizarea persoanei juridice poate avea loc:

- a) prin fuziune, transformare, dezmembrare;
- b) doar prin contopire sau divizare;
- c) doar prin transformare.

38. Reorganizarea are ca efect:

- a) întotdeauna constituirea unei noi persoane juridice;
- b) întotdeauna desființarea persoanei juridice reorganizate;
- c) atât crearea unor noi persoane juridice, cât și dizolvarea persoanelor juridice.

39. Instituția publică este persoană juridică de drept public care se constituie:

- a) în baza unui act emis de autoritatea publică și care are buget propriu alocat din bugetul de stat;
- b) în baza unui act emis de autoritatea publică și care este finanțată, integral sau parțial, de la bugetul acesteia din urmă;
- c) în baza actului de constituire și care este la autofinanțare.

40. În cazul în care asociatul nu a vărsat în termen aportul:

- a) toți asociații în comun au dreptul să-i ceară în scris aceasta;
- b) cel puțin 2/3 din numărul asociaților au dreptul să-i ceară în scris aceasta;
- c) oricare asociat are dreptul să-i ceară în scris vărsarea aportului.

41. După dizolvare, persoana juridică:

- a) nu mai există;
- b) există în măsura în care nu a fost dizolvată;
- c) mai există cât este necesar pentru lichidarea patrimoniului.

42. Persoane juridice cu scop lucrativ sunt:

- a) doar societatea cu răspundere limitată, societatea pe acțiuni, societatea în comandită și societatea în nume colectiv;
- b) doar societățile comerciale și cooperativele;
- c) întreprinderile de stat și municipale, cooperativele și societățile comerciale.

43. Conducerea societății în nume colectiv se exercită:

- a) prin acordul tuturor asociaților;
- b) prin acordul a cel puțin doi asociați;
- c) de asociatul majoritar.

44. Care dintre următoarele definește actul juridic civil?

- a) manifestarea de voință a unei persoane fizice sau juridice, având drept scop modificarea raporturilor juridice;
- b) manifestarea de voință a unei persoane fizice sau juridice, având drept scop crearea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile;
- c) un document scris, autentificat, care atestă un acord între părți.

45. După modul de formare, actele juridice civile se clasifică în:

- a) acte juridice consensuale, reale și solemne;
- b) acte juridice cu titlu oneros și cu titlu gratuit;
- c) acte juridice de conservare, de administrare și de dispoziție.

46. Condițiile de valabilitate ale actului juridic civil sunt:

- a) capacitatea, consimțământul, obiectul, forma;
- b) capacitatea, consimțământul, eroarea, dolul, violența, leziunea, cauza, obiectul, forma;
- c) consimțământul, capacitatea, cauza, obiectul, forma, termenul.

47. Ce condiții trebuie să îndeplinească obiectul actului juridic civil pentru a fi valabil?

- a) să fie licit și determinabil;
- b) să fie licit, să se afle în circuitul civil și să fie determinabil, cel puțin în specia sa;
- c) să fie determinabil la momentul încheierii actului juridic și să aibă o valoare economică.

48. Care dintre următoarele NU poate constitui obiect al unui act juridic civil?

- a) bunurile viitoare, care urmează a fi fabricate;
- b) bunurile inalienabile, cum ar fi viața sau sănătatea;
- c) bunurile determinate sau determinabile.

49. Condițiile de valabilitate ale consimțământului la încheierea actului juridic sunt :

- a) consimțământul trebuie să fie exprimat în scris, să provină de la o persoană cu discernământ și să fie aprobat de o instanță;
- b) consimțământul trebuie să fie exteriorizat, să provină de la o persoană cu discernământ, să fie exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și să nu fie viciat;
- c) consimțământul este valabil, chiar dacă este exprimat de o persoană lipsită de discernământ, dacă este exteriorizat.

50. Care dintre următoarele NU reprezintă o condiție pentru valabilitatea consimțământului?

- a) exprimarea consimțământului cu intenția de a produce efecte juridice;
- b) consimțământul trebuie să fie liber și neviciat;
- c) consimțământul trebuie exprimat exclusiv în formă scrisă.

51. Cum se poate exterioriza consimțământul în cadrul unui act juridic civil?

- a) exclusiv printr-o declarație scrisă și semnată;
- b) prin manifestări de voință directe (explicite) sau indirecte (implicite), inclusiv prin tăcere, în anumite condiții prevăzute de lege;

c) doar verbal, dacă ambele părți sunt de acord.

52. Ce reprezintă eroarea ca viciu de consimțământ?

- a) lipsa discernământului la momentul încheierii actului juridic;
- b) reprezentarea falsă de către subiect a realității și circumstanțelor de fapt la încheierea actului juridic;
- c) determinarea, prin mijloace viclene, a unei părți de a încheia actul juridic.

53. Ce tipuri de eroare produc efecte juridice în calitate de viciu de consimțământ?

- a) eroare voluntară;
- b) eroare de drept;
- c) eroare esențială.

54. Reprezintă eroare în substanță următoarea situație:

- a) Subiectul 1 crede că cumpără un obiect din aur, dar de fapt el este din cupru;
- b) Subiectul 1 crede că dă bani cu împrumut, Subiectul 2 crezând că i se oferă o donație;
- c) Subiectul 1 grevează cu ipotecă un bun, Subiectul 2 crezând că i se oferă în calitate de garanție reală un alt bun.

55. Care dintre următoarele afirmații NU este corectă?

- a) eroarea poate fi dovedită prin orice mijloace de probă și determină nulitate relativă;
- b) eroarea determină întotdeauna nulitate absolută;
- c) eroarea este un viciu de consimțământ care vine de la însăși subiectul actului juridic, fără a fi influențată/indusă de nici un terț.

56. Dolul ca viciu de consimțământ presupune:

- a) reprezentarea falsă a situației de către subiectul actului juridic, fapt ce îl determină să încheie acest act juridic;
- b) determinarea, prin mijloace dolosive sau viclene, a unei părți a actului juridic de către cealaltă parte, în scopul încheierii actului juridic;
- c) constrângerea fizică/psihică a unei persoane în scopul încheierii actului juridic.

57. Care sunt cele două elemente constitutive ale dolului?

- a) elementul material și elementul voluntar;
- b) elementul subiectiv și elementul obiectiv;
- c) elementul intenționat și elementul involuntar.

58. Ce efect juridic are actul încheiat prin violență?

- a) este lovit de nulitate relativă;
- b) este lovit de nulitate absolută;
- c) este inefficient.

59. În ce situație violența NU va fi considerată un viciu de consimțământ?

- a) când amenințarea este indirectă;
- b) când autorul violenței nu a folosit un mijloc ilicit;
- c) când victima violenței nu a contestat actul juridic.

60. Poate fi anulat pentru leziune:

- a) actul juridic civil prin care o parte o determină pe cealaltă să încheie actul juridic, stipulând în favoarea sa o prestație considerabil mai mare decât valoarea propriei prestații;
- b) actul juridic pe care o persoană l-a încheiat din cauza unui concurs de împrejurări grele sau condiții extrem de nefavorabile, fapt de care a profitat cealaltă parte a actului juridic;
- c) actul juridic încheiat de către o persoană care a înțeles eronat condițiile, împrejurările și circumstanțele de fapt la încheierea actului juridic civil.

61. Elementul obiectiv în contextul leziunii ca viciu de consimțământ constă în:

- a) disproporția vădită de valoare între contra-prestații, ceea ce face ca actul juridic să fie extrem de nefavorabil pentru una dintre părți;
- b) profitarea de starea de nevoie creată de un concurs de împrejurări grele în care se află cealaltă parte;
- c) starea psihologică a părții care este influențată de împrejurările grele și nefavorabile în care s-a pomenit.

62. Ce reprezintă forma actului juridic civil?

- a) modul de exteriorizare a manifestării de voință pentru a crea, modifica sau stinge raporturi juridice civile;
- b) expresia verbală sau tacită a acordului dintre părțile actului juridic;
- c) tipul de document impus de lege pentru ca actul juridic să fie valabil.

63. Ce formă poate avea actul juridic civil?

- a) verbală, scrisă sau autentică;
- b) doar verbală sau scrisă;
- c) doar autentică sau electronică.

64. În ce situații forma autentică a actului juridic este obligatorie?

- a) dacă actul juridic are ca obiect înstrăinarea bunurilor imobile sau grevarea acestora cu drepturi reale limitate, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;
- b) dacă actul juridic are ca obiect înstrăinarea bunurilor mobile;
- c) dacă actul juridic are valoare monetară mai mare de 1000 lei și ca obiect vânzarea la vedere.

65. În care dintre următoarele cazuri Codul Civil al Republicii Moldova prevede obligativitatea respectării formei autentice ?

- a) dacă actul juridic are ca obiect înstrăinarea bunurilor mobile;
- b) în cazul încheierii contractului de mandat;
- c) în cazul încheierii contractului care conține obligația de a transmite renta în viitor.

66. Forma cerută *ad validitatem* presupune:

- a) întotdeauna un înscris autentic;
- b) niciodată un înscris sub semnătură privată;
- c) de regulă, un act juridic autentic, prin excepție, un act juridic încheiat în formă scrisă, cu dată certă.

67. Spre deosebire de forma *ad validitatem*, forma *ad probationem*:

- a) în caz de nerespectare nu va atrage sancțiunea nulității absolute a actului juridic civil;
- b) este facultativă;
- c) în caz de nerespectare, actul juridic va fi ineficient.

68. Nerespectarea formei *ad probationem*:

- a) atrage nevalabilitatea actului juridic civil;
- b) atrage, în principiu, sancțiunea imposibilității dovedirii actului juridic civil cu un alt mijloc de probă;
- c) atrage nulitatea absolută a actului juridic.

69. Condiția, ca modalitate a actului juridic civil:

- a) este un eveniment viitor și sigur ca realizare;
- b) nu poate să depindă de un eveniment survenit, dar deocamdată necunoscut părților;
- c) este un eveniment viitor și nesigur ca realizare.

70. Constituie modalitate a actului juridic civil:

- a) cauza;
- b) sarcina;
- c) capacitatea juridică.

71. Până la momentul îndeplinirii condiției suspensive:

- a) obligația se poate stinge prin compensare;
- b) dobânditorul nu poate, în nici o situație să realizeze acte de conservare a dreptului său;
- c) creditorul poate ceda prin acte *mortis causa* dreptul său condițional.

72. Termenul suspensiv, ca modalitate a actului juridic civil:

- a) reprezintă un element viitor și nesigur ca realizare;
- b) amână, până la împlinirea sa, începutul producerii efectelor juridice stipulate;
- c) amână, până la împlinirea sa, stingerea exercițiului drepturilor și executării obligațiilor.

73. Îndeplinirea condiției rezolutorii:

- a) stinge efectele juridice ce derivă din acea condiție din momentul îndeplinirii ei;
- b) duce la consolidarea definitivă a actului juridic civil;
- c) presupune restituirea prestațiilor efectuate de părți, inclusiv a fructelor culese sau încasate de dobânditor sub condiție rezolutorie.

74. Este inefficient actul juridic:

- a) care, conform legii, fără a fi nul sau anulabil, nu produce, total sau parțial, efectele sale juridice;
- b) în care nu este indicat bunul;
- c) care a fost încheiat de către părți cu intenția de a ascunde un alt act juridic.

75. Ineficiența actului juridic civil poate fi invocată:

- a) doar de instanța de judecată, din oficiu,
- b) de orice persoană care are un interes născut și actual;
- c) doar de părțile actului juridic civil.

76. Nulitatea actului juridic multilateral în privința uneia dintre părți, atrage nulitatea sa și în privința celorlalte părți dacă:

- a) clauzele actului juridic nu sunt în interesul tuturor părților;
- b) din cauza lipsei acelei părți, nu poate fi atins scopul pentru care celelalte părți au încheiat actul juridic;
- c) exclusiv în cazul în care celelalte părți contractante și-au exprimat acordul cu privire la nulitate.

77. Confirmarea actului lovit de nulitate relativă se poate face:

- a) prin declarație expresă și incertă;
- b) în orice formă din care rezultă voința de a confirma actul juridic;
- c) în orice moment, chiar și cel dinaintea cunoașterii temeiului nulității.

78. Nulitatea relativă poate fi invocată:

- a) de către persoana în interesul căreia este stabilită;
- b) de instanța de judecată;
- c) de orice persoană care are un interes născut și actual.

79. Nulitatea absolută sancționează nerespectarea la încheierea actului juridic civil:

- a) a unei condiții de fond;
- b) a unei condiții de capacitate;
- c) a unei dispoziții legale ce ocrotește un interes general.

80. Nulitatea actului juridic civil este guvernată de:

- a) legea în vigoare la data încheierii contractului;
- b) legea în vigoare la data executării contractului;
- c) legea în vigoare la data examinării cauzei.

81. Sunt nule, toate actele juridice încheiate de:

- a) un minor care nu a împlinit vârsta de 7 ani;
- b) de o persoană care nu a conștientizat pe deplin acțiunea sa, care corespunde dorințelor sale;
- c) de o persoană în privința căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară sub formă de curatelă.

82. Actul juridic nul se consideră:

- a) că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii lui;
- b) valabil, prin confirmarea exprimată de către părțile actului;
- c) valabil, pînă la declararea nulității.

83. Constituie principii ce guvernează efectele nulității actului juridic civil:

- a) principiul resolutio iure dantis, resolutur ius accipientis și principiul retroactivității efectelor actului juridic;
- b) principiul relativității efectelor actului juridic și principiul irevocabilității actului juridic;
- c) principiul restitutio in integrum și principiul forței obligatorii a actului juridic.

84. Un bun imobil poate fi dobîndit în proprietate prin:

- a) accesiune, act juridic, hotărâre judecătorească, confuziune;
- b) accesiune, act administrativ, uzucapiune, hotărâre judecătorească;
- c) accesiune, ocupațiune, act juridic, succesiune.

85. Trebuie să predea bunul:

- a) posesorul de bună-credință ale cărui revendicări n-au fost satisfăcute;
- b) posesorul legitim;
- c) posesorul de rea-credință căruia nu i-au fost compensate cheltuielile ce au dus la sporirea valorii bunului.

86. Posesorul nelegitim:

- a) tot timpul este de rea-credință;
- b) poate fi și de bună-credință;
- c) oricum este de bună-credință.

87. Posesiunea încetează dacă:

- a) posesorul a fost deposedat de către un terț și rămâne lipsit de posesia bunului mai mult de 1 an;
- b) bunul nu este folosit timp de trei ani;
- c) bunul a fost dat în folosință unei alte persoane.

88. Nu este posesor nemijlocit al bunului:

- a) proprietarul bunului;
- b) dobânditorul de rea-credință al bunului;
- c) Primăria în privința unui iaz dat în folosință.

89. Se prezumă proprietar al bunului:

- a) toți posesorii, chiar dacă s-a dovedit că a început a poseda pentru altul;
- b) posesorul unui bun imobil;
- c) orice posesor a unui bun mobil, dacă nu s-a dovedit că a început a poseda pentru altul.

90. Dreptul de proprietate asupra bunului mobil este transmis dobânditorului:

- a) din momentul înregistrării bunului;
- b) din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare;
- c) din momentul predării bunului, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

91. Dreptul de proprietate asupra bunului imobil este transmis dobânditorului:

- a) din momentul predării bunului;
- b) din momentul predării bunului, dacă legea sau contractul nu prevede altfel;
- c) din momentul înregistrării bunului, dacă legea nu prevede altfel.

92. Posesorul unui bun mobil fără stăpân devine proprietarul acestuia prin:

- a) accesiune;
- b) uzucapiune;
- c) ocupațiune.

93. Bunul mobil pierdut:

- a) devine proprietatea celui care a găsit bunul;
- b) continuă să aparțină proprietarului său;
- c) devine proprietatea autorităților administrației publice locale sau organului de poliție din localitatea în care a fost găsit.

94. Cel ce a găsit bunul poartă răspundere pentru pierderea sau deteriorarea acestuia:

- a) în caz de imprudență;
- b) în caz de culpă;
- c) doar în caz de intenție sau culpă gravă.

95. În cazul în care într-un bun imobil, se descoperă o comoară, ea aparține:

- a) proprietarului bunului imobil;
- b) descoperitorului;
- c) jumătate proprietarului bunului imobil și jumătate descoperitorului.

96. În cazul descoperirii unei comori, constituite dintr-un bun recunoscut ca monument al istoriei sau culturii, acesta este transmis:

- a) în proprietatea statului;
- b) în proprietatea descoperitorului;
- c) în proprietatea instituției de cercetări arheologice.

97. Adăugirile de teren la malurile apelor curgătoare revin proprietarului terenului riveran numai dacă:

- a) au fost rupte brusc;
- b) s-au format treptat;
- c) au apărut prin scăderea temporară a apelor.

98. Proprietarul sau fostul posesor al bunului găsit este obligat să plătească găsitului o recompensă în mărime de:

- a) cel mult 15% din prețul sau din valoarea actuală a bunului;
- b) cel mult 10% din prețul sau din valoarea actuală a bunului;
- c) cel mult 30% din prețul sau din valoarea actuală a bunului.

99. Proprietarul de teren care a efectuat construcții și alte lucrări cu materiale străine cu rea-credință este obligat:

- a) exclusiv să plătească valoarea materialelor;
- b) doar să repare prejudiciul;
- c) să plătească valoarea materialelor și să repare prejudiciul.

100. În cazul în care construcțiile sau lucrările sunt făcute de un terț, proprietarul terenului care păstrează construcțiile sau lucrările este obligat să plătească:

- a) exclusiv valoarea materialelor și costul muncii;
- b) doar o sumă de bani egală cu creșterea valorii terenului;
- c) valoarea materialelor și costul muncii sau o sumă de bani egală cu creșterea valorii terenului.

101. În cazul în care construcțiile sau lucrările sunt făcute de un terț de bună-credință, pe teren străin, proprietarul terenului:

- a) poate cere ridicarea construcțiilor sau lucrărilor;
- b) nu poate cere ridicarea construcțiilor sau lucrărilor;
- c) are dreptul să le țină pentru sine sau să oblige terțul să le ridice pe cheltuială proprie.

102. În cazul în care construcțiile sau lucrările sunt făcute de un terț de rea-credință, pe teren străin, proprietarul terenului:

- a) poate cere ridicarea construcțiilor sau lucrărilor;
- b) nu poate cere ridicarea construcțiilor sau lucrărilor;
- c) nu poate fi obligat să ridice această construcție, dar este obligat să achite proprietarului o recompensă.

103. În cazul în care construcția este ridicată în parte pe terenul constructorului și în parte pe un teren învecinat, atunci:

- a) dreptul de proprietate asupra întregii construcții aparține proprietarului terenului vecin;
- b) dreptul de proprietate asupra întregii construcții aparține constructorului;

- c) proprietarul terenului vecin poate dobândi dreptul de proprietate asupra întregii construcții, plătitnd constructorului o despăgubire, numai dacă cel puțin $\frac{1}{2}$ din suprafața construită se află pe terenul său.

104. Posesiunea este prezumată:

- a) nemijlocită;
- b) mijlocită.
- c) utilă.

105. Este utilă posesiunea:

- a) continuă, pașnică, publică și neprecară;
- b) discontinuă, pașnică, publică și neprecară;
- c) continuă, tulburată, publică și neprecară.

106. Posesiunea este tulburată atâta timp cât este dobândită sau conservată prin acte de violență fizică sau morală, care:

- a) sunt provocate de proprietar;
- b) sunt provocate de o altă persoană;
- c) nu sunt provocate de o altă persoană.

107. Cursul termenului necesar pentru invocarea uzucapiunii se întrerupe față de:

- a) cel ce a înaintat acțiunea de revendicare a bunului;
- b) cel ce posedă bunul;
- c) cel ce a înaintat acțiunea de revendicare a bunului, cât și pentru cel ce posedă bunul.

108. Renunțarea la dreptul de proprietate se face prin:

- a) declarație scrisă;
- b) declarație autentică;
- c) declarație autentică și înscrisă în registrul de punlicitate.

109. Obligația proprietarului în legătură cu bunul la care a renunțat, încetează:

- a) la momentul renunțării;
- b) când un terț dobândește dreptul de proprietate asupra bunului;
- c) nu încetează.

110. Gajul reprezintă:

- a) dreptul real în al cărui temei titularul (creditorul gajist) poate pretinde, din valoarea obiectului gajului, satisfacerea creanțelor sale garantate cu preferință față de ceilalți creditori ai titularului obiectului gajului (debitorul gajist);
- b) o obligație contractuală dintre părți pentru transferul unui bun;
- c) dreptul de proprietate asupra bunului gajat.

111. Poate fi debitor gajist:

- a) orice persoană care este posesorul unui bun fără drept de a-l înstrăina;
- b) doar debitorul obligației garantate;
- c) orice persoană fizică sau juridică care este proprietar, un alt posesor sau uzufructuar legal al bunurilor depuse în gaj și care are dreptul de a înstrăina aceste bunuri.

112. Cum se numește gajul bunurilor mobile cu depozitare?

- a) ipotecă;
- b) amanet;
- c) subrogație.

113. În ce moment apare ipoteca?

- a) la semnarea contractului de gaj;
- b) la dobândirea posesiei bunului gajat;
- c) în momentul înregistrării ipotecii în Registrul bunurilor imobile.

114. Cine suportă, de regulă, cheltuielile de înregistrare și modificare a gajului?

- a) creditorul gajist;
- b) debitorul gajist;
- c) notarul.

115. Gajul se stinge prin:

- a) executarea obligației garantate;
- b) înregistrarea unei noi ipotecii;
- c) pieirea parțială a bunului gajat.

116. Care dintre următoarele situații NU reprezintă o cauză de stingere a gajului?

- a) expirarea termenului pentru care a fost constituit gajul;
- b) transferul bunului gajat către un alt debitor;
- c) vânzarea bunului în cadrul exercitării dreptului de gaj.

117. Care dintre următoarele bunuri poate constitui obiect al gajului?

- a) drepturile patrimoniale;
- b) bunurile scoase din circuitul civil;
- c) bunurile inalienabile.

118. Cum se extinde dreptul de gaj asupra bunului gajat?

- a) doar asupra bunului principal;
- b) doar asupra accesoriilor declarate explicit în contract;
- c) asupra bunului principal și accesoriilor bunului, dacă contractul nu prevede altfel.

119. Cum se constituie gajul asupra unei universalități de bunuri?

- a) doar prin înregistrare obligatorie într-un registru public;
- b) prin individualizarea fiecărui bun constitutiv al universalității;
- c) prin includerea în contract a tuturor bunurilor care pot fi atribuite la această universalitate.

120. Ce se întâmplă dacă posesia bunului amanetat este întreruptă temporar?

- a) amanetul devine nul de drept;
- b) amanetul subzistă dacă bunul este remis pentru evaluare, reparare, transformare sau ameliorare;
- c) amanetul rămâne valabil doar dacă este renegociat contractual.

121. Ce bunuri sunt incluse în gajul asupra întreprinderii?

- a) numai bunurile mobile care nu sunt deja gajate;
- b) toate bunurile mobile ale întreprinderii;
- c) doar bunurile mobile cu o valoare de piață ridicată.

122. Cum poate creditorul gajist să valorifice gajul asupra întreprinderii?

- a) doar prin vânzarea întreprinderii ca un tot întreg;
- b) prin procedura generală de vânzare sau ca un tot întreg;
- c) doar prin licitație publică.

123. Din ce fel de creanțe poate lua naștere gajul legal?

- a) creanțele fiscale, vamale și cele rezultate din hotărâri judecătorești;
- b) orice creanță contractuală;
- c) creanțele rezultate exclusiv din contractele de creditare.

124. Ce tipuri de bunuri pot fi grevate de un gaj legal?

- a) doar bunurile mobile ale debitorului;
- b) bunurile mobile și imobile ale debitorului;
- c) numai bunurile menționate explicit în contractul de gaj.

125. Care este unica sursă oficială de informație privind drepturile de garanție înregistrate asupra bunurilor mobile, inclusiv în scopul determinării rangului de prioritate al gajului?

- a) Registrul garanțiilor reale mobiliare;
- b) contractele de gaj;
- c) hotărârile judecătorești.

126. Ce informații trebuie să conțină avizul de înregistrare a gajului?

- a) doar datele de identificare ale creditorului gajist și ale debitorului gajist;
- b) datele de identificare, descrierea bunurilor gajate, esența obligației garantate și semnăturile părților;
- c) numai descrierea bunurilor gajate și semnătura debitorului.

127. Ce se întâmplă în cazul deteriorării obiectului gajului?

- a) creditorul poate solicita substituirea bunului gajat;
- b) gajul încetează automat;
- c) bunul deteriorat este exclus din contract.

128. Care este principalul efect al înregistrării gajului?

- a) dobândirea bunului de către creditor;
- b) publicitatea dreptului de gaj;
- c) anularea oricăror obligații contractuale.

129. Ce efect are înregistrarea unui drept de garanție asupra unei universalități de bunuri?

- a) oferă prioritate față de orice gaj anterior;
- b) este subordonat gajurilor asupra unui bun specific;
- c) poate fi contestat fără notificare prealabilă.

130. În cazul în care bunul gajat este distrus, deteriorat sau valoarea acestuia a scăzut considerabil din cauza acțiunii sau inacțiunii debitorului gajist:

- a) creditorul gajist poate să ceară debitorului executarea anticipată a obligației garantate;
- b) creditorul gajist poate cere debitorului dublul valorii bunului gajat;
- c) creditorul gajist poate cere debitorului compensarea prejudiciului.

131. Ce obligație are debitorul gajist față de bunul gajat?

- a) să permită folosirea lui gratuită de către creditor;
- b) să prevină deteriorarea acestuia, exceptând uzura normală;
- c) să accepte pierderea acestuia, fără despăgubiri.

132. Dacă creditorul gajist nu returnează bunul la stingerea obligației:

- a) poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat debitorului pentru nereturnare;
- b) devine proprietarul bunului;
- c) este exonerat de obligații.

133. Ce drept are debitorul gajist până la exercitarea dreptului de gaj?

- a) să folosească bunul conform destinației;
- b) să înstrăineze bunul fără notificare;
- c) să distrugă bunul, fără sancțiuni.

134. Ce obligație are debitorul în cazul revendicării bunului de către terți?

- a) să cedeze bunul terțului;
- b) să notifice creditorul gajist în termen de 3 zile, din data în care a aflat sau trebuia să afle despre atentarea la drepturile sale;
- c) să plătească o compensație.

135. Ce reprezintă substituirea obiectului gajului?

- a) modificarea contractului existent;
- b) crearea unui nou gaj;
- c) încetarea obligației garantate.

136. Ce reprezintă un gaj următor?

- a) gajarea aceluiași bun pentru garantarea unei alte obligații;
- b) transferul bunului către un alt debitor;
- c) încetarea obligațiilor anterioare.

137. Ce obligație are debitorul referitor la gajurile următoare?

- a) să despăgubească creditorii gajști;
- b) să informeze creditorii gajști despre ele;
- c) să le anuleze în termen de 30 de zile.

138. Ce condiție trebuie realizată pentru dobândirea unui bun liber de gaj?

- a) aprobarea instanței;
- b) executarea creanței garantate;
- c) acordul debitorului gajist.

139. Dacă bunul gajat este transferat unui terț:

- a) gajul încetează automat;
- b) gajul subzistă, dacă este prevăzut altfel;
- c) creditorul gajist pierde drepturile asupra bunului.

140. Creditorul gajist poate cere executarea înainte de termen a obligației garantate:

- a) doar dacă toate ratele sunt neexecutate;
- b) dacă obligația garantată trebuie executată în rate și o parte din obligație nu este executată;
- c) numai în cazul în care există un acord prealabil între părți.

141. În cazul neexecutării parțiale a obligației garantate, creditorul gajist:

- a) nu poate exercita drepturile asupra bunurilor gajate;
- b) are dreptul să ceară executarea înainte de termen a întregii obligații garantate;
- c) poate cere executarea doar a unei părți a obligației garantate.

142. Executarea înainte de termen a obligațiilor garantate prin gaj poate avea loc:

- a) la prima solicitare a creditorului;
- b) în condițiile stabilite prin lege sau contract;
- c) numai după obținerea aprobării instanței.

143. Creditorul gajist poate pune sub urmărire obiectul gajului:

- a) doar dacă debitorul este de acord;
- b) în cazul neexecutării obligației garantate sau în alte cazuri prevăzute de lege sau contract;
- c) exclusiv în cazul falimentului debitorului.

144. Creditorul gajist poate exercita drepturile de gaj asupra bunurilor gajate:

- a) doar dacă acestea sunt în posesia sa;
- b) indiferent de cine posedă bunurile gajate;
- c) numai cu acordul debitorului gajist.

145. Ce obligație are creditorul gajist înainte de a iniția exercitarea dreptului de gaj?

- a) să solicite consimțământul debitorului gajist;
- b) să transmită un aviz de executare debitorului gajist și altor persoane indicate de lege;
- c) să publice avizul în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

146. Care este termenul minim pe care creditorul gajist trebuie să-l acorde debitorului gajist pentru executarea obligației garantate?

- a) 5 zile;
- b) 10 zile;
- c) 15 zile.

147. Cum se poate realiza transmiterea bunului gajat către creditorul gajist?

- a) doar pe cale judecătorească;
- b) exclusiv prin acord scris;
- c) benevol sau silit, conform legii.

148. Ce document trebuie să prezinte creditorul gajist executorului judecătoresc pentru transmiterea silită a bunului gajat?

- a) o cerere scrisă simplă;
- b) contractul de gaj și avizul de executare înregistrat;
- c) încheierea instanței de judecată.

149. Ce condiții trebuie să îndeplinească creditorul gajist pentru a putea vinde bunul gajat?

- a) să depună sau să înregistreze un aviz de executare în condițiile legii;
- b) să obțină acordul scris al debitorului gajist înainte de vânzare;
- c) să informeze Camera Notarială despre intenția de vânzare.

150. În ce condiții poate creditorul gajist să accepte o ofertă mai mică decât cea mai mare ofertă primită?

- a) niciodată, creditorul trebuie să accepte întotdeauna cea mai mare ofertă;
- b) dacă oferta mai mică este însoțită de condiții mai avantajoase decât cea mai mare ofertă;
- c) dacă debitorul gajist este de acord în scris cu aceasta.

151. În cât timp poate debitorul gajist să formuleze opoziție la condițiile de vânzare?

- a) 10 zile de la comunicarea condițiilor planificate de vânzare;
- b) 15 zile de la comunicarea condițiilor planificate de vânzare;
- c) 30 de zile de la comunicarea condițiilor planificate de vânzare.

152. Ce efect are opoziția formulată de debitorul gajist asupra procedurii de vânzare?

- a) suspendă de drept procedura de vânzare până la soluționarea definitivă a cauzei;
- b) suspendă procedura de vânzare numai dacă este admisă de instanță;
- c) nu are niciun efect asupra procedurii de vânzare.

153. În ce condiții poate creditorul gajist achiziționa bunul gajat?

- a) dacă debitorul gajist consimte în scris după primirea avizului de executare;
- b) dacă nu există opoziție din partea altor persoane prevăzute de lege;
- c) dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile din lit. a) și b).

154. Ce efect are achiziționarea bunului gajat de către creditorul gajist asupra drepturilor debitorului gajist?

- a) debitorul gajist își păstrează dreptul de proprietate asupra bunului;
- b) drepturile debitorului gajist asupra bunului sunt transferate creditorului gajist;
- c) debitorul gajist rămâne proprietar, dar pierde posesia bunului.

155. Ce obligație are creditorul ipotecar în cazul transferului dreptului de proprietate asupra bunului ipotecat?

- a) să anunțe doar debitorul ipotecar despre transfer;
- b) să notifice toate părțile implicate și să transfere dreptul de proprietate în numele debitorului ipotecar;
- c) să păstreze dreptul de proprietate asupra bunului până la stingerea datoriei.

156. Care dintre următoarele elemente este esențial pentru validitatea unui contract de ipotecă?

- a) investirea contractului cu formulă executorie;
- b) descrierea bunului ipotecat;
- c) termenul de scadență al creanței.

157. Contractul de ipotecă poate fi încheiat:

- a) exclusiv în formă autentică;
- b) în formă scrisă;
- c) poate fi încheiat atât în formă verbală, cât și scrisă.

158. În cazul contractului de ipotecă, bunul ipotecat rămâne în posesia:

- a) creditorului ipotecar;
- b) debitorului ipotecar;
- c) administratorului fiduciar.

159. Ipoteca pentru a produce efecte juridice se înregistrează:

- a) în Registrul bunurilor imobile;
- b) exclusiv în registrul instanței de judecată competente;
- c) la executorul judecătoresc.

160. Înregistrarea ipotecii într-un registru public este necesară pentru:

- a) asigurarea opozabilității față de terți;
- b) garantarea integrității bunului;
- c) protecția bunului ipotecat împotriva uzurii.

161. Ipoteca se înregistrează în temeiul:

- a) actului de proprietate al bunului ipotecat;
- b) contractul de ipotecă în formă autentică;
- c) contractul de credit sau împrumut.

162. Prin efectul rezoluțiunii, drepturile reale transmise în temeiul contractului:

- a) se restituie de plin drept;
- b) nu se restituie de plin drept, ci restituirea are loc prin transmiterea dreptului de către partea contractantă obligată în folosul celeilalte părți contractante;
- c) se desființează în mod retroactiv, în toate cazurile.

163. Caracteristica principală a unei obligații naturale constă în faptul că:

- a) nu există nicio modalitate de a o transforma într-o obligație civilă perfectă;
- b) poate fi executată silit doar prin intermediul instanței de judecată;
- c) în privința acesteia creditorul nu poate cere executarea silită, însă debitorul o poate executa voluntar.

164. Sunt corelative:

- a) obligațiile care se nasc din contractele unilaterale;
- b) obligațiile în cazul cărora executarea unei obligații se face în schimbul executării celeilalte obligații;
- c) toate obligațiile, cu excepția celor care se nasc din contracte sinalagmatice.

165. În cazul unei obligații de mijloace:

- a) debitorul este ținut să atingă rezultatul promis;
- b) debitorul este ținut să manifeste, la executarea prestației sale, prudența și diligența unei persoane rezonabile de aceeași calitate, pusă în aceleași circumstanțe;
- c) creditorul nu poate cere executare silită.

166. În cazul unei creanțe indivizibile între mai mulți creditori:

- a) fiecare creditor poate pretinde numai la partea sa din creanță;
- b) oricare dintre creditori poate pretinde la partea sa din creanță sau la executarea prestației în folosul tuturor creditorilor;
- c) fiecare creditor poate pretinde executarea prestației doar în folosul tuturor creditorilor.

167. În cazul unei creanțe solidare:

- a) creditorii trebuie să se adreseze împreună pentru a cere executarea obligației;
- b) fiecare creditor poate pretinde doar la partea sa din creanță;

c) fiecare creditor poate pretinde la întreaga prestație.

168. Obligația este facultativă în cazul în care:

- a) are drept obiect două sau mai multe prestații principale, dintre care executarea uneia eliberează integral debitorul;
- b) are drept obiect două sau mai multe prestații principale, iar debitorul este obligat să execute o parte dintr-o prestație și o parte din alta;
- c) are ca obiect o singură prestație principală al cărei debitor poate fi eliberat prin executarea unei alte prestații.

169. Bunurile obținute în baza acțiunii oblice:

- a) sunt împărțite în mod egal între toți creditorii debitorului, fără ca cel care a intentat acțiunea să aibă vreun privilegiu;
- b) intră în patrimoniul creditorului care a exercitat acțiunea;
- c) intră în patrimoniul debitorului și beneficiază tuturor creditorilor acestuia, dar creditorul care a exercitat acțiunea are un privilegiu asupra acelor bunuri pentru rambursarea cheltuielilor suportate în legătură cu exercitarea acțiunii.

170. În temeiul unui raport obligațional:

- a) creditorul este obligat să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este în drept să o execute;
- b) creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute doar în cazul în care obligația acestuia s-a născut dintr-un fapt ilicit (delict);
- c) creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

171. În cadrul unui raport obligațional, prestația trebuie:

- a) să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri, precum și să fie posibilă și determinată sau determinabilă;
- b) să nu contravină legii sau bunelor moravuri și trebuie să fie întotdeauna determinată;
- c) să fie posibilă și determinată sau determinabilă, părțile având dreptul să stabilească o prestație contrară obiceiurilor sau bunelor moravuri.

172. În cazul în care unul dintre codebitorii solidari a executat întreaga prestație față de creditor:

- a) ceilalți codebitori rămân obligați în continuare față de creditor;
- b) codebitorul care a executat obligația are dreptul să intenteze o acțiune de regres împotriva celorlalți codebitori solidari pentru părțile acestora din obligație;
- c) ceilalți codebitori nu îi pot opune codebitorului care a executat obligația excepțiile comune pe care acesta nu le-a opus creditorului.

173. În cazul cesiunii de creanță, cesionarului i se transmit:

- a) toate drepturile de creanță care aparțineau cedentului, garanțiile și alte drepturi accesorii;
- b) dreptul de a încasa creanța, dar nu și garanțiile;
- c) toate drepturile de creanță care aparțineau cedentului și garanțiile în cazul în care debitorul și-a exprimat consimțământul în acest sens.

174. În cazul preluării de datorie, dacă noul debitor substituie complet debitorul inițial:

- a) noul debitor poate opune creditorului compensarea pe care debitorul inițial ar fi putut să o opună creditorului;
- b) noul debitor nu mai poate opune creditorului excepțiile pe care debitorul inițial ar fi putut să le opună creditorului;
- c) noul debitor nu poate opune creditorului niciun drept și nicio excepție ce decurge din raportul dintre noul debitor și cel inițial.

175. Debitorul răspunde pentru obligațiile sale:

- a) doar cu bunurile pe care le-a ipotecat sau gajat;
- b) cu întregul său patrimoniu, cu excepțiile stabilite de lege;
- c) cu întregul său patrimoniu, fără excepții.

176. Prin subrogație, terțului plătitor i se transmit:

- a) drepturile și acțiunile creditorului, precum și accesoriile acestora, în forma în care ele se aflau la data subrogației;
- b) drepturile și acțiunile creditorului, precum și accesoriile acestora, în forma în care ele se aflau la data asumării obligației de către debitor;
- c) drepturile și acțiunile creditorului, dar nu și accesoriile acestora.

177. Dacă debitorul nu își execută obligația fără justificare, creditorul:

- a) este obligat să recurgă la rezoluțiunea contractului;
- b) poate să reducă obligația sa corelativă;
- c) nu poate să ceară executarea silită a obligației.

178. Dreptul la rezoluțiune se exercită:

- a) printr-un aviz publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova;
- b) prin declarație scrisă notificată celeilalte părți contractante;
- c) exclusiv prin intentarea unei acțiuni în instanța de judecată.

179. Creditorul are dreptul la rezoluțiune pentru neexecutare:

- a) indiferent de faptul dacă executarea întocmai a obligației ține sau nu de esența contractului;
- b) chiar și înainte de scadența obligației contractuale, dacă debitorul a declarat că nu va executa obligația, iar neexecutarea ar fi fost esențială;
- c) dacă debitorul nu a executat obligația contractuală în termenul suplimentar acordat de către creditor, chiar dacă neexecutarea este minoră.

180. Dacă o obligație este purtătoare de dobândă conform legii sau contractului, iar rata dobânzii nu este stabilită expres, aceasta este egală cu:

- a) rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei pentru anul precedent;
- b) rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată;
- c) media ratelor dobânzilor practicate de băncile comerciale în ultimele 12 luni.

181. Creanța privind încasarea pensiei alimentare:

- a) poate fi cesionată;
- b) poate fi cesionată doar cu acordul debitorului;
- c) nu poate fi cesionată.

182. O creanță poate fi cesionată de către titular:

- a) doar cu acordul debitorului;

- b) cu acordul debitorului, dacă legea nu prevede altfel;
- c) fără acordul debitorului, dacă legea nu prevede altfel.

183. Preluarea datoriei trebuie să fie încheiată:

- a) în forma cerută de creditor, indiferent în ce formă a fost încheiat actul juridic în al cărui temei s-a născut datoria;
- b) doar în formă autentică;
- c) în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut datoria.

184. Cesiunea contractului constă în:

- a) substituirea incompletă a debitorului inițial de către un terț sau adăugarea unui nou debitor;
- b) substituirea unei părți din contract de către un terț, cu consimțământul celeilalte părți;
- c) înțelegerea dintre părți de a înlocui obligația inițială cu o altă obligație.

185. Cesiunea contractului poate avea loc:

- a) doar cu consimțământul celeilalte părți la raportul contractual;
- b) fără consimțământul celeilalte părți la raportul contractual, dacă legea nu prevede altfel;
- c) fără consimțământul celeilalte părți la raportul contractual, dacă legea sau contractul nu prevăd altfel.

186. Executarea obligației trebuie să fie realizată:

- a) cu bună-credință, în modul corespunzător, la locul și în momentul stabilit;
- b) cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, indiferent de modul de executare;
- c) cu bună-credință, în modul corespunzător, la locul și în momentul ales de debitor.

187. Subrogația poate fi:

- a) doar convențională;
- b) doar legală;
- c) convențională sau legală.

188. Penalitatea poate fi stipulată:

- a) doar în mărime fixă, fără posibilitatea de a fi calculată ca un procent din valoarea obligației garantate;
- b) în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate ori a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere;
- c) doar sub forma unei dobânzi de întârziere, fără alte modalități de calcul.

189. În cazul neexecutării obligației garantate prin arvună:

- a) dacă neexecutarea este imputabilă părții care a dat arvuna, aceasta rămâne celeilalte părți după rezoluțiunea contractului;
- b) dacă neexecutarea este imputabilă părții care a primit arvuna, această parte este obligată să restituie arvuna în aceeași sumă, fără penalități suplimentare;
- c) indiferent de partea culpabilă, arvuna trebuie restituită în aceeași sumă, fără alte consecințe juridice.

190. Acordul cu privire la arvună trebuie să fie întocmit:

- a) în formă autentică, în toate cazurile;
- b) în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic din care rezultă obligația garantată, iar în celelalte cazuri - în formă scrisă, sub sancțiunea nulității absolute;

- c) în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic din care rezultă obligația garantată, iar în celelalte cazuri - în formă scrisă, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.

191. Compensarea constă în:

- a) depunerea de către debitor a banilor, a bijuteriilor, a valorilor mobiliare sau a altor documente la o bancă sau la notar, în scopul stingerii obligației sale;
- b) realizarea de către debitor a unei alte executări în locul celei datorate, în cazul în care creditorul a acceptat această executare;
- c) stingerea reciprocă a unei obligații și a unei creanțe opuse, certe, lichide, de aceeași natură și exigibile.

192. O obligație poate fi stinsă prin consemnare în cazul în care:

- a) debitorul, din motive neimputabile lui, nu cunoaște identitatea sau domiciliul creditorului;
- b) creditorul este în întârziere sau debitorul nu dorește să execute obligația la domiciliul creditorului;
- c) exclusiv în cazul în care creditorul este în întârziere.

193. Dacă în privința unei și aceleiași obligații, o singură persoană întrunește calitatea de creditor și cea de debitor, obligația se stinge prin:

- a) consemnare;
- b) confuziune;
- c) compensare.

194. Executarea stinge obligația:

- a) doar după ce este confirmată de instanța de judecată;
- b) doar după ce creditorul eliberează debitorului o declarație scrisă despre stingerea obligației;
- c) doar dacă este efectuată în modul corespunzător.

195. Dacă în contract nu este indicat locul încheierii, acesta se consideră încheiat:

- a) la domiciliul sau la sediul acceptantului;
- b) la domiciliul sau la sediul ofertantului;
- c) la locul aflării bunului care face obiectul contractului.

196. Dacă o persoană acceptă o ofertă, dar modifică esențial condițiile acesteia:

- a) contractul se consideră încheiat, chiar dacă modificările nu au fost acceptate de ofertant;
- b) acceptarea este considerată o nouă ofertă și o respingere a ofertei originale;
- c) acceptarea este considerată tardivă.

197. Un contract pentru valabilitatea căruia este stabilită o anumită formă, prin lege sau prin acordul părților, se consideră încheiat în momentul:

- a) în care părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale;
- b) îndeplinirii condiției de formă;
- c) în care părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale și le-au consemnat în scris.

198. Este considerat contrar bunei-credințe dacă o persoană:

- a) își exprimă rezerve cu privire la anumite clauze contractuale în timpul negocierilor;
- b) începe sau continuă negocierile fără intenția reală de a ajunge la un acord cu cealaltă parte;

c) se informează sau negociază mai multe oferte simultan pentru a obține cele mai bune condiții.

199. Antecontractul trebuie să fie încheiat:

- a) în forma cerută de lege pentru contractul definitiv, sub aceeași sancțiune;
- b) în formă autentică;
- c) în forma cerută de lege pentru contractul definitiv, sub sancțiunea nulității absolute.

200. Dacă legea nu prevede altfel, termenul de revocare a contractului de către consumator este de:

- a) 30 de zile;
- b) 14 zile;
- c) 7 zile.

201. Clauza abuzivă:

- a) este lovită de nulitate relativă;
- b) rămâne valabilă dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menținut;
- c) este lovită de nulitate absolută.

202. Clauzele unui contract trebuie interpretate:

- a) exclusiv conform înțelesului literal al fiecărui termen;
- b) conform intenției și în favoarea părții care le-a formulat, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizați;
- c) în sensul în care pot produce efecte, nu în sensul în care nu ar produce niciun efect.

203. Revocarea sau modificarea stipulației în favoarea unui terț, poate avea loc:

- a) până la momentul informării de către beneficiar a stipulantului sau a promitentului despre acceptarea stipulației;
- b) în orice moment, chiar și după ce beneficiarul a acceptat stipulația;
- c) doar dacă creditorii stipulantului solicită revocarea sau modificarea stipulației.

204. În temeiul unui contract încheiat în folosul unui terț:

- a) debitorul (promitentul) trebuie să efectueze prestația unui terț (beneficiarului), care însă nu are în mod nemijlocit dreptul să pretindă prestația în folosul său;
- b) debitorul (promitentul) trebuie să efectueze prestația în folosul unui terț (beneficiarului), care obține în mod nemijlocit dreptul să pretindă prestația în folosul său;
- c) debitorul (promitentul) trebuie să efectueze prestația în folosul unui terț (beneficiarului), dar dreptul de a pretinde executarea obligației îl are exclusiv stipulantul.

205. Executarea contractului încheiat în favoarea unui terț poate fi cerută:

- a) doar de părțile contractante, dacă legea sau contractul nu prevede altceva.
- b) doar de către promitent și beneficiar, acestea fiind creditorii obligațiilor corelative.
- c) atât de stipulant, cât și de beneficiar în măsura prevederilor legale și ale clauzelor contractuale.

206. Nerespectarea formalităților prevăzute de lege sau convenite de părți în cazul contractelor solemne are ca efect:

- a) nulitatea contractului.
- b) decăderea din dreptul de a invoca proba cu martori.
- c) nulitatea doar în cazul în care respectarea formei scrise este o condiție de valabilitate a contractului.

207. În cazul în care debitorul dorește să execute înainte de termen o obligație, iar creditorul nu are nici un motiv temeinic pentru a refuza executarea, atunci:

- a) creditorul poate accepta executarea;
- b) nu poate refuza executarea anticipată;
- c) poate respinge executarea imediată dacă îl informează imediat pe debitor .

208. În cazul unei obligații pecuniare, dacă părțile n-au stabilit locul executării, ea va fi executată:

- a) tot timpul la sediul actual al creditorului;
- b) de regulă, la sediul actual al creditorului;
- c) uneori la sediul debitorului.

209. În cazul unei obligații cu termen de executare:

- a) obligația se execută doar la termen;
- b) debitorul are dreptul să înștiințeze creditorul că amână termenul de executare;
- c) prin acordul părților obligația poate fi executată și după expirarea termenului.

210. Conform legislației în vigoare, cheltuielile de autentificare a contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil le suportă:

- a) fie vânzătorul, fie cumpărătorul;
- b) numai vânzătorul;
- c) cumpărătorul.

211. Riscul pieirii sau deteriorării fortuite a bunului se transmite:

- a) Indiferent de momentul individualizării bunurilor determinate generic;
- b) în momentul transmiterii bunurilor individual determinate;
- c) în momentul încheierii contractului.

212. Bunul are vicii materiale în cazul în care:

- a) părțile nu au convenit asupra caracteristicilor lui;
- b) indicațiile de ansamblare date cumpărătorului nu erau eronate;
- c) a fost predat un bun într-o cantitate mai mică decât cea prevăzută.

213. Termenul de garanție începe să curgă :

- a) din momentul producerii bunului;
- b) din momentul prevăzut în contract;
- c) din momentul predării bunului.

214. Reprezintă opțiune:

- a) dreptul vânzătorului de a cumpăra înapoi bunul vândut cumpărătorului;
- b) dreptul vânzătorului de a vinde până la un anumit moment un bun cumpărătorului;
- c) dreptul cumpărătorului de a vinde înapoi vânzătorului bunul procurat de la el.

215. Clauza cu privire la preț:

- a) este una esențială;
- b) nu este esențială;
- c) nu este esențială în raporturile dintre comercianți.

216. Dacă bunul imobilă fost vândut mai multor persoane, prioritate are:

- a) cumpărătorul care primul a solicitat înregistrarea dreptului;
- b) cumpărătorul care primul a încheiat contractul;
- c) cumpărătorul care primul a intrat în posesia bunului.

217. Prescripția extinctivă are drept efect stingerea:

- a) dreptului subiectiv civil;
- b) dreptului la acțiune în sens material, dar nu și a dreptului la acțiune în sens procesual;
- c) dreptului la acțiune în sens material și a dreptului la acțiune în sens procesual.

218. Prescripția extinctivă se aplică:

- a) exclusiv raporturilor patrimoniale;
- b) raporturilor patrimoniale, dacă contrariul nu este prevăzut de lege, dar și raporturilor nepatrimoniale, în cazurile expres prevăzute de lege;
- c) pretențiilor clienților față de bănci, asociații de economii și împrumut și alți prestatori de servicii de plată privind eliberarea mijloacelor înscrise în contul acestora sau a remiterilor de bani efectuate în folosul lor.

219. Termenul de prescripție extinctivă de 10 ani este:

- a) termenul general de prescripție extinctivă;
- b) termenul special de prescripție extinctivă aplicat acțiunilor privind drepturile reale care nu sunt declarate prin lege imprescriptibile ori nu sunt supuse altui termen de prescripție;
- c) termenul special de prescripție extinctivă aplicat acțiunilor privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzelor sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești.

220. Potrivit Codului civil al Republicii Moldova, este interzisă:

- a) o clauză prin care părțile convin să prelungească termenul de prescripție extinctivă cu 2 ani;
- b) o clauză prin care părțile stabilesc un termen de prescripție pentru o acțiune declarată de dispozițiile legale ca fiind imprescriptibilă;
- c) o clauză prin care se suspendă termenul de prescripție pentru o perioadă determinată.

221. Este greșită următoarea afirmație:

- a) termenul de prescripție extinctivă începe să curgă peste 3 ani de la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său;
- b) prescripția dreptului la acțiune privind efectele juridice ale rezoluțiunii sau ale donației revocate începe să curgă de la data în care a intervenit rezoluțiunea sau, după caz, revocarea;
- c) în cazul dreptului la rezoluțiune pentru neexecutarea obligației ori de reducere a obligației corelative, se prescrie extinctiv la data prescrierii extinctive a obligației a cărei neexecutare întemeiază rezoluțiunea sau reducerea obligației corelative..

222. Curgerea termenului de prescripție extinctivă nu se suspendă în cazul în care:

- a) înaintarea acțiunii este imposibilă din cauza unui impediment în afara controlului creditorului și dacă lui nu i se putea cere în mod rezonabil să evite sau să depășească impedimentul ori consecințele sale;
- b) temeiul de suspendare a apărut și a încetat anterior ultimelor 6 luni ale termenului de prescripție extinctivă;
- c) creditorul sau debitorul a decedat și niciunei persoane nu i s-a stabilit calitatea de moștenitor sau de persoană împuternicită să acționeze în numele masei succesoriale.

223. Recunoașterea, în orice mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția:

- a) Nu suspendă termenul de prescripție extinctivă;
- b) Întrerupe termenul de prescripție extinctivă;
- c) Suspendă termenul de prescripție extinctivă, iar timpul scurs pînă la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen.

224. Neexercitarea dreptului subiectiv în interiorul termenului de decădere atrage:

- a) suspendarea temporară a dreptului subiectiv;
- b) stingerea dreptului la acțiune;
- c) stingerea dreptului subiectiv.

225. Care este regimul termenelor de decădere?

- a) nu sunt supuse suspendării, dar pot fi întrerupte în aceleași condiții și temeiuri ca și termenele de prescripție extinctivă;
- b) nu sunt supuse suspendării, întreruperii și repunerii în termen, dacă prin lege nu se dispune altfel;
- c) legea nu prevede nicio situație de suspendare sau întrerupere a acestor termene.

226. Împuternicirile reprezentantului pot să rezulte:

- a) doar din lege;
- b) doar din lege sau din act juridic;
- c) din lege, din act juridic sau din împrejurările în care acționează.

227. Acordarea împuternicirilor de reprezentare poate fi efectuată:

- a) prin exprimarea voinței față de persoana care se împuternicește sau față de terț în a cărei privință va avea loc reprezentarea;
- b) în toate cazurile, printr-o declarație de acordare a împuternicirilor întocmită obligatoriu în forma cerută pentru actul juridic care urmează să fie încheiat în baza împuternicirilor;
- c) doar printr-o procură autenticată notarial.

228. Procura eliberată pentru încheierea contractului de donație a unui bun imobil:

- a) trebuie să fie autenticată notarial;
- b) poate fi întocmită în formă scrisă simplă sau în formă autentică;
- c) poate fi întocmită în formă scrisă, în prezența a 2 martori.

229. Procura ulterioară emisă de o persoană fizică:

- a) poate fi întocmită în formă scrisă simplă sau în formă autentică;
- b) trebuie autenticată notarial doar în cazul în care procura inițială este autenticată;
- c) trebuie autenticată notarial în toate cazurile, chiar dacă procura inițială nu este autenticată.

230. Contrapartida are loc:

- a) în toate cazurile, reprezentantul consideră că este în favoarea reprezentatului;
- b) în cazul în care reprezentatul a permis reprezentantului să acționeze în așa mod;
- c) în cazul în care reprezentatul nu a dezvăluit că va acționa în nume propriu.

231. În cazul în care reprezentantul a întocmit o procură ulterioară prin care a delegat împuternicirile unui terț:

- a) reprezentantul pierde împuternicirile pe care le-a delegat terțului;
- b) reprezentantul păstrează aceleași împuterniciri, având dreptul de a le delega și altui terț;
- c) reprezentantul păstrează aceleași împuterniciri, dar nu are dreptul de a le delega și altui terț.

232. Pentru ca o persoană căreia i-a fost eliberată procura ulterioară să poată elibera o nouă procură ulterioară, acest drept:

- a) este suficient să fie stipulat expres doar în procura inițială;
- b) este suficient să fie stipulat expres doar în procura ulterioară;
- c) trebuie să fie stipulat expres în procura inițială și în cea ulterioară.

233. Renunțarea persoanei căreia îi este eliberată o procură:

- a) constituie temei de încetare a valabilității procurii;
- b) nu constituie temei de încetare a valabilității procurii;
- c) constituie temei de încetare a valabilității procurii doar în cazul în care procura conține o clauză care îi acordă dreptul de a renunța la împuterniciri.

234. Încetarea valabilității procurii:

- a) nu afectează valabilitatea procurii ulterioare de delegare a împuternicirilor;
- b) nu afectează valabilitatea procurii ulterioare de substituie a reprezentantului;
- c) are ca efect încetarea valabilității procurii ulterioare.

235. Care este efectul juridic al încetării valabilității procurii asupra actelor juridice încheiate anterior încetării?

- a) actele încheiate în limitele împuternicirilor rămân valabile;
- b) actele încheiate în limitele împuternicirilor vor rămâne valabile doar dacă vor fi confirmate de către reprezentat;
- c) actele devin nule, indiferent de situație.

236. Este nulă procura în care:

- a) nu este indicat termenul valabilității;
- b) este indicat un termen de valabilitate mai mare de 3 ani;
- c) nu este indicată data întocmirii.

237. Dacă în procură nu este indicat termenul valabilității, procura:

- a) este valabilă timp de 1 an de la data întocmirii;
- b) este nulă,
- c) este valabilă timp de 3 ani de la data întocmirii.

238. În cazul în care terții nu au fost anunțați despre revocarea împuternicirilor:

- a) revocarea este opozabilă terților, în orice situație;
- b) revocarea nu este opozabilă terților, în orice situație;
- c) revocarea nu este opozabilă terților, cu excepțiile prevăzute de lege.

239. Îndeplinirea formalităților de publicitate poate fi cerută:

- a) doar de persoanele majore cu capacitate deplină de exercițiu;
- b) de orice persoană, inclusiv minori sau adulți aflați sub măsuri de ocrotire judiciară;
- c) exclusiv de persoanele juridice autorizate.

240. Clauza care limitează sau interzice dreptul de a îndeplini o formalitate de publicitate:

- a) este validă dacă este acceptată de părți;
- b) este lovită de nulitate absolută;
- c) este lovită de nulitate relativă.

241. Efectele publicității asupra unui drept, act sau fapt:

- a) asigură opozabilitatea și stabilește rangul dreptului, actului sau faptului;
- b) garantează validitatea dreptului, actului sau faptului;
- c) întrerupe automat cursul prescripției extinctive.

242. Atunci când un drept, act sau fapt a fost radiat dintr-un registru public, se prezumă că:

- a) dreptul, actul sau faptul există, dar nu mai este opozabil;
- b) dreptul, actul sau faptul nu există;
- c) actul sau faptul este suspendat temporar.

243. Care este consecința lipsei formalității de publicitate, atunci când aceasta nu are caracter constitutiv?

- a) drepturile, actele, faptele sau raporturile juridice nu produc efecte și sunt considerate inexistente;
- b) drepturile, actele, faptele sau raporturile juridice sunt inopozabile terților, cu excepția cazului în care aceștia le-au cunoscut pe altă cale;
- c) drepturile, actele, faptele sau raporturile juridice devin automat nule în absența publicității.

244. Concursul dintre formele de publicitate, are ca efect :

- a) neîndeplinirea uneia dintre formalități este compensată automat de îndeplinirea altora;
- b) orice formalitate de publicitate îndeplinită este suficientă pentru validarea dreptului, actului sau faptului;
- c) neîndeplinirea uneia dintre formalități nu poate fi compensată prin îndeplinirea altora.

245. Poate consulta registrele de publicitate și obține extrase sau copii certificate de pe acestea:

- a) numai persoana care justifică un interes legitim;
- b) orice persoană, chiar fără a justifica un interes, în condițiile legii;
- c) exclusiv autoritatea competentă sau titularul drepturilor înregistrate.

246. Un registru de publicitate cu caracter constitutiv este:

- a) registrul, care permite înregistrarea drepturilor reale și patrimoniale, iar dobândirea acestora depinde de înregistrare, conform legii;

- b) registrul, care este accesibil publicului și include orice tip de drepturi sau acte juridice;
- c) registrul, în care se înregistrează doar bunuri imobile și nu impune cerințe speciale pentru dobândirea drepturilor.

247. Este corectă următoarea afirmație:

- a) înregistrarea privește drepturi supuse înregistrării;
- b) înregistrarea poate avea ca obiect orice drepturi, fără restricții, indiferent de prevederile legale;
- c) toate tipurile de înregistrări au același obiect material.

248. Drepturile dobândite sub condiție suspensivă sau rezolutorie:

- a) nu pot fi înregistrate, nici măcar provizoriu;
- b) nu se înregistrează definitiv, dar pot fi înregistrate provizoriu;
- c) sunt înregistrate definitiv, indiferent de condiție.

249. De regulă, drepturile supuse înregistrării:

- a) se constituie, transmit și sting exclusiv prin acordul părților, fără înregistrare;
- b) se constituie, transmit și grevează doar prin înregistrare, iar stingerea lor necesită radiere din registru, cu respectarea condițiilor legale;
- c) pot fi constituite și stinse fără înregistrare, dacă există un acord scris între părți.

250. Nu este necesar consimțământul titularului pentru radierea unui drept real din registru:

- a) atunci când titularul refuză să acorde consimțământul;
- b) atunci când dreptul se stinge prin împlinirea termenului;
- c) atunci când dreptul este transmis unei alte persoane.

251. În ce situații un drept supus înregistrării se poate constitui sau transmite fără înregistrare?

- a) în temeiul moștenirii, dizolvării persoanei juridice, accesiunii naturale, vânzării silite sau exproprierii pentru cauză de utilitate publică;
- b) atunci când părțile implicate convin să omită înregistrarea în registrul de publicitate;
- c) în orice situație, dacă dreptul este transmis de către o autoritate publică.

252. În ce condiții o persoană poate cere instanței radierea unui drept concurent sau acordarea de rang superior dreptului său?

- a) dacă actul juridic al reclamantului este anterior celui al terțului, drepturile provin de la un autor comun, iar terțul a împiedicat înregistrarea prin violență sau dol;

- b) dacă terțul a obținut dreptul în mod legal, dar reclamantul are nevoie de rang superior pentru a-și proteja dreptul;
- c) dacă reclamantul nu a fost în măsură să înregistreze dreptul din cauza unei erori administrative.

253. În ce situație terțul dobânditor poate pierde dreptul înregistrat în folosul său, chiar dacă violența sau dolul au provenit de la o altă persoană?

- a) dacă terțul dobânditor nu cunoștea împrejurările de violență sau dol;
- b) dacă terțul dobânditor cunoștea sau trebuia să cunoască împrejurările de violență sau dol la data încheierii actului juridic;
- c) dacă dreptul terțului dobânditor a fost înregistrat fără respectarea termenului de prescripție.

254. Înregistrarea dobândirii unui drept supus înregistrării se poate efectua:

- a) când dreptul este dobândit de la o persoană deja înregistrată ca titular;
- b) în orice circumstanță, indiferent de statutul juridic al titularului din registru;
- c) numai atunci când dreptul este obținut printr-un act judecătoresc definitiv.

255. Rangurile de prioritate între mai multe drepturi reale limitate care grevează același drept înregistrat se determină:

- a) după valoarea drepturilor reale limitate;
- b) după consecutivitatea înregistrării lor în timp;
- c) după acordul titularului dreptului grevat.

256. Rangurile de prioritate între mai multe drepturi reale limitate care grevează același drept real înregistrat se determină:

- a) prin încheierea unui contract de substituie a rangurilor;
- b) după consecutivitatea înregistrării lor în timp;
- c) automat, dacă drepturile sunt înregistrate în registru.

257. Substituirea rangurilor de prioritate între drepturi reale limitate poate avea loc dacă:

- a) titularii drepturilor reale limitate încheie un contract de substituie a rangurilor;
- b) există consimțământul tuturor titularilor drepturilor reale limitate implicate și, în anumite cazuri, al terților afectați de substituie;
- c) drepturile nu sunt supuse înregistrării;

258. Înregistrarea provizorie a drepturilor:

- a) are efecte permanente și definitive de la data depunerii cererii, indiferent de justificarea ulterioară;

- b) este valabilă numai în cazul în care există o hotărâre judecătorească prealabilă;
- c) produce efecte similare înregistrării dreptului, dar condiționate de justificarea ulterioară a înregistrării provizorii.

259. Ce se întâmplă dacă o înregistrare provizorie nu este justificată?

- a) ea devine definitivă, indiferent de justificare;
- b) se radiază, împreună cu toate înregistrările provizorii și notările în raport cu dreptul înregistrat provizoriu, la cererea celui interesat;
- c) se menține în registru până la o decizie judecătorească finală.

260. Ce efect are notarea unui drept, act, fapt sau raport juridic asupra opozabilității acestuia față de terți?

- a) notarea face dreptul, actul, faptul sau raportul juridic opozabil terților, dacă nu se dovedește că aceștia le-au cunoscut pe altă cale;
- b) notarea conferă automat validitate dreptului, actului, faptului sau raportului juridic;
- c) notarea împiedică orice alte înregistrări sau notări în raport cu dreptul înregistrat.

261. Absența notării nu afectează efectele unui drept, act, fapt sau raport juridic:

- a) atunci când dreptul, actul, faptul sau raportul juridic produce efecte doar între părțile sale;
- b) atunci când absența notării este justificată de o hotărâre judecătorească;
- c) atunci când terții sunt obligați să cunoască dreptul, actul, faptul sau raportul juridic.

262. În registrul de publicitate se notează:

- a) orice drept, act sau fapt, indiferent dacă este prevăzut de lege;
- b) doar drepturile, actele și faptele menționate expres de lege;
- c) orice drept, act sau fapt, pentru că se asigură opozabilitatea dreptului, indiferent de alte condiții.

263. Poate solicita notarea unui drept în registru:

- a) numai titularul dreptului înregistrat sau succesorii săi;
- b) oricare dintre părțile unui act juridic autentic ori succesorii lor sau instanța de judecată, în cazurile prevăzute de lege;
- c) exclusiv instanța de judecată sau titularul dreptului afectat.

264. Radierea unei notări din registru, are loc:

- a) la cererea titularului dreptului înregistrat, fără alte formalități;
- b) automat, după expirarea termenului de un an de la efectuarea notării;
- c) la cererea persoanei care a solicitat notarea sau a oricărei persoane interesate, pe baza unei încheieri sau hotărâri judecătorești irevocabile.

265. Anteacontractul poate fi notat în registrul de publicitate:

- a) dacă promitentul este înregistrat în registru ca titular al dreptului care face obiectul contractului definitiv;
- b) dacă beneficiarul anteacontractului a înregistrat unilateral anteacontractul, indiferent de situația promitentului;
- c) dacă anteacontractul prevede drepturi asupra unor bunuri care nu sunt înregistrate în registrul de publicitate.

266. Rectificarea înregistrărilor din registru este:

- a) procesul de actualizare periodică a înregistrărilor din registru;

- b) radierea, îndreptarea sau corectarea înregistrărilor, înregistrărilor provizorii sau notărilor care nu corespund situației juridice reale;
- c) un mecanism prin care se anulează toate înregistrările efectuate în baza unui act juridic.

267. Poate fi solicitată rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii:

- a) doar atunci când înregistrarea nu mai este valabilă din motive tehnice;
- b) când înregistrarea nu corespunde situației juridice reale, dreptul s-a stins, a fost greșit calificat sau actul pe care se bazează înregistrarea este nul sau inefficient;
- c) exclusiv atunci când titularul dreptului solicită personal rectificarea.

268. Scopul Registrului bunurilor imobile este:

- a) înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor reale asupra acestora, fără a include drepturi, fapte sau raporturi juridice conexe;
- b) reglementarea înregistrării bunurilor imobile, a drepturilor reale asupra lor, precum și notarea unor drepturi, fapte sau raporturi juridice ce au legătură cu imobilele, în limitele prevăzute de lege;
- c) ținerea evidenței statistice referitoare la formarea bunurilor imobile drepturi, fapte sau raporturi juridice ce au legătură cu imobilele.

269. O înregistrare provizorie în Registrul bunurilor imobile se efectuează:

- a) exclusiv pe baza unui contract autentificat notarial sau a unui certificat de moștenitor;
- b) în temeiul unui contract autentificat notarial, a unei hotărâri judecătorești, a unui certificat de moștenitor sau a unui act emis de autoritățile administrative, în cazurile prevăzute de lege;
- c) exclusiv pe baza unei hotărâri judecătorești sau a unui certificat de moștenitor.

270. În ce caz descris mai jos, notarea intenției de a înstrăina sau de a ipoteca își pierde efectul:

- a) după expirarea termenului de 3 luni de la data depunerii cererii de notare, radierea făcându-se chiar și fără consimțământul titularului, la cererea oricărei persoane interesate;
- b) doar la cererea titularului, indiferent de termenul scurs de la notare;
- c) notarea își păstrează efectul până când titularul solicită radierea sau dreptul este transferat unei alte persoane.

271. Termenul de valabilitate a unei clauze de inalienabilitate indicate în raport cu un bun:

- a) poate fi nelimitat, dacă este prevăzut de contract sau testament;
- b) poate fi limitat la o durată de cel mult 49 de ani și dacă există un interes serios și legitim;
- c) poate fi nelimitat, dar numai în cazuri excepționale și cu justificarea unui interes.

272. Cum se constituie, transmit și grevează drepturile reale asupra bunurilor imobile?

- a) prin simpla încheiere a unui act juridic, fără a fi necesară respectarea altor formalități;
- b) prin înregistrarea în Registrul bunurilor imobile, pe baza actului sau faptului care întemeiază înregistrarea, conform legii;
- c) prin încheierea unui act juridic și publicarea ulterioară a acestuia în Monitorul Oficial.

273. Patrimoniul reprezintă:

- a) totalitatea bunurilor mobile și imobile, ce aparțin unei persoane fizice sau juridice;
- b) totalitatea drepturilor și obligațiilor patrimoniale, privite ca o sumă de valori active și pasive legate între ele, care aparțin unei persoane fizice sau juridice determinate;
- c) totalitatea bunurilor care pot fi evaluate în bani, ce aparțin unei persoane fizice sau juridice.

274. În care din situațiile de mai jos, putem afirma că persoana deține posesiunea asupra unui bun?

- a) a manifestat intenția de a poseda bunul, indiferent de controlul efectiv asupra acestuia;
- b) încheie un acord care să îi confere dreptul de a poseda bunul;
- c) exercită în mod voit stăpânirea de fapt asupra bunului.

275. Când o persoană este considerată posesor de bună-credință?

- a) când aceasta are un drept de posesie sau se poate considera îndreptățită să posede în urma unei examinări diligente a temeiurilor sale;
- b) când aceasta își declară intenția de a poseda bunul, fără a fi necesară verificarea temeiurilor de drept;
- c) când aceasta dobândește posesia printr-un act juridic care nu mai poate fi contestat.

276. Când se consideră dobândit dreptul de proprietate asupra unui bun mobil?

- a) în momentul înregistrării în Registrul bunurilor mobile;
- b) în momentul predării bunului, dacă legea sau contractul nu prevede altfel;
- c) în momentul semnării contractului de transfer de proprietate.

277. Uzufructuarul are dreptul de a se folosi de arbori:

- a) doar de cei căzuți sau uscați, în mod natural;
- b) îi poate tăia pe cei crescuți pe terenul grevat;
- c) nu este obligat să îi înlocuiască pe cei distruși.

278. Uzufructul constituit în favoarea unei persoane juridice:

- a) nu poate depăși 30 de ani;
- b) nu poate depăși 99 de ani;
- c) nu poate depăși 15 de ani.

279. Dreptul la acțiune împotriva oricărei persoane care împiedică exercitarea dreptului de uzufruct, chiar și față de nudul proprietar:

- a) este imprescriptibil;
- b) se prescrie în termen de un an;
- c) se prescrie în termen de trei ani.

280. Obiect al uzufructului poate fi:

- a) doar un bun imobil care se află în circuitul civil;
- b) orice bun neconsumptibil care se află în circuit civil, mobil sau imobil, corporal sau incorporal, inclusiv o masă patrimonială, o universalitate de fapt sau o parte din ea;
- c) exclusiv bunurile libere de grevări.

281. Titularul dreptului de abitație are dreptul să locuiască în locuința unei alte persoane:

- a) doar împreună cu soțul și copiii săi, dacă a fost căsătorit, iar copiii existau la data la care s-a constituit abitația;
- b) împreună cu soțul și copiii săi chiar dacă nu a fost căsătorit sau nu avea copii la data la care s-a constituit abitația;
- c) împreună cu orice persoană, fără restricții.

282. Dispozițiile privitoare la uzufruct:

- a) se aplică în modul corespunzător uzului și abitației;
- b) nu se aplică în modul corespunzător uzului și abitației;
- c) se aplică în modul corespunzător doar uzului.

283. Servitutea este o sarcină care grevează:

- a) doar un bun imobil;
- b) doar un bun mobil;
- c) atât un bun imobil cât și un bun mobil.

284. Servitutea poate fi constituită:

- a) prin destinația stabilită de proprietar, prin acte juridice ori prin uzucapiune;
- b) doar prin acte juridice;
- c) doar prin acte juridice și prin uzucapiune.

285. Servitutea se stinge în caz de:

- a) neuz pentru o perioadă de 10 ani;
- b) neuz pentru o perioadă de 15 ani;
- c) neuz pentru o perioadă de 3 ani.

286. O servitute se poate dobândi prin uzucapiune, dacă persoana a exercitat posesia sub nume de proprietar a bunului asupra căruia poartă dreptul înregistrat timp de:

- a) 3 ani, în cazul în care a dobândit dreptul cu titlu oneros;
- b) 3 ani, în cazul în care a dobândit dreptul cu titlu gratuit;
- c) 5 ani, în cazul în care a dobândit dreptul cu titlu oneros.

287. În cazul servituților necontinue termenul de neuz începe să curgă:

- a) de la data ultimului act de exercițiu;
- b) de la data notificării de către noul proprietar;
- c) de la data înregistrării în registrul de publicitate.

288. Dreptul de superficie se constituie pentru un termen:

- a) de 99 de ani dacă nu a fost stabilit un alt termen;
- b) de cel mult 99 de ani;
- c) de cel puțin 99 de ani.

289. Cursul prescripției extinctive se întrerupe:

- a) prin formularea unei cereri prealabile de executare a obligației;
- b) prin orice act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția;
- c) indiferent dacă cererea a fost restituită sau scoasă de pe rol de către instanța de judecată.

290. Acțiunile privind drepturile reale care nu sunt declarate prin lege imprescriptibile ori nu sunt supuse altui termen de prescripție:

- a) se prescriu în termen de 10 ani;
- b) se prescriu în termenul general de 3 ani;
- c) se prescriu în termen de 6 luni.

291. Actele de dispoziție cu privire la bunurile imobile comune în devălmășie nu se pot încheia decât:

- a) cu acordul tuturor coproprietarilor, în orice formă;
- b) cu acordul scris al tuturor coproprietarilor;
- c) cu acordul coproprietarului ce deține în posesiune bunul comun.

292. Dispozițiile legii noi privind termenele de prescripție atât extinctivă, cât și achizitivă (uzucapiune) se aplică:

- a) exclusiv termenului de prescripție care va curge după intrarea în vigoare a legii noi;
- b) termenului de prescripție care a început să curgă înainte de data intrării ei în vigoare;
- c) termenului de prescripție care a început să curgă înainte de data intrării ei în vigoare și nu a expirat înainte de acea dată.

293. Proprietarul terenului poate să taie și să-și oprească rădăcinile de la arborii și de la arbuștii:

- a) care au pătruns la el de pe terenul vecin;
- b) care au pătruns la el de pe terenul vecin, în cazul în care rădăcinile împiedică folosirea terenului său;
- c) care cresc pe terenul vecinului, doar în cazul în care acestea cresc la o distanță mai mică de 2m de hotar.

294. Uzufructuarul poate intenta acțiune confesorie:

- a) împotriva oricărei persoane care împiedică exercitarea dreptului de uzufruct;
- b) împotriva oricărei persoane care împiedică exercitarea dreptului de uzufruct, cu excepția nudului proprietar;
- c) împotriva oricărei persoane care împiedică exercitarea dreptului de uzufruct, chiar și față de nudul proprietar.

295. Sarcina care grevează un imobil (imobilul aservit) pentru uzul sau utilitatea imobilului unui alt proprietar (imobilul dominant) reprezintă:

- a) servitute;
- b) superficie;
- c) uzufruct.

296. Dreptul de uz și de abitație:

- a) poate fi cedat, dacă nu a fost stabilit altfel;
- b) poate fi cedat doar în cazul în care nudul proprietar și-a exprimat acordul privind darea în chirie sau arendă a bunului imobil;
- c) nu poate fi cedat.

297. Dreptul de superficie este opozabil terților:

- a) din momentul autentificării notariale a actului juridic;
- b) din momentul înregistrării în Registrul bunurilor imobile;
- c) din momentul încheierii actului juridic.

298. Dacă superficiarul nu a ridicat construcția în termenul specificat în contractul de superficie sau dacă încalcă obligația privind conservarea construcției, proprietarul terenului are dreptul:

- a) să ceară stingerea dreptului de superficie;
- b) să ceară ridicarea sau conservarea construcției;
- c) să solicite repararea prejudiciului cauzat.

299. Titularul dreptului de preemțiune:

- a) poate renunța la el;
- b) nu poate renunța la el, în niciun caz;
- c) nu poate renunța la el, dacă acest drept este prevăzut în contract.

300. Dreptul de proprietate este:

- a) perpetuu, garantat și poate fi limitat prin lege;
- b) nu poate fi afectat de drepturile unui terț;
- c) nu este inviolabil.

301. Înstrăinarea unui bun poate fi interzisă:

- a) numai pentru o durată de cel puțin 49 de ani;
- b) dacă există un interes serios și legitim;
- c) exclusiv prin contract.

302. În condițiile legii, dreptul de proprietate:

- a) se poate dobândi doar prin ocupațiune, accesiune, uzucapiune și succesiune;
- b) nu se poate dobândi prin hotărâre judecătorească;
- c) se poate dobândi prin efectul unui act administrativ.

303. Rechiziția presupune că:

- a) persoana al cărei bun a fost rechiziționat nu poate cere restituirea lui;
- b) în caz de epidemie sau calamitate naturală, proprietarul poate fi deposedat de bunul său;
- c) are loc transferul de bunuri și drepturi patrimoniale din proprietate privată în proprietate publică.

304. Adjuncțiunea, specificațiunea și confuziunea reprezintă:

- a) tipuri de accesiune imobiliară artificială;
- b) moduri de dobândire a dreptului de proprietate conform cărora tot ce se unește cu lucrul, sau se încorporează într-un lucru devine proprietatea celui căruia îi aparține lucrul;
- c) moduri de dobândire a dreptului de proprietate conform cărui dacă două bunuri mobile având proprietari diferiți se unesc, fiecare dintre aceștia poate pretinde la separarea bunurilor.

305. Dreptul de proprietate este transmis dobânditorului:

- a) din momentul predării bunului imobil;
- b) dacă legea sau contractul nu prevede altfel, din momentul predării bunului mobil;
- c) în cazul bunurilor mobile din momentul înregistrării în Registrul bunurilor imobile.

306. Bunurile, domeniul public al statului sau unităților administrativ-teritoriale:

- a) sunt determinate de lege, precum și prin contract;
- b) pot fi supuse unui termen de prescripție de 10 ani;
- c) sunt inalienabile și insesizabile.

307. Caracterele juridice ale uzufructului sunt:

- a) drept real, alienabil și viager;
- b) drept real, principal și temporal.
- c) drept real, mobil, imobil și alienabil.

308. La stingerea uzufructului:

- a) uzufructul nu trebuie radiat din registrul de publicitate, în mod obligatoriu;
- b) dacă bunul a fost deteriorat, nu este necesară despăgubirea proprietarului;
- c) uzufructuarul este obligat sa restituie nudului proprietar toate bunurile pe care le deține în virtutea dreptului sau de uzufruct.

309. Dreptul de superficie se stinge:

- a) prin consolidare, dacă terenul și construcția devin proprietatea aceleiași persoane;
- b) oricând, prin pieirea construcției;
- c) doar prin acordul părților conform contractului prin care s-a instituit superficia.

310. La stingerea dreptului de superficie, superficiarul:

- a) are dreptul să demoleze construcția sau părți ale ei;
- b) nu este obligat să remită proprietarului terenului actele aferente ridicării construcției;
- c) are drept de retenție asupra construcției până la plata despăgubirii.

311. Dreptul de superficie poate fi:

- a) constituit sub condiție rezolutorie;
- b) limitat la o parte din construcție;
- c) transmis prin succesiune.

312. Arborii mai mari de 2 metri, plantațiile și gardurile vii trebuie sădiți:

- a) la o distanță minimă de 60 cm de linia de hotar;
- b) la distanța stipulată de lege, regulament de urbanism sau obiceiul locului;
- c) la o distanță care să nu fie mai mică de 3 metri de linia de hotar.

313. Acțiunea în revendicare:

- a) se înaintează contra persoanei care exercită stăpânirea de drept a bunului;
- b) se înaintează contra persoanei care exercită stăpânirea de fapt a bunului, la data dobândirii de către proprietar;
- c) se înaintează contra persoanei care exercită stăpânirea de fapt a bunului, la data înaintării.

314. Devine proprietar prin ocupațiune, posesorul:

- a) bunurilor imobile;
- b) bunurilor mobile abandonate, precum și cele care, prin natura lor, nu au proprietar;
- c) bunurilor mobile, al căror proprietar a renunțat tacit la dreptul său de proprietate.

315. Clauza de inalienabilitate:

- a) trebuie să fie supusă formalităților de publicitate, în toate cazurile;
- b) interzice înstrăinarea unui bun numai pentru o durată de cel mult 99 de ani;
- c) atrage nulitatea întregului contract, dacă a fost determinantă la încheierea acestuia.

316. Nu pot fi supuse urmăririi bunurile pentru care s-a stipulat inalienabilitatea:

- a) într-un contract translativ de proprietate, cu titlu gratuit, cât timp clauza produce efecte;
- b) într-un contract translativ de proprietate, cu titlu oneros, cât timp clauza produce efecte;
- c) în orice tip de contract.

317. Proprietatea comună:

- a) este în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate trei sau mai mulți titulari;

- b) poate apărea doar în baza unui act juridic;
- c) poate fi caracterizată prin delimitarea cotei fiecărui proprietar sau prin nedelimitarea cotelor-părți.

318. Actele de conservare a bunului proprietate comună pe cote-părți:

- a) se pot efectua numai cu acordul coproprietarilor ce dețin majoritatea cotelor-părți;
- b) se pot efectua fără acordul celorlalți coproprietari;
- c) exclude dreptul coproprietarului care le-a efectuat să pretindă compensarea cheltuielilor.

319. Creditorii unui coproprietar:

- a) pot urmări cota-parte ideală a coproprietarului din bunurile proprietate comună pe cote-părți;
- b) nu pot cere instanței de judecată partajarea bunului, chiar dacă urmărirea se face asupra cotei-părți a coproprietarului;
- c) nu pot să intervină la partajul cerut de alți coproprietari, chiar dacă vor fi pe cheltuiala lor.

320. Contractul de partaj al bunurilor proprietate comună pe cote-părți:

- a) poate fi făcut numai cu acordul coproprietarilor ce dețin majoritatea cotelor-părți;
- b) nu este valabil dacă nu cuprinde toate bunurile proprietate comună pe cote-părți;
- c) poate fi desființat pentru aceleași cauze ca și actele juridice.

321. Bunurile proprietate comună în devălmășie a soților:

- a) pot fi partajate atât la divorț, cât și în timpul căsătoriei;
- b) dacă sunt partajate în timpul căsătoriei afectează regimul juridic al bunurilor care vor fi dobândite în viitor;
- c) pot fi partajate doar la divorț.

322. Actul juridic de dispoziție asupra unui bun imobil proprietate comună în devălmășie:

- a) nu poate fi declarat nul, dacă a fost cerut acordul coproprietarilor în orice formă;
- b) poate fi efectuat cu acordul scris al tuturor coproprietarilor devălmași;
- c) nu poate fi declarat nul, chiar dacă se face dovadă că cealaltă parte știa că ceilalți coproprietari devălmași sunt împotriva.

323. Hotărârea judecătorească poate ține loc de act juridic care confirmă dreptul de proprietate:

- a) dacă legea sau contractul nu interzice acest fapt;
- b) dacă debitorul refuză, fără justificare, să încheie actul juridic;
- c) dacă debitorul și-a executat în mare parte obligațiunea asumată.

324. Actul juridic privind înstrăinarea imobilului cu interdicții:

- a) Este nul;
- b) poate fi anulat pe acest motiv, dacă dobânditorul bunului nu a cunoscut și nici nu trebuia să cunoască despre interdicție;
- c) nu poate fi anulat pe acest motiv, dacă actul juridic stipulează expres că este încheiat sub condiția suspensivă a ridicării interdicției.

325. Poate fi înregistrat dreptul de proprietate dobândit prin contract cu privire la bunul asupra căruia este aplicat un sechestrul sau o interdicție?

- a) va fi înregistrat dreptul de proprietate cu menținerea sechestrului sau a interdicției;
- b) contractul va fi supus înregistrării provizorii, cu condiția că actul juridic de dispoziție prevede dobândirea acestui drept sub condiția suspensivă a ridicării sechestrului sau interdicției;
- c) nu este posibilă înregistrarea.

326. Este permisă vânzarea-cumpărarea monumentelor?

- a) nu, acest fapt este interzis prin lege;
- b) da, dar statul are dreptul de preemțiune;
- c) da, monumentele proprietate privată pot fi înstrăinate în mod liber, fără nici o interdicție.

327. Dețin regim de bun imobil separat:

- a) clădirile și alte lucruri și lucrări atașate permanent la teren, care sînt construite pe terenul altuia pe baza unui drept de suprafață;
- b) plantațiile prinse de rădăcini;
- c) orice bun care are o așezare fixă și stabilă.

328. Prețul contractului de vânzare-cumpărare:

- a) trebuie să fie exprimat doar în valută națională;
- b) trebuie să fie stabilit în bani;
- c) poate fi exprimat în bunuri.

329. Achitarea prețului contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil:

- a) se face mereu în fața notarului;
- b) se face doar prin virament;
- c) se face prin virament sau numerar, în măsura în care nu încalcă prevederile legislației cu privire la plățile în numerar.

330. Clauza de inalienabilitate:

- a) nu poate fi stabilită un termen mai mic de 49 ani;
- b) presupune interzicerea cumpărătorului de a înstrăina și a greva bunul;
- c) poate fi stabilită doar prin contract.

331. Stipulația din contract prin care vânzătorul își rezervă proprietatea bunului până la plata integrală a prețului constituie:

- a) clauza de rezervă a proprietății;
- b) o garanție reală;
- c) rezervarea dreptului de răscumpărare a bunului.

332. Conținutul contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție va cuprinde în mod obligatoriu:

- a) numărul cadastral al bunului imobil în construcție;
- b) numărul de etaje și etajul amplasării bunului;
- c) clauza de inalienabilitate.

333. Dacă cumpărătorul în contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție este un consumator:

- a) prețul va avea o valoare diminuată;
- b) prețul va putea fi achitat integral la data semnării contractului;

- c) nerespectarea modalității de plată a prețului și altor prevederi imperative ale legii, în detrimentul cumpărătorului va determina nulitatea absolută a clauzei contractuale.

334. Riscul pieirii sau deteriorării fortuite a bunului:

- a) întotdeauna este transferat cumpărătorului în momentul în care vânzătorul și-a executat obligațiile contractuale;
- b) se transmite de la vânzător la remiterea bunului către ultimul transportator;
- c) este suportat proprietarul dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

335. Contractul de schimb este un contract:

- a) comutativ;
- b) aleatoriu;
- c) dezinteresat.

336. Contractul de donație este un contract:

- a) cu titlu gratuit și consensual;
- b) cu titlu gratuit și real;
- c) întotdeauna irevocabil și consensual.

337. Este interzisă, sub sancțiunea nulității absolute, donația:

- a) pe numele unui minor sau al unei persoane în privința căreia s-a instituit o măsură de ocrotire judiciară;
- b) în relațiile dintre persoanele juridice;
- c) proprietarilor, administratorilor sau lucrătorilor din instituții medicale, educative, de asistență socială și din alte instituții similare din partea persoanei care se află în ele sau din partea soțului sau rudelor acesteia de până la gradul patru inclusiv.

338. Nu poate fi obiect al donației:

- a) întreg patrimoniul sau o fracțiune din el fără a specifica bunurile care urmează să fie predate;
- b) obligația donatarului de a achita orice datorii sau sarcini;
- c) nici una dintre variante nu este corectă.

339. În cazul în care obiectul donației este un bun imobil cu destinație locativă:

- a) notarul are obligația de informare precontractuală;
- b) contractul poate fi încheiat în formă scrisă;
- c) contractul va fi supus notării în Registrul bunurilor imobile.

340. Contractul de donație se încheie:

- a) în formă doar scrisă;
- b) în formă doar verbală;
- c) în formă autentică.

341. Nerespectarea formei autentice a contractului de donație:

- a) atrage nulitatea contractului;
- b) nu afectează valabilitatea contractului, dacă bunul mobil a fost predat donatarului;
- c) nu influențează valabilitatea, inclusiv în cazul bunurilor imobile.

342. Antecontractul de donație:

- a) este interzis prin lege;

- b) trebuie să aibă forma autentică, indiferent de natura bunului;
- c) nu trebuie confundată cu promisiunea de donație.

343. Sarcina în contractul de donație:

- a) nu poate fi prevăzută, decât în cazurile strict stabilite de lege;
- b) este interzisă prin lege;
- c) poate fi stipulată în interesele unei terțe persoane.

344. Donația poate fi revocată:

- a) doar în temeiurile strict stabilite de lege;
- b) de către donator, fie în cazul în care donatarul ar precedea donatorului, fie în cazul în care atât donatarul, cât și descendenții săi ar precedea donatorului;
- c) în orice temei, la discreția donatorului întrucât contractul de donație este cu titlu gratuit.

345. Revocarea donației în caz de ingratitudine:

- a) dă dreptul donatarului să invoce excepția de diminuare a îmbogățirii;
- b) este exclusă în cazul în care donatorul, în cunoștință de cauză, îl iartă pe donatar;
- c) poate avea loc doar dacă donatarul nu a utilizat darul conform dorinței donatorului.

346. În cazul revocării donației:

- a) obligațiile neexecutate ale părților rămân a fi valabile;
- b) donatarul este obligat să restituie bunul donat, conform regulilor îmbogățirii nejustificate;
- c) donația creează efecte până la restituirea bunului.

347. Contractul de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață se încheie:

- a) întotdeauna în forma autentică obligatorie;
- b) întotdeauna în forma scrisă;
- c) în forma scrisă, cu excepție cazurilor când pentru înstrăinarea bunului prin lege se cere respectarea formei autentice.

348. Contractul de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață este:

- a) cu titlu oneros și aleatoriu;
- b) cu titlu gratuit, cu excepția cazurilor când contractul nu prevede altfel;
- c) un contract comutativ, întrucât întinderea drepturilor și obligațiilor părților este determinabilă.

349. Obligația de întreținere în contractu de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață poate fi exprimată prin:

- a) întreținere în natură – locuință, hrană, îngrijire și ajutorul necesar pe timpul cât va trăi, precum și înmormântare, în mod exclusiv;
- b) doar printr-o sumă de bani;
- c) orice formă de întreținere stabilită prin acordul părților.

350. În timpul vieții beneficiarului întreținerii, dobânditorul:

- a) are dreptul să înstrăineze bunul, cu condiția asigurării beneficiarului întreținerii cu spațiu locativ;
- b) are dreptul să greveze bunul, numai cu acordul beneficiarului întreținerii;
- c) nu-și va înregistra dreptul de proprietate, dacă obiectul contractului este un bun imobil.

351. La decesul dobânditorului în contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață:

- a) drepturile și obligațiile lui trec la moștenitori;
- b) drepturile și obligațiile lui se sting;
- c) beneficiarul întreținerii poate respinge prelungirea contractului.

352. Plata rentei presupune:

- a) achitarea obligatorie a acesteia în avans;
- b) renta în bani se plătește în avans pentru 3 luni dacă în contract nu este prevăzut altfel;
- c) periodicitatea și momentul de plată a rentei este stabilit de lege.

353. Bunurile transmise de persoana care a constituit renta:

- a) sub nici o formă nu pot fi înstrăinate, ipotecate sau grevate într-un altfel;
- b) nu pot fi urmărite pentru alte obligații ale debientierului, cu excepția executării ipotecii constituite cu acordul credentierului;
- c) vor fi înstrăinate liber terților.

354. Comodantul poate declara rezoluțiunea comodatului dacă:

- a) comodatarul a decedat;
- b) la propria discreție, neavând vreun motiv;
- c) dorește achitarea unei plăți pentru folosirea bunului.

355. Contractul de împrumut este:

- a) Întotdeauna oneros;
- b) gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel;
- c) de regulă, este gratuit între persoanele juridice cu scop lucrativ.

356. Dobânda în baza contractului de împrumut:

- a) se plătește la expirarea fiecărui 5 ani pentru perioada dintre momentul în care suma de bani a fost remisă și cel al restituirii împrumutului;
- b) poate fi stabilită în orice mărime, prin acordul liber exprimat al părților;
- c) nu poate depăși dublul ratei de referință CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobânzii.

357. Termenul locațiunii:

- a) nu poate depăși 99 de ani;
- b) poate fi stabilit în corelație de natura obiectului contractului;
- c) nu este restricționat prin lege.

358. În cadrul unui contract de fiducie, fiduciarul:

- a) poate fi doar o persoană juridică, un notar sau un avocat;
- b) poate fi de asemenea beneficiar, dacă legea nu prevede altfel;
- c) nu poate fi, în nici o situație, beneficiar în cadrul aceluiași raport juridic.

359. În cadrul unui contract de administrare fiduciară, administratorul fiduciar:

- a) poate fi o autoritate publică;
- b) poate fi de asemenea beneficiar, dacă legea nu prevede altfel;
- c) nu poate fi, în nici o situație, beneficiar în cadrul aceluiași raport juridic.

360. Capacitate succesorală are:

- a) orice persoană care are capacitate de folosință, precum și copilul născut viu după deschiderea moștenirii, dacă a fost conceput înainte de momentul deschiderii moștenirii;
- b) doar persoana cu capacitatea de exercițiu deplină;
- c) doar persoana fizică.

361. La expirarea termenului de renunțare:

- a) moștenirea se consideră acceptată de moștenitor;
- b) moștenitorul este decăzut din dreptul de a moșteni;
- c) moștenitorul este decăzut din dreptul de a renunța la moștenire.

362. Renunțarea la moștenire se poate face în termen de:

- a) oricând din ziua decesului;
- b) 3 luni, de la data în care moștenitorul află despre devoluțiune;
- c) 6 luni din ziua decesului.

363. Fac parte din clasa întâi de moștenitori legali:

- a) descendenții, soțul supraviețuitor și ascendenții privilegiați a defunctului;
- b) descendenții defunctului;
- c) soțul supraviețuitor și descendenții.

364. Acțiunea privind anularea dobândirii moștenirii pentru nedemnitate poate fi intentată:

- a) numai de moștenitorul legal în avantajul căruia poate servi înlăturarea moștenitorului nedemn;
- b) numai de moștenitorul testamentar în avantajul căruia poate servi înlăturarea moștenitorului nedemn;
- c) de orice persoană în avantajul căreia poate servi înlăturarea moștenitorului nedemn.

365. Termenul de prescripție a acțiunii în anularea dobândirii moștenirii pentru nedemnitate:

- a) este de 3 ani;
- b) este de un an;
- c) este de 6 luni.

366. Pot fi moștenitori:

- a) persoanele fizice și juridice care au capacitate juridică la data deschiderii moștenirii;
- b) doar persoanele care erau în viață la data deschiderii succesiunii;
- c) persoanele fizice care sunt în viață sau persoanele juridice care există la momentul deschiderii moștenirii dacă legea nu prevede altfel.

367. Moștenirea are loc:

- a) doar în temeiul legii;
- b) doar în temeiul testamentului;
- c) în temeiul legii și/sau conform testamentului.

368. Locul deschiderii moștenirii este:

- a) locul unde își are reședința obișnuită moștenitorul;
- b) locul unde cel care a lăsat moștenirea își avea reședința obișnuită în momentul decesului;
- c) locul unde își are reședința obișnuită soțul supraviețuitor.

369. Un succesibil decade din dreptul la moștenire dacă:

- a) acceptă moștenirea;
- b) este dezmoștenit prin dispoziție testamentară;
- c) decedează după de data deschiderii moștenirii.

370. Locul descendentului decedat la momentul deschiderii moștenirii îl ocupă:

- a) descendenții defunctului;
- b) descendenții acestuia;
- c) descendenții soțului supraviețuitor.

371. Fac parte din clasa a doua de moștenitori legali:

- a) părinții defunctului și descendenții acestora;
- b) bunicii și bunicile defunctului;
- c) părinții defunctului și descendenții acestora, precum și soțul supraviețuitor.

372. Fac parte din clasa a treia de moștenitori legali:

- a) părinții defunctului și descendenții acestora;
- b) bunicii și bunicile defunctului și descendenții acestora;
- c) bunicii, bunicile defunctului și descendenții acestora, precum și soțul supraviețuitor.

373. Fac parte din clasa a patra de moștenitori legali:

- a) străbunicii defunctului și descendenții acestora;
- b) bunicii, bunicile defunctului și descendenții acestora;
- c) strămoșii mai îndepărtați ai defunctului.

374. Fac parte din clasa a cincea de moștenitori legali:

- a) doar strămoșii;
- b) soțul supraviețuitor și vecinii;
- c) strămoșii mai îndepărtați ai defunctului și descendenții acestora.

375. În concurs cu clasa I de moștenitori legali, soțul supraviețuitor are dreptul:

- a) la o cotă proporțională în funcție de numărul descendenților;
- b) la $\frac{1}{4}$ din masa succesorală, indiferent de numărul descendenților;
- c) la $\frac{1}{2}$ din masa succesorală, indiferent de numărul descendenților.

376. În concurs cu clasa II de moștenitori legali, soțul supraviețuitor are dreptul:

- a) la $\frac{1}{2}$ din masa succesorală, dacă sunt în viață bunicii și descendenții lor;
- b) la $\frac{1}{2}$ din masa succesorală, indiferent de numărul descendenților;
- c) la $\frac{1}{2}$ din masa succesorală; indiferent de numărul moștenitorilor.

377. În ce caz soțul supraviețuitor culege întreaga moștenire:

- a) în lipsa moștenitorilor de clasa întâi și a doua și dacă bunicii nu sunt în viață sau dacă aceștia au decăzut din dreptul la moștenire;
- b) în cazul existenței unui legatar;
- c) în lipsa moștenitorilor de clasa întâi și a doua, indiferent dacă bunicii sunt sau nu sunt în viață.

378. Statul este moștenitor legal:

- a) în cazul în care defunctul nu are rude și nici soț supraviețuitor sau aceștia nu pot moșteni din anumite motive;

- b) în cazul în care defunctul nu și-a exprimat ultima sa voință prin întocmirea unui testament în timpul vieții sale;
- c) în cazul în care defunctul nu are descendenți.

379. Testamentul:

- a) nu poate fi întocmit prin reprezentant;
- b) este un act irevocabil;
- c) poate fi întocmit de două sau mai multe persoane.

380. Minorul poate dispune prin testament:

- a) odată cu atingerea vârstei de 16 ani și cu consimțământul părinților sau a curatorului;
- b) odată cu atingerea vârstei de 16 ani, cu excepția mijloacelor bănești pe care minorul le deține în proprietate;
- c) odată cu atingerea vârstei de 16 ani, fără consimțământul părinților sau a curatorului.

381. Testamentul sau dispoziția testamentară devine caducă în măsura în care:

- a) bunul testat este înstrăinat după moartea testatorului;
- b) succesibilul a acceptat moștenirea și este demn de a moșteni;
- c) succesibilul decedează înainte de data deschiderii moștenirii, dacă legea nu prevede altfel.

382. Notarul, persoana abilitată cu autentificarea testamentului, martorii și persoanele care semnează testamentul sunt obligați să:

- a) să prelucreze datele cu caracter personal;
- b) să evalueze tranzacțiile vulnerabile;
- c) să respecte secretul testamentului.

383. Testamentul poate fi redactat:

- a) personal de către testator sau prin reprezentant;
- b) personal de către testator sau la cererea acestuia, de către notar ori de către persoanele abilitate cu autentificarea testamentului;
- c) doar de către notar.

384. Testamentul autentic reprezintă:

- a) testamentul autentificat de notar și/sau notar stagiar, în condițiile legii;
- b) testamentul autentificat de secretarii consiliilor locale, în condițiile legii;
- c) testamentul autentificat de notar, în condițiile legii și pentru cetățenii Republicii Moldova care se află în străinătate de către reprezentantul misiunii diplomatice sau al oficiului consular.

385. Șefii penitenciarelor, medicii-șefi, comandanții unităților militare, directorii instituțiilor de protecție socială, șefii expedițiilor de cercetare, au dreptul de a întocmi testeamente:

- a) autentice;
- b) olografe;
- c) privilegiate.

386. Se consideră testament privilegiat:

- a) întocmite de o persoană asupra căreia este instituită o formă de ocrotire judiciară;
- b) întocmit în situații speciale, dacă există temeri că testatorul va deceda înainte de a putea întocmi testamentul în fața unui notar;
- c) întocmit în împrejurări ce prezentau o primejdie pentru testator.

387. Se consideră că nu a fost întocmit testamentul privilegiat, dacă testatorul este în viață și de la data întocmirii au trecut:

- a) 3 luni;
- b) 6 luni;
- c) 1 lună.

388. Orice dispoziție inclusă în testament sau testamentul integral poate fi revocat de testator:

- a) doar după data decesului testatorului;
- b) doar după ce moștenitorii au acceptat moștenirea;
- c) oricând.

389. Autoritatea competentă pentru păstrarea testamentelor olografe este:

- a) oricare notar;
- b) exclusiv notarul, în limita competenței teritoriale;
- c) oricare persoană care activează ca liber-profesionist de ordin juridic, inclusiv avocat, notar, executor judecătoresc.

390. Testamentul olograf se va prezenta notarului, înainte de a fi executat, pentru a fi:

- a) legalizat;
- b) vizat spre neschimbare;
- c) autentificat.

391. Acceptarea spre păstrare și restituirea testamentului se efectuează de către:

- a) moștenitori;
- b) notar;
- c) testator.

392. În cazul existenței mai multor testamente care se completează unul pe altul, atunci:

- a) toate au efecte juridice, în orice caz;
- b) toate au efecte juridice, în partea în care sunt compatibile;
- c) produce efecte juridice ultimul testament întocmit de testator.

393. În cazul existenței moștenitorilor legali de clasa I și a unui testament (asupra întregului patrimoniu) întocmit în timpul vieții de către testator, după decesul acestuia se vor aplica:

- a) normele juridice cu privire la moștenirea testamentară;
- b) normele juridice cu privire la moștenirea testamentară, cu respectarea rezervei succesorale;
- c) doar normele juridice cu privire la moștenirea legală.

394. Somația publicată de către notar în Monitorul Oficial trebuie să conțină termenul-limită de înaintare a creanțelor, care va fi:

- a) 40 zile, de la data publicării somației;
- b) 1 lună, de la data publicării somației;
- c) 6 luni, de la data publicării somației.

395. Deschiderea plicului ce conține testamentul olograf se constată de către notar prin:

- a) declarație verbală;
- b) încheiere;

c) proces-verbal.

396. Dacă testatorul a desemnat numai un moștenitor și i-a acordat numai o cotă succesorală, la moștenirea celeilalte cote succesoriale sunt chemați:

- a) moștenitorii rezervatari;
- b) moștenitorii testamentari;
- c) moștenitorii legali.

397. Dispozițiile testamentare în favoarea persoanelor care au acordat asistență juridică, în mod legal, la redactarea testamentului, sunt:

- a) inopozabile;
- b) valabile;
- c) anulabile.

398. Moștenirea reprezintă:

- a) transmiterea mobile și imobile a unei persoane pentru cauză de moarte;
- b) transmiterea patrimoniului unei persoane fizice decedate către una sau mai multe persoane (moștenitori);
- c) transmiterea patrimoniului unei persoane juridice către o persoană (moștenitor).

399. Devoluțiunea moștenirii este o transmisiune:

- a) unilaterală, personală și revocabilă;
- b) pentru cauză de moarte, universală, unitară și indivizibilă;
- c) pentru cauză de moarte, parțială și divizibilă.

400. La redactarea testamentului autentic pot fi utilizate:

- a) orice mijloace tehnice;
- b) doar mijloace tehnice conectate la registrul dosarelor succesoriale și a testamentelor;
- c) doar mijloace tehnice cu sistem antivirus.

401. Față de dreptul la acrescământ, dreptul de substituție este:

- a) prioritar;
- b) egal;
- c) inferior.

402. Soțul supraviețuitor este exclus de la moștenirea legală în următorul caz:

- a) cel care a lăsat moștenirea are descendenți;
- b) dreptul la întreținere al soțului supraviețuitor este limitat;
- c) cel care a lăsat moștenirea a depus o acțiune de divorț.

403. Se consideră desemnare a moștenitorului, chiar dacă această persoană nu a fost numită moștenitor:

- a) dacă testatorul nu are descendenți;
- b) dacă testatorul a desemnat un substituent;
- c) dacă testatorul a testat unei persoane întreaga masa succesorală sau o parte din masa succesorală.

404. Pentru un moștenitor subsecvent:

- a) nu se poate desemna un alt moștenitor subsecvent;

- b) se poate desemna un alt moștenitor subsecvent;
- c) se poate desemna doar un alt moștenitor prealabil.

405. Dispozițiile privitoare la moștenirea subsecventă se completează în mod corespunzător cu dispozițiile referitoare la:

- a) fiducie;
- b) fidejusiune;
- c) contractul în folosul unui terț.

406. Dacă un drept care intră în componența masei succesoriale este supus înregistrării într-un registru de publicitate cu caracter constitutiv, moștenitorul prealabil este obligat:

- a) să noteze interdicția de înstrăinare fără consimțământul moștenitorului subsecvent;
- b) să noteze interdicția de înstrăinare cu consimțământul moștenitorului subsecvent;
- c) nu este obligat să asigure notarea în registrul respectiv.

407. Dacă moștenitorul subsecvent renunță la moștenire:

- a) moștenirea rămâne moștenitorilor legali de clasa I;
- b) moștenirea rămâne soțului supraviețuitor;
- c) moștenirea rămâne moștenitorului prealabil, dacă testatorul nu a dispus altfel.

408. Dacă legatarul nu este în viață la momentul deschiderii moștenirii:

- a) substituția produce efecte juridice;
- b) legatul produce efecte juridice;
- c) legatul nu produce efecte juridice.

409. Opțiunile legatarului sunt:

- a) doar de a accepta legatul;
- b) doar de a accepta moștenirea în ansamblu;
- c) de a accepta legatul sau de a renunța la legat.

410. Prin legat se naște:

- a) dreptul legatarului de a cere de la testator transmiterea obiectului legatului;
- b) dreptul legatarului de a cere persoanei grevate cu legat să-i remită bunul care constituie obiectul legatului;
- c) dreptul moștenitorilor legali de a cere remiterea bunului care constituie obiectul legatului.

411. Pentru obligațiile masei succesoriale, legatarul:

- a) răspunde în totalitate cu obiectul legatului;
- b) categoric nu răspunde;
- c) nu răspunde, dar în cazul în care alte bunuri care intră în componența masei succesoriale sunt insuficiente pentru a satisface obligațiile, legatarul răspunde până la concurența valorii bunurilor primite.

412. Dacă unui legatar i se acordă mai multe legate:

- a) legatarul le poate transmite unor terți;
- b) legatarul are doar opțiunea de a le accepta;
- c) legatarul poate renunța la toate sau la unele dintre ele.

413. Dacă testatorul dispune ca, în cazul în care legatarul nu dobândește legatul, obiectul legatului să revină unei alte persoane, atunci se aplică în mod corespunzător dispozițiile:

- a) substituției;
- b) moștenirii legale;
- c) executării testamentului.

414. Sarcina este o dispoziție testamentară prin care:

- a) testatorul instituie un legat;
- b) testatorul instituie o obligație în sarcina unei persoane grevate, fără ca aceasta să aibă un drept corelativ;
- c) testatorul desemnează un custode al masei succesoriale.

415. Acordarea prin testament a unui drept patrimonial, o sumă de bani, remiterea unei datorii sau oricare alte avantaje patrimoniale, unei sau mai multor persoane, fără a le desemna în calitate de moștenitori, reprezintă:

- a) sarcina;
- b) legat;
- c) custodie.

416. Testatorul prin testament poate desemna:

- a) exclusiv, un executor testamentar;
- b) unul sau mai mulți executori testamentari;
- c) custode al masei succesoriale.

417. Acceptarea desemnării și renunțarea la ea, se realizează de către executorul testamentar prin depunerea:

- a) declarației, la Camera Notarială;
- b) declarației, la notarul care desfășoară procedura succesorală;
- c) declarației, la oricare notar.

418. Obligat să administreze masa succesorală, inclusiv împuternicit și să dispună de bunurile care fac parte din masa succesorală este:

- a) notarul;
- b) creditorul masei succesoriale;
- c) executorul testamentar.

419. La determinarea raporturilor dintre executorul testamentar și moștenitor se aplică regulile privind:

- a) gestiunea de afaceri;
- b) administrarea fiduciară;
- c) mandatul.

420. În cazul neexecutării fără justificare de către executorul testamentar a obligațiilor sale, acesta:

- a) va răspunde pentru prejudiciul cauzat față de moștenitor, după caz, legatar;
- b) va răspunde pentru prejudiciul cauzat notarului;
- c) nu poartă nicio răspundere.

421. În cazul neexecutării fără justificare de către mai mulți executori testamentari a obligațiilor sale, aceștia răspund:

- a) solidar;
- b) proporțional prejudiciului cauzat;
- c) personal.

422. Executorul testamentar, după acceptarea atribuțiilor sale, este obligat să prezinte moștenitorului:

- a) dări de seamă anuale;
- b) inventarul bunurilor și al obligațiilor masei succesorale, pe care le cunoaște;
- c) contractul de mandat.

423. Atribuțiile executorului testamentar încetează:

- a) în urma decesului moștenitorilor;
- b) în urma decesului acestuia;
- c) doar în urma revocării de către instanța de judecată.

424. Declarația de renunțare la moștenire:

- a) se face în formă autentică;
- b) se legalizează notarial;
- c) se face în formă simplă scrisă, în toate cazurile.

425. Renunțarea la moștenire se poate face în termen de:

- a) 3 luni, de la data când moștenitorul află despre devoluțiune și despre temeiul chemării sale la moștenire;
- b) 3 luni, de la data deschiderii moștenirii;
- c) 6 luni, de la data deschiderii moștenirii.

426. Acceptarea sau renunțarea la o parte din cota succesorală:

- a) produce efecte;
- b) produce efecte, în limita cotei succesorale;
- c) nu produce efecte.

427. Dacă moștenitorul legal, renunță la moștenire atunci:

- a) dreptul la moștenire trece către creditorul masei succesorale;
- b) dreptul la moștenire trece persoanei în favoarea căreia s-a renunțat la moștenire;
- c) dreptul la moștenire trece la persoana care ar fi moștenit, în cazul în care cel care a renunțat nu ar fi fost în viață la momentul deschiderii moștenirii.

428. La ce etapă pretențiile față de masa succesorală nu pot fi executate silit împotriva moștenitorilor:

- a) după eliberarea certificatelor de moștenitor de către notarul care desfășoară procedura succesorală;
- b) până la renunțarea la moștenire;
- c) până la acceptarea moștenirii.

429. În cazul în care moștenitorul este minor și nu are reprezentant legal, notarul ia măsuri pentru:

- a) a asigura deschiderea procedurii succesorale;

- b) a asigura custodia masei succesore;
- c) a asigura desemnarea unui executor testamentar.

430. În cazul în care nu se cunoaște nici un moștenitor, notarul ia măsuri pentru:

- a) a asigura deschiderea procedurii succesore;
- b) a asigura custodia masei succesore;
- c) a asigura desemnarea unui executor testamentar.

431. Măsuri de administrare a masei succesore prin aplicarea sigiliilor, depunerea sumelor de bani, titluri de valoare sau alte valori în depozitul notarial sau la o instituție specializată, sunt:

- a) măsuri de custodie a masei succesore;
- b) măsuri de administrare, întreprinse de creditorii masei succesore;
- c) măsuri de administrare, întreprinse de către notarul care desfășoară procedura succesorală.

432. Pentru obligațiile masei succesore răspunde:

- a) administratorul autorizat;
- b) legatarul;
- c) moștenitorul.

433. Somarea creditorilor masei succesore poate fi efectuată:

- a) În toate cazurile, până la acceptarea moștenirii de către moștenitor;
- b) după acceptarea moștenirii de către moștenitor, precum și de executorul testamentar;
- c) după intentarea procesului de insolabilitate a masei succesore.

434. Dacă cheltuielile sînt disproporționat de mari în raport cu valoarea masei succesore, atunci:

- a) este obligatorie somarea publică a creditorilor și dispunerea administrării masei succesore;
- b) nu este obligatorie somarea publică a creditorilor și dispunerea administrării masei succesore poate fi refuzată;
- c) moștenitorul decide în baza inventarului întocmit.

435. Este corectă afirmația:

- a) administratorul administrează masa succesorală doar în scopul stingerii obligațiilor masei succesore;
- b) administratorul este obligat să administreze masa succesorală doar în scopul executării dispozițiilor testamentare;
- c) administratorul este obligat să administreze masa succesorală în interesul creditorilor și al moștenitorului.

436. Persoanele care pot fi remunerate pentru exercitarea atribuțiilor sale, din contul masei succesore, în mărime stabilită de către notar sunt:

- a) persoanele care au autentificat testamente privilegiate întocmite în situații speciale;
- b) persoanele care au informat despre necesitatea aplicării măsurilor de custodie, dacă le-a devenit cunoscută una din împrejurările prevăzute de lege;
- c) custodele și administratorul masei succesore.

437. Administrarea masei succesore încetează:

- a) odată cu intentarea procesului de insolabilitate;

- b) odată cu decesul moștenitorului;
- c) odată cu întocmirea inventarului.

438. Indiviziunea încetează:

- a) odată cu eliberarea certificatelor de moștenitor;
- b) prin înstrăinarea cotei succesoriale unei terțe persoane;
- c) prin partaj sau prin dobândirea de către aceeași persoană a tuturor cotelor succesoriale.

439. Dacă un comoștenitor vinde cota sa succesorală unui terț, atunci:

- a) ceilalți comoștenitori nu au dreptul de preemțiune;
- b) ceilalți comoștenitori au dreptul de preemțiune, termenul de executare al căruia este termenul general de prescripție;
- c) ceilalți comoștenitori au dreptul de preemțiune, care poate fi exercitat în termen de 2 luni.

440. Comoștenitorul:

- a) poate dispune de cota sa succesorală, numai în comun cu ceilalți moștenitori;
- b) poate dispune de cota sa parte asupra unor bunuri concrete din masa succesorală;
- c) poate dispune de cota sa succesorală, dar nu poate dispune de cota sa parte asupra unor bunuri concrete din masa succesorală.

441. Notarul este obligat să elibereze certificatul de executor testamentar:

- a) la cererea moștenitorului;
- b) din oficiu;
- c) la cererea executorului testamentar.

442. Determinarea bunurilor, a drepturilor și obligațiilor masei succesoriale ce se dobândesc de fiecare comoștenitor, se face prin:

- a) partajul masei succesoriale;
- b) inventarul masei succesoriale;
- c) petiția de ereditate.

443. Pe perioada în care masa succesorală se află în administrare, partajul masei succesoriale:

- a) este exclus;
- b) este permis;
- c) este permis, doar cu consimțământul administratorului masei succesoriale.

444. Dacă moștenitorii nu reușesc să încheie un contract de partaj de comun acord, atunci are loc:

- a) licitația bunurilor din masa succesorală, conform regulilor generale;
- b) partajul judiciar;
- c) modificarea/retragerea certificatului de moștenitor.

445. Partajul complementar are loc dacă:

- a) la partajul masei succesoriale valoarea bunului atribuit unui moștenitor este mai mare decât valoarea cotei succesoriale a acestuia;
- b) după partajul masei succesoriale, se constată noi bunuri ale masei succesoriale, ce vor fi partajate după aceleași reguli;

- c) aceleași persoane sunt comoștenitori față de mai multe mase succesoriale și se recurge la un singur partaj.

446. Scutirea de raport al donațiilor poate fi instituită:

- a) în declarația de acceptare/renunțare la moștenire;
- b) în contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață;
- c) în contractul de donație sau dispoziție testamentară, precum și la momentul partajului.

447. Subiecții obligați la raportul donațiilor primite de la cel care a lăsat moștenirea sunt:

- a) moștenitorii legali, indiferent de clase;
- b) moștenitorii testamentari;
- c) descendenții defunctului, care culeg moștenirea ca moștenitori legali.

448. Până la partajul masei succesoriale, pentru obligațiile comune ale masei succesoriale, moștenitorii poartă răspundere:

- a) solidară;
- b) personală;
- c) proporțională cu cota sa succesorală, în situațiile prevăzute de lege.

449. După partajul masei succesoriale, moștenitorii poartă răspundere:

- a) solidară;
- b) personală;
- c) proporțională cu cota sa succesorală, în situațiile prevăzute de lege.

450. Sunt moștenitori rezervatari:

- a) doar descendenții defunctului, indiferent dacă sunt născuți din căsătorie sau în afara ei;
- b) moștenitori legali de clasa I, părinții defunctului, soțul supraviețuitor, dacă la data deschiderii moștenirii, defunctul avea obligația de întreținere conform Codului familiei, față de respectivul moștenitor;
- c) orice moștenitor legal inapt de muncă.

451. Dacă moștenitorul rezervatar este în același timp și legatar, atunci:

- a) el va putea pretinde la rezervă, fără nicio condiție;
- b) el va putea pretinde la rezervă doar dacă renunță la legat;
- c) el va putea pretinde și la rezervă, și la legat.

452. Cota succesorală ce le revine moștenitorilor rezervatari este:

- a) 1/4 din cota succesorală ce i s-ar fi cuvenit fiecăruia în caz de moștenire legală;
- b) cel puțin 1/2 din cota succesorală ce i s-ar fi cuvenit fiecăruia în caz de moștenire legală;
- c) 1/8 din cota succesorală ce i s-ar fi cuvenit fiecăruia în caz de moștenire legală.

453. Notarul eliberează certificatul de moștenitor:

- a) doar după ce constată cu certitudine faptele necesare;
- b) oricând, la expirarea termenului de 6 luni de la deschiderea succesiunii;
- c) doar după întocmirea inventarului.

454. Certificatul de calitate de moștenitor se eliberează:

- a) după identificarea tuturor moștenitorilor;
- b) numai la eliberarea certificatului de custode al masei succesoriale;

c) la solicitarea oricărui moștenitor care a acceptat moștenirea

455. Bunurile care intră în masa succesorală, în certificatele de moștenitor eliberate pentru defunctul decedat după 01.03.2019:

- a) vor fi expres indicate;
- b) vor fi indicate; doar dacă a fost întocmit inventarul în cadrul procedurii succesorale;
- c) nu se vor indica.

456. Actul eliberat de notar care confirmă dreptul moștenitorului la moștenire este:

- a) testamentul;
- b) certificatul de calitate de moștenitor;
- c) certificatul de moștenitor.

457. Notarul este obligat să elibereze certificatul de custode al masei succesorale, la cererea:

- a) moștenitorului;
- b) custodelui;
- c) executorului testamentar.

458. În cazul unei erori de redactare, notarul trebuie să rectifice certificatul, la cererea:

- a) doar a Ministerului Justiției;
- b) oricărei persoane care dovedește că are un interes legitim;
- c) exclusiv a instanței de judecată.

459. Informarea tuturor persoanelor cărora le-a fost eliberat certificatul privitor la orice modificare sau retragere a acestuia, este:

- a) o obligație a notarului;
- b) o obligație a notarului stagiar;
- c) o obligație a instanței de judecată.

460. Cererea de rectificare, modificare sau retragere a certificatului se poate înainta, din momentul deschiderii moștenirii nu mai târziu de:

- a) 10 ani;
- b) 3 ani;
- c) 1 an.

461. Alte exemplare ale certificatului, pe durata suspendării efectelor lui:

- a) se pot elibera, dacă au fost stabilite cu certitudine toate elementele de către notar;
- b) se pot elibera, la cererea tuturor comoștenitorilor;
- c) nu se mai pot elibera.

462. Contractul de vânzare-cumpărare a cotei succesorale se încheie în formă:

- a) scrisă;
- b) verbală, la înțelegerea părților;
- c) autentică.

463. În situația când în privința masei succesorale s-a intentat un proces de insolvență, atunci:

- a) cota succesorală poate fi vândută;

- b) cota succesorală poate fi vândută, cu condiția că este expres prevăzut în inventarul masei succesoriale;
- c) cota succesorală nu poate fi vândută.

464. Dispozițiile privind vânzarea-cumpărarea cotei succesoriale se aplică în mod corespunzător față de:

- a) vânzarea ulterioară a cotei succesoriale de către cumpărătorul inițial;
- b) vânzarea bunurilor din componența patrimoniului succesoral;
- c) testamentul întocmit în timpul vieții de către defunct.

465. În cadrul investigației desfășurate în procedura succesorală, notarul este obligat:

- a) să întocmească inventarul masei succesoriale, din oficiu;
- b) să solicite avizul autorității tutelare pentru fiecare dosar succesoral deschis;
- c) să desfășoare investigațiile corespunzătoare și să administreze probele pe care le consideră necesare.

466. Dacă a fost intentat procesul de insolabilitate a masei succesoriale:

- a) moștenitorul nu răspunde pentru obligațiile masei succesoriale, indiferent de activul masei succesoriale;
- b) răspunderea moștenitorului pentru obligațiile masei succesoriale se limitează la activul masei succesoriale, fără a se extinde asupra patrimoniului avut până la acceptarea moștenirii, cu excepțiile stabilite de lege;
- c) are loc stingerea creanței moștenitorului față de masa succesorală, cu prioritate.

467. Cererea de intentare a procesului de insolabilitate a masei succesoriale:

- a) se depune de către moștenitor doar până la acceptarea moștenirii;
- b) trebuie depusă de moștenitorul care a aflat despre starea de incapacitate de plată a masei succesoriale, însă nu înainte de acceptarea moștenirii;
- c) poate fi depusă de orice persoană.

Domeniul: DREPTUL FAMILIEI

468. Potrivit principiilor dreptului familiei:

- a) membrii familiei sunt datori să-și acorde unul altuia sprijin moral și material;
- b) membrii familiei sunt datori să-și acorde unul altuia doar sprijin moral;
- c) membrii familiei nu sunt datori să-și acorde unul altuia sprijin material.

469. Principiul egalității în drepturi a soților în familie stabilește următoarele:

- a) fiecare soț are drepturi și obligații egale, indiferent de contribuția lor materială;
- b) soții au drepturi egale doar în raporturile patrimoniale;
- c) egalitatea în drepturi se aplică doar în cazul divorțului.

470. Potrivit principiului priorității educației copilului în familie:

- a) educația copilului este exclusiv responsabilitatea instituțiilor de stat;
- b) familia are rolul primordial în creșterea și educația copilului;
- c) statul intervine întotdeauna în educația copiilor.

471. Ce reglementează principiul soluționării amiabile a problemelor vieții familiale?

- a) obligația statului de a interveni în conflictele familiale;
- b) necesitatea ca toate problemele din viața de familie să fie soluționate pe cale amiabilă;
- c) stabilirea unor sancțiuni în cazul litigiilor.

472. Rudenia în linie colaterală reprezintă:

- a) legătura bazată pe descendența unei persoane dintr-o altă persoană;
- b) legătura dintre două persoane care au un ascendent comun;
- c) legătura dintre două persoane care au fost căsătorite.

473. Care este gradul de rudenie între un bunic și un nepot?

- a) gradul I;
- b) gradul II;
- c) gradul III.

474. Care este gradul de rudenie între verii primari?

- a) gradul III;
- b) gradul II;
- c) gradul IV.

475. Este adevărată următoarea afirmație:

- a) rudenii și afinitatea prezintă interes doar în materia dreptului familiei;
- b) în temeiul rudeniei, în cadrul procesului penal, o persoană poate fi silită să facă declarații contrar intereselor rudelor sale apropiate;
- c) rudenii în linie dreaptă până la al IV-lea grad inclusiv, precum și legătura de rudenie între frați și surori, inclusiv cei care au un părinte comun, reprezintă un impediment la căsătorie.

476. Asigurarea ocrotirii drepturilor familiale poate fi realizată:

- a) doar de către instanțele judecătorești;
- b) de autoritățile abilitate ale administrației publice, iar în anumite cazuri de mediatori și de instanțele judecătorești;
- c) numai de către autoritățile tutelare.

477. Potrivit regulii generale privind prescripția în dreptul familiei:

- a) toate drepturile familiale sunt imprescriptibile;
- b) drepturile familiale sunt prescriptibile conform Codului civil;
- c) drepturile familiale sunt imprescriptibile, cu excepțiile prevăzute expres de lege.

478. Dacă termenul de prescripție privind pensia de întreținere pentru perioada anterioară a expirat:

- a) dreptul la pensia de întreținere dispare complet;
- b) pensia poate fi solicitată oricând;
- c) pensia poate fi solicitată doar pentru perioada ulterioară.

479. Termenul de prescripție pentru împărțirea bunurilor comune ale soților divorțați este de 3 ani:

- a) doar în cazul în care divorțul nu a fost pronunțat prin hotărâre judecătorească;
- b) doar în cazul în care soții au încheiat un contract matrimonial;
- c) în toate cazurile.

480. Scopul înregistrării de stat a actelor de stare civilă rezidă:

- a) în protecția drepturilor patrimoniale și personale nepatrimoniale ale persoanelor, precum și în interesul statului;
- b) în simplificarea procedurilor de evidență a populației;
- c) doar în protecția drepturilor patrimoniale și personale nepatrimoniale ale persoanelor.

481. Pe baza actelor de stare civilă se eliberează:

- a) numai certificatele de naștere și de căsătorie;
- b) certificate de naștere, căsătorie, divorț, schimbare a numelui și/sau a prenumelui și deces;
- c) doar buletinul de identitate.

482. Înregistrarea și transcrierea actelor de stare civilă ale cetățenilor Republicii Moldova care locuiesc în afara teritoriului țării se efectuează de către:

- a) misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Republicii Moldova, în conformitate cu legislația Republicii Moldova;
- b) misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Republicii Moldova, în conformitate cu legislația statului în care locuiesc persoanele respective;
- c) Inspectoratul general pentru migrație.

483. Dacă unul dintre soți se află în imposibilitate de a se prezenta personal la organul de stare civilă pentru a depune declarația de divorț:

- a) dorința acestuia poate fi expusă într-o declarație separată, autenticată de notar;
- b) dorința acestuia poate fi expusă într-o declarație separată, în formă simplă scrisă;
- c) căsătoria nu va putea fi desfăcută la organul de stare civilă, indiferent de actele care vor fi prezentate.

484. Care dintre următoarele situații constituie un impediment absolut la încheierea căsătoriei?

- a) rudenția de gradul al V-lea între viitorii soți;
- b) în privința unuia dintre viitorii soți este instituită o măsură de ocrotire judiciară (ocrotire provizorie, curatelă sau tutelă), chiar dacă există autorizarea prevăzută de lege la încheierea căsătoriei;
- c) rudenția în linie dreaptă, până la gradul IV inclusiv.

485. Poate fi redusă vârsta matrimonială de 18 ani:

- a) cu până la trei ani, pentru motive temeinice, cu acordul părinților;
- b) cu până la doi ani, pentru motive temeinice, cu aprobarea instanței de judecată;
- c) cu până la doi ani, pentru motive temeinice, cu încuviințarea autorității tutelare locale, în baza cererii persoanelor care doresc să se căsătorească și a acordului părinților minorului.

486. Declarația de căsătorie se depune:

- a) prin intermediul unui reprezentant legal;
- b) personal de persoanele care doresc să se căsătorească;
- c) de reprezentanți, în temeiul unei procuri autentificate de notar.

487. Căsătoria poate fi încheiată chiar în ziua depunerii declarației de căsătorie:

- a) în orice situație, în temeiul unei cereri scrise a viitorilor soți;
- b) doar în cazuri excepționale (pericol pentru viață, graviditate, nașterea copilului etc.);
- c) în temeiul unei cereri scrise, în cazul în care viitorii soți locuiesc în raioane îndepărtate.

488. Conform Codului familiei, fiecare soț are dreptul:

- a) de a cere în instanță schimbarea domiciliului celuilalt soț;
- b) de a-și alege îndeletnicirea în mod liber;
- c) de a solicita sprijin exclusiv în cazul divorțului.

489. În momentul încheierii căsătoriei, soții:

- a) sunt obligați să adopte un nume de familie comun;
- b) nu pot conexe numele lor de familie dacă, cel puțin, unul dintre ele este dublu;
- c) nu pot păstra numele de familie anterior.

490. Care este regula privind cetățenia soților în urma căsătoriei?

- a) unul dintre soți trebuie să adopte cetățenia celuilalt soț;
- b) cetățenia fiecărui soț rămâne neschimbată;
- c) ambii soți trebuie să dețină cetățenia aceluiași stat.

491. Prin regimul juridic al bunurilor soților se are în vedere:

- a) totalitatea normelor juridice care reglementează doar relațiile dintre soți cu privire la bunurile lor;
- b) totalitatea normelor juridice care reglementează doar relațiile care se stabilesc între soți și terțele persoane privind bunurile soților;
- c) totalitatea normelor juridice care reglementează relațiile dintre soți cu privire la bunurile lor și pe cele care se stabilesc între soți și terțele persoane privind bunurile soților.

492. După structura regimului matrimonial, distingem:

- a) regimul legal și regimul convențional;
- b) regimul de separație de bunuri, regimul mixt al bunurilor și regimul de comunitate de bunuri;
- c) regimul imutabil și regimul mutabil.

493. Regimul legal al bunurilor soților acționează:

- a) doar în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial;
- b) în toate cazurile, indiferent de conținutul contractului matrimonial;
- c) în cazul în care soții au încheiat un contract matrimonial.

494. Aparțin ambilor soți, cu drept de proprietate în devălmășie:

- a) doar bunurile dobândite în timpul căsătoriei prin muncă;
- b) toate bunurile dobândite de fiecare dintre soți în timpul căsătoriei, indiferent de sursă;
- c) bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei, cu excepția celor primite de către un soț prin donație sau moștenire.

495. Regimul de proprietate comună în devălmășie a soților stabilește:

- a) dreptul fiecărui soț de a dispune de bunuri proporțional cu contribuția adusă;
- b) dreptul de coproprietate asupra bunurilor comune fără stabilirea cotelor-părți;
- c) dreptul de coproprietate asupra bunurilor comune cu stabilirea cotelor-părți.

496. Constituie bun comun al soților:

- a) imobilul procurat de către unul dintre soți înaintea căsătoriei, chiar dacă este înregistrat doar pe numele acestuia;
- b) partea socială în capitalul unei societăți cu răspundere limitată constituită în timpul căsătoriei de către unul dintre soți;
- c) bunurile primite prin donație de unul dintre soți în timpul căsătoriei.

497. O convenție prin care se dispune de un bun comun:

- a) poate fi încheiată de către oricare dintre soți, acordul celuilalt soț fiind prezumat în toate situațiile;
- b) în cazul bunurilor imobile, poate fi încheiată doar cu acordul expres al ambilor soți;
- c) nu poate fi încheiată de către soțul care nu a avut un venit propriu, fiind ocupat cu gospodăria casnică, cu educația copiilor sau din alte motive temeinice.

498. Nu constituie proprietate personală a unuia dintre soți:

- a) bunurile care au aparținut acestuia până la încheierea căsătoriei;
- b) bunurile primite în dar de către acest soț, obținute prin moștenire sau în baza altor convenții gratuite, indiferent de momentul dobândirii;
- c) bunurile dobândite de către soț din contul veniturilor obținute din activitatea de muncă, chiar dacă celălalt soț nu a avut un venit propriu.

499. Bunurile procurate de către un soț din contul plăților care au un caracter de compensare (ajutor material, despăgubire pentru vătămarea sănătății etc.) constituie:

- a) proprietate personală a acestui soț;
- b) proprietate comună în devălmășie a ambilor soți;
- c) proprietate comună pe cote-părți a ambilor soți.

500. La împărțirea proprietății în devălmășie a soților și determinarea cotelor-părți din aceasta:

- a) părțile soților sunt stabilite proporțional contribuției financiare a fiecărui soț;
- b) părțile soților sunt considerate egale dacă contractul matrimonial nu prevede altfel;
- c) părțile soților sunt stabilite exclusiv în favoarea soțului care are grijă de copii.

501. Instanța judecătorească este în drept să diferențieze cotele-părți în proprietatea în devălmășie a soților, ținând cont de:

- a) studiile sau profesia unuia dintre soți;
- b) venitul lunar al fiecărui soț;
- c) interesele unuia dintre soți și/sau de interesele copiilor minori.

502. Împărțirea proprietății în devălmășie a soților poate fi făcută:

- a) atât în timpul căsătoriei, cât și după desfacerea ei, la cererea oricărui dintre soți;
- b) atât în timpul căsătoriei, cât și după desfacerea ei, doar cu acordul ambilor soți;
- c) doar după desfacerea căsătoriei, la cererea oricăruia dintre soți.

503. Prin contractul matrimonial se stabilește:

- a) exclusiv împărțirea bunurilor comune, în caz de divorț;
- b) regimul proprietății, drepturile și obligațiile patrimoniale, precum și alte aspecte financiare între soți;
- c) exclusiv drepturile asupra bunurilor dobândite înainte de căsătorie.

504. Contractul matrimonial se încheie:

- a) în formă autentică;
- b) în formă simplă scrisă;
- c) în formă verbală.

505. Un contract matrimonial poate fi încheiat:

- a) exclusiv după încheierea căsătoriei;
- b) atât înainte, cât și în timpul căsătoriei;
- c) numai înainte de încheierea căsătoriei.

506. Un contract matrimonial poate fi modificat prin voința ambilor soți:

- a) prin acord verbal;
- b) exclusiv prin acord în formă autentică;
- c) prin acord scris.

507. Un contract matrimonial poate fi rezolvit:

- a) doar prin hotărâre judecătorească;
- b) doar printr-un acord în formă autentică;
- c) prin acord comun al soților sau prin hotărâre judecătorească.

508. Regula generală privind răspunderea soților pentru datoriile comune stabilește că:

- a) fiecare soț răspunde doar pentru partea proprie;
- b) ambii soți răspund solidar;
- c) răspunde doar soțul care și-a asumat pe numele său obligația în interesul familiei.

509. Fiecare soț răspunde pentru obligațiile proprii:

- a) doar cu bunurile proprietate personală;
- b) cu bunurile proprietate personală și cu cota-parte din proprietatea în devălmășie, care poate fi determinată de către instanța judecătorească la cererea creditorului;
- c) doar cu cota-parte din proprietatea în devălmășie, care poate fi determinată de către instanța judecătorească la cererea creditorului.

510. Căsătoria nu poate fi încheiată:

- a) la domiciliul soției;
- b) la domiciliul fratelui soției;
- c) la domiciliul părinților soției.

511. Drepturile și obligațiile soților iau naștere:

- a) din ziua încheierii contractului matrimonial;
- b) din ziua depunerii declarației de căsătorie;

c) din ziua încheierii căsătoriei.

512. Căsătoria cu o persoană care execută pedeapsa privativă de libertate:

- a) se va înregistra la locul executării pedepsei;
- b) se va înregistra doar după expirarea termenului de privațiune;
- c) se va înregistra la oficiul de stare civilă.

513. Poate fi încheiată căsătoria dintre:

- a) tutore și cel aflat sub tutelă;
- b) curator și cel aflat sub curatelă;
- c) reprezentant și cel reprezentat.

514. Domiciliul viitorilor soți este:

- a) cel al soțului;
- b) cel al soției;
- c) determinat, în mod liber și independent, de către viitorii soți.

515. Vârsta matrimonială minimă este de:

- a) 18 ani pentru băieți și 16 ani pentru fete;
- b) 18 ani;
- c) 16 ani pentru băieți și 14 ani pentru fete, dar pentru băieți poate fi redusă cu doi ani.

516. În timpul gravidității soției și timp de un an după nașterea copilului:

- a) soțul poate cere liber desfacerea căsătoriei;
- b) soțul nu poate cere desfacerea căsătoriei, fără acordul soției;
- c) soțul, în nici un caz, nu poate cere desfacerea căsătoriei.

517. În cazul în care soțul a adoptat copilul soției din căsătoria precedentă, atunci:

- a) căsătoria nu poate fi desfăcută în baza acordului ambilor soți la Organul de Stare Civilă;
- b) căsătoria poate fi desfăcută în baza acordului ambilor soți la Organul de Stare Civilă;
- c) căsătoria poate fi desfăcută în baza acordului ambilor soți la Organul de Stare Civilă, doar dacă copilul are vârsta minimă de 2 ani.

518. În cazul reapariției soțului declarat absent fără veste:

- a) Organul de Stare Civilă nu restabilește de drept căsătoria dintre cei doi soți;
- b) Organul de Stare Civilă restabilește de drept căsătoria dintre cei doi soți;
- c) Organul de Stare Civilă restabilește căsătoria în baza cererii comune a ambilor soți.

519. Căsătoria declarată nulă:

- a) atrage obligatoriu schimbarea numelui soților;
- b) nu produce efecte din momentul încheierii ei, cu excepțiile prevăzute de lege;
- c) nu produce efecte din momentul declarării nulității.

520. În cazul decesului unuia dintre soți sau declarării decesului unuia dintre soți, căsătoria se consideră încetată:

- a) din ziua eliberării certificatului de deces de către oficiul de stare civilă;
- b) din ziua decesului soțului sau din ziua la care hotărârea judecătorească privind declararea persoanei ca fiind decedată a rămas definitivă, dacă în hotărâre nu este indicată o altă dată a morții prezumate;

- c) din ziua decesului soțului sau din ziua la care hotărârea judecătorească privind declararea persoanei ca fiind decedată a fost pronunțată, dacă în hotărâre nu este indicată o altă dată a morții prezumate.

521. Restabilirea căsătoriei în cazul apariției soțului declarat decedat este posibilă:

- a) la cererea soțului care fusese declarat decedat, dacă celălalt soț nu a încheiat o nouă căsătorie;
- b) la cererea soțului care fusese declarat decedat și, în cazul în care celălalt soț a încheiat o altă căsătorie, doar cu acordul noului soț;
- c) la cererea comună a soților, dacă celălalt soț nu a încheiat o nouă căsătorie.

522. Dacă căsătoria este restabilită în urma apariției soțului declarat decedat:

- a) căsătoria se consideră ca fiind întreruptă și reîncepe de la data restabilirii;
- b) căsătoria se consideră ca fiind neîntreruptă;
- c) căsătoria se consideră ca fiind neîntreruptă, iar bunurile dobândite în perioada de absență a soțului care fusese declarat decedat, se consideră proprietate comună în devălmășie a ambilor soți.

523. În cazul în care ambii soți își exprimă acordul la desfacerea căsătoriei, dar au copii minori comuni, căsătoria poate fi desfăcută:

- a) doar de către instanța judecătorească;
- b) doar de către notar;
- c) de către instanța judecătorească, organul de stare civilă sau notar, în funcție de existența sau lipsa litigiilor între soți.

524. Desfacerea căsătoriei la organul de stare civilă poate avea loc:

- a) exclusiv în cazul soților care nu au copii minori comuni sau înfiați de ambii soți;
- b) în baza acordului comun al soților, în cazurile în care nu există litigii;
- c) la cererea unui singur soț, dacă celălalt a fost declarat decedat.

525. Desfacerea căsătoriei la organul de stare civilă, la cererea unui soț, poate avea loc când:

- a) celălalt soț refuză să-și dea consimțământul;
- b) celălalt soț este supus unei măsuri de ocrotire judiciare;
- c) celălalt soț este supus unei măsuri de ocrotire contractuale;

526. În cazul desfacerii căsătoriei la organul de stare civilă, desfacerea căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț au loc:

- a) până la expirarea termenului de o lună din ziua depunerii cererii de divorț;
- b) după expirarea termenului de o lună din ziua depunerii cererii de divorț;
- c) după expirarea termenului de două luni din ziua depunerii cererii de divorț.

527. Căsătoria nu poate fi desfăcută prin acordul soților la notar dacă:

- a) soții au bunuri comune în devălmășie;
- a) soții au copii minori comuni;
- d) soții refuză să încheie un acord referitor la plata pensiei de întreținere și la stabilirea domiciliului copiilor minori.

528. Cererea de desfacere a căsătoriei prin acordul soților depusă la notar trebuie să vizeze:

- a) doar partajul averii comune dobândite în perioada căsătoriei;
- b) modul de exercitarea a drepturilor de către soți, după desfacerea căsătoriei;

- c) modul de participare a părinților la educația, întreținerea copiilor minori comuni, stabilirea domiciliului acestora, plata pensiei de întreținere a soțului/soției și partajul averii comune dobândită în perioada căsătoriei, după caz.

529. La cererea de desfacere a căsătoriei prin acordul soților depusă la notar se anexează:

- a) copiile certificatelor de naștere ale soților și ale copiilor minori existenți, copiile actelor de identitate ale soților, certificatul de căsătorie emis de autoritățile competente ale Republicii Moldova în original și o copie legalizată a acestuia;
- b) copiile certificatelor de naștere ale soților și ale copiilor minori existenți, copiile actelor de identitate ale soților, și copia legalizată a certificatului de căsătorie emis de autoritățile competente ale Republicii Moldova;
- c) doar copiile certificatelor de naștere ale copiilor minori existenți, și copia certificatului de căsătorie emis de autoritățile competente ale Republicii Moldova.

530. Cererea de desfacere a căsătoriei prin acordul soților poate fi depusă:

- a) la oricare notar;
- b) doar la un notar care își desfășoară activitatea pe teritoriul unde se află domiciliul unuia dintre soți;
- c) doar la un notar care are specializare în desfacerea căsătoriei prin acordul soților.

531. Notarul emite o încheiere de respingere a cererii de desfacere a căsătoriei:

- a) dacă soții refuză să încheie un acord privind plata pensiei de întreținere a copiilor minori;
- b) în cazul în care soții au încheiat contract matrimonial;
- c) dacă soții refuză încheierea unui acord privind partajul bunurilor comune.

532. Pentru o eventuală retragere a cererii de desfacere a căsătoriei, notarul acordă soților un termen de:

- a) 15 zile, cu posibilitatea prelungirii cu încă 15 zile;
- b) 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii cu încă 30 de zile;
- c) 60 de zile, fără posibilitatea prelungirii.

533. Desfacerea căsătoriei poate avea loc doar pe cale judecătorească în cazul în care:

- a) lipsește acordul soțului care a fost condamnat la privațiune de libertate pe un termen mai mare de 3 ani;
- b) lipsește acordul unuia dintre soți, cu excepția cazurilor în care acest soț este supus unei măsuri de ocrotire judiciare, a fost declarat dispărut sau a fost condamnat la privațiune de libertate pe un termen mai mare de 3 ani;
- c) soții au copii minori comuni, indiferent de existența sau lipsa acordului soților privind întreținerea, educația și domiciliul copiilor.

534. Termenul de împăcare pe care instanța îl poate stabili soților în procesul examinării cererii de desfacere a căsătoriei este:

- a) de la o lună la maximum 3 luni;
- b) de la 3 luni la maximum 9 luni;
- c) de la o lună la maximum 6 luni.

535. În cazul în care soții nu au ajuns la un acord privind plata pensiei de întreținere a copiilor minori comuni și determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii, instanța de judecată:

- a) este în drept să determine cu cine dintre părinți vor locui copiii minori comuni după divorț și să determine care dintre părinți va plăti pensia de întreținere a copiilor minori și mărimea acesteia;
- b) este obligată să determine cu cine dintre părinți vor locui copiii minori comuni după divorț și să determine care dintre părinți va plăti pensia de întreținere a copiilor minori și mărimea acesteia;
- c) este obligată să determine domiciliul copilului minor, cu vârsta de până la 3 ani, împreună cu mama;

536. În procesul examinării cererii de desfacere a căsătoriei de către instanța de judecată, pot fi soluționate și:

- a) oricare alte litigii;
- b) litigiile privind împărțirea bunurilor proprietate în devălmășie a soților în cazul în care sunt atinse și interesele persoanelor terțe;
- c) litigiile privind stabilirea domiciliului copiilor minori, plata pensiei de întreținere a soțului, acțiunea de contestare a paternității.

537. În cazul desfacerii căsătoriei la notar, căsătoria încetează:

- a) din ziua înregistrării divorțului la organul de stare civilă;
- b) din ziua în care foștii soți obțin certificatul de divorț;
- c) din ziua în care notarul emite încheierea de desfacere a căsătoriei prin acordul soților.

538. În cazul desfacerii căsătoriei pe cale judecătorească, căsătoria încetează:

- a) din ziua înregistrării divorțului la organul de stare civilă;
- b) din ziua în care foștii soți obțin certificatul de divorț;
- c) din ziua în care hotărârea instanței de judecată a rămas definitivă.

539. În cazul desfacerii căsătoriei pe cale judecătorească, foștii soți au dreptul să încheie o nouă căsătorie:

- a) din ziua înregistrării divorțului la organul de stare civilă;
- b) din ziua în care foștii soți obțin certificatul de divorț;
- c) din ziua în care hotărârea instanței de judecată a rămas definitivă.

540. În urma divorțului, soțul care și-a schimbat numele de familie la încheierea căsătoriei, luând numele de familie al celuilalt soț sau un nume de familie dublu prin conexare:

- a) este obligat să revină la numele de familie de până la căsătorie;
- b) are dreptul să își mențină numele dobândit la căsătorie;
- c) are dreptul să își mențină numele dobândit la căsătorie, doar cu acordul celuilalt soț.

541. Obligația de întreținere poate exista:

- a) doar între soți, dar nu și între foști soți;
- b) exclusiv între foștii soți, în cazul în care aceștia au încheiat un acord în acest sens;
- c) între soți, dar și între foști soți, în cazurile prevăzute de Codul familiei al Republicii Moldova.

542. Căsătoria va fi declarată nulă dacă:

- a) a fost încheiată cu încălcarea oricărei condiții de formă dintre cele stabilite de legislație pentru încheierea căsătoriei;
- b) a fost încheiată cu încălcarea oricărei condiții de fond dintre cele stabilite de legislație pentru încheierea căsătoriei;
- c) a fost încheiată cu nerespectarea, fără motive întemeiate, a termenului de o lună de la data depunerii declarației de căsătorie.

543. Nu constituie temei pentru declararea nulității căsătoriei, faptul că:

- a) căsătoria a fost încheiată între adoptat și fiul adoptatorului;
- b) căsătoria a fost încheiată între rude de sânge în gradul prohibit de lege, dacă soții nu cunoșteau acest fapt;
- c) căsătoria a fost încheiată între adoptat și fratele adoptatorului.

544. Nu are dreptul să solicite declararea nulității unei căsătorii încheiate cu un minor care nu a atins vârsta matrimonială (și această vârstă nu a fost redusă în modul stabilit):

- a) minorul, până la atingerea de către acesta a vârstei de 18 ani;
- b) minorul, după atingerea de către acesta a vârstei de 18 ani;
- c) părinții (tutorii) minorului sau autoritatea tutelară locală, după atingerea de către soțul minor a vârstei de 18 ani.

545. Căsătoria declarată nulă se consideră ca atare din momentul:

- a) declarării nulității;
- b) încheierii căsătoriei;
- c) în care soții au aflat despre existența impedimentelor pentru încheierea căsătoriei.

546. Maternitatea este stabilită:

- a) în baza certificatului de căsătorie al părinților;
- b) exclusiv în baza documentelor care confirmă nașterea copilului de la mamă într-o instituție medicală;
- c) în baza documentelor care confirmă nașterea copilului de la mamă într-o instituție medicală sau, iar în cazul când copilul nu este născut într-o instituție medicală, pe baza documentelor medicale, a depozițiilor martorilor sau pe baza altor probe.

547. În virtutea prezumției legale, paternitatea se stabilește în temeiul certificatului de căsătorie al mamei copilului cu soțul ei - în cazul copilului născut din părinți căsătoriți și în cazul copilului născut după momentul desfacerii căsătoriei, declarării căsătoriei nule sau decesului soțului mamei copilului, în termen de:

- a) 300 de zile;
- b) 250 de zile;
- c) 350 de zile.

548. Drept temei pentru înregistrarea nașterii și întocmirea actului de naștere servește:

- a) certificatul de căsătorie al părinților;
- b) actul medical constatator al nașterii, eliberat de unitatea sanitară în care a avut loc nașterea;
- c) procesul-verbal și certificatul prin care se constată sexul și vârsta copilului – în toate cazurile.

549. Înregistrarea nașterii se face la organul de stare civilă:

- a) la care a fost înregistrată căsătoria părinților;
- b) în a cărei rază teritorială s-a produs nașterea sau își au domiciliul părinții ori bunicii copilului;
- c) în a cărei rază teritorială s-a produs nașterea sau își au domiciliul părinții copilului.

550. Declarația de naștere se face în termen de cel mult:

- a) 3 luni din ziua nașterii copilului;
- b) 1 lună din ziua nașterii copilului;
- c) 3 zile din ziua nașterii copilului.

551. Recunoașterea paternității față de un copil născut în afara căsătoriei se poate face:

- a) printr-o declarație comună a părinților copilului, depusă la organul de stare civilă;
- b) doar printr-o hotărâre judecătorească;
- c) exclusiv prin declarația unilaterală a tatălui, fără a fi necesar acordul mamei sau al autorității tutelare.

552. Nu are dreptul să conteste paternitatea:

- a) persoana care a fost înscrisă drept tată al copilului în baza declarației comune a acestuia și a mamei copilului sau în baza declarației proprii, dacă în momentul depunerii acesteia știa că nu este tatăl firesc al copilului;
- b) soțul care nu și-a dat acordul scris la fecundarea artificială sau implantarea embrionului soției;
- c) copilul la atingerea majoratului.

553. În sensul Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, prin „copil” se înțelege:

- a) orice ființă umană care nu a atins vârsta de 14 ani, conform legislației naționale;
- b) orice ființă umană sub vârsta de 16 ani, cu excepția cazurilor când, în baza legii aplicabile copilului, majoratul este stabilit sub această vârstă;
- c) orice ființă umană sub vârsta de 18 ani, cu excepția cazurilor când, în baza legii aplicabile copilului, majoratul este stabilit sub această vârstă.

554. Drepturile personale și patrimoniale ale copilului sunt reglementate, în principal de:

- a) Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, Constituția Republicii Moldova, Codul familiei al Republicii Moldova, Legea privind drepturile copilului nr. 338/1994 și alte acte normative;
- b) Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, Constituția Republicii Moldova, Codul familiei al Republicii Moldova, Legea privind drepturile copilului nr. 370/2023 și alte acte normative;
- c) Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, Constituția Republicii Moldova, Codul fiscal al Republicii Moldova, Legea privind drepturile copilului nr. 370 /2023 și alte acte normative.

555. Conform Codului familiei al Republicii Moldova, copilul dobândește numele de familie:

- a) exclusiv al tatălui;
- b) al părinților săi sau, în cazul în care aceștia poartă nume diferite, copilul va lua numele de familie al tatălui;
- c) al părinților săi sau, în cazul în care aceștia poartă nume diferite, copilul va lua numele de familie al tatălui sau al mamei, în baza acordului comun al acestora.

556. Acordul copilului la schimbarea numelui de familie și/sau a prenumelui său este obligatoriu din momentul în care acesta a atins vârsta de:

- a) 16 ani;
- b) 10 ani;
- c) 14 ani.

557. Conform Codului familiei al Republicii Moldova, dreptul copilului de a fi educat în familie vizează:

- a) doar dreptul la educație din partea părinților și a bunicii;
- b) dreptul la educație din partea părinților, la dezvoltarea capacităților intelectuale, la libertatea gândirii și conștiinței, la apărarea demnității și onoarei;
- c) dreptul la educație doar din partea părintelui cu care locuiește.

558. Conform Codului familiei al Republicii Moldova, dreptul copilului de a comunica cu părinții și alte rude este garantat:

- a) doar dacă părinții copilului locuiesc împreună;
- b) inclusiv în cazul divorțului, nulității căsătoriei sau traiului separat al părinților;
- c) dacă părinții copilului locuiesc împreună, dar nicidecum nu în cazul în care copilului i s-a stabilit statut de copil rămas temporar fără ocrotire părintească.

559. Apărarea drepturilor și intereselor legitime ale copilului este asigurată:

- a) exclusiv de către părinți sau bunici;
- b) de părinți sau persoanele care îi înlocuiesc, de către părinții sau alți reprezentanți legali ai părinților minori, de autoritatea tutelară locală/teritorială sau de alte organe abilitate, după caz;
- c) exclusiv de autoritatea tutelară locală/teritorială.

560. Copilul poate să se adreseze de sine stătător autorității tutelare locale pentru apărarea drepturilor sale:

- a) numai după ce împlinește vârsta de 10 ani;
- b) numai după ce împlinește vârsta de 14 ani;
- c) oricând.

561. Persoanele fizice care dețin informații despre un caz suspect de violență, neglijare sau exploatare a copilului:

- a) au dreptul să comunice acest fapt autorității tutelare locale/teritoriale sau organelor de drept;
- b) au obligația să comunice acest fapt autorității tutelare locale/teritoriale sau organelor de drept;
- c) au dreptul să nu comunice acest fapt autorității tutelare locale/teritoriale sau organelor de drept, în scopul de a proteja interesul copilului.

562. Conform Codului familiei al Republicii Moldova, copilul are dreptul să-și exprime opinia:

- a) la soluționarea în familie a problemelor care îi ating interesele;
- b) numai dacă are vârsta de cel puțin 10 ani;
- c) numai dacă există un litigiu care îi atinge interesele, iar copilul a împlinit vârsta de 14 ani.

563. De opinia copilului se ține cont în mod obligatoriu:

- a) indiferent de vârsta și interesele copilului;
- b) în funcție de vârsta și gradul de maturitate a copilului, dacă aceasta nu contravine intereselor lui;
- c) din momentul în care copilul a atins vârsta de 10 ani, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

564. Copilul are dreptul de proprietate:

- a) asupra veniturilor obținute, bunurilor primite în dar, moștenite sau dobândite într-un alt mod, asupra bunurilor procurate din mijloacele lui, precum și asupra bunurilor părinților săi;
- b) doar asupra bunurilor primite în dar sau moștenite;
- c) asupra veniturilor obținute, bunurilor primite în dar, moștenite sau dobândite într-un alt mod, și asupra bunurilor procurate din mijloacele lui.

565. Are obligația de a educa copilul și poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copilului:

- a) fiecare dintre părinți, dacă aceștia locuiesc împreună;
- b) doar părintele cu care locuiește copilul;
- c) fiecare dintre părinți, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat.

566. În cazul în care părinții locuiesc separat, domiciliul copilului minor care a împlinit vârsta de 14 ani se stabilește:

- a) prin alegerea copilului, iar în cazul în care acesta refuză să aleagă - prin decizia autorității tutelare sau prin hotărâre judecătorească;
- b) prin acordul părinților, iar în cazul în care aceștia refuză să aleagă - prin decizia autorității tutelare;
- c) prin alegerea copilului, iar în cazul în care acesta refuză să aleagă - prin acordul părinților sau prin hotărâre judecătorească.

567. În cazul în care părinții locuiesc separat:

- a) părinții au dreptul să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părintești de către părintele care locuiește separat de copil;
- b) părinții sunt obligați să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părintești de către părintele care locuiește separat de copil;
- c) părinții sunt obligați să se adreseze în instanța de judecată pentru a stabili modul de exercitare a drepturilor părintești de către părintele care locuiește separat de copil.

568. Conform Codului familiei al Republicii Moldova, părinții acționează ca reprezentanți legali ai copiilor lor:

- a) doar dacă aceștia au vârsta sub 10 ani;
- b) în toate relațiile juridice, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale;
- c) numai cu acordul autorității tutelare.

569. Decăderea din drepturile părintești are loc:

- a) prin decizia autorității tutelare sau pe cale judecătorească;
- b) doar pe cale judecătorească;
- c) prin decizia autorității tutelare, când părintele se comportă cu cruzime față de copil sau pe cale judecătorească, în celelalte cazuri prevăzute de legislație.

570. Părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă:

- a) suferă de alcoolism cronic sau narcomanie;
- b) nu locuiesc împreună cu copilul;
- c) aleg să trimită copilul la studii în străinătate.

571. Ca urmare a decăderii din drepturile părintești:

- a) copilul pierde dreptul la moștenirea bunurilor părintelui decăzut din drepturi;
- b) copilul păstrează dreptul de folosință asupra spațiului locativ și drepturile patrimoniale bazate pe rudenie;
- c) părintele decăzut din drepturi rămâne custode al copilului.

572. Luarea copilului de la părinți fără decăderea acestora din drepturile părintești poate fi decisă:

- a) de autoritatea tutelară locală, fără alte formalități;
- b) de instanța judecătorească, dacă aflarea copilului împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui;
- c) de rudele apropiate ale copilului, în interesul superior al acestuia.

573. Cererea de contestare a paternității poate fi depusă:

- a) timp de un an din momentul când persoana înscrisă drept tată al copilului a aflat sau trebuia să afle despre înscrierea privind paternitatea;

- b) timp de 3 ani din momentul când persoana înscrisă drept tată al copilului a aflat sau trebuia să afle despre înscrierea privind paternitatea;
- c) indiferent de timpul care s-a scurs din momentul în care a aflat că este tatăl copilului.

574. În cazul încălcării drepturilor legitime ale copilului, inclusiv dreptul la nume, dreptul de a fi educat, dreptul de a fi protejat, dreptul la exprimarea opiniei, copilul poate să se adreseze de sine stătător:

- a) autorității tutelare centrale pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime;
- b) autorității tutelare locale/ teritoriale pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime;
- c) instanței judecătorești – de la vârsta de 7 ani.

575. Instanța judecătorească stabilește cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar:

- a) atât pentru părinții obligați să-și întrețină copiii majori inapți de muncă, cât și pentru copiii majori apți de muncă obligați să-și îngrijească părinții inapți de muncă;
- b) doar pentru părinții obligați să-și întrețină copiii majori inapți de muncă;
- c) doar pentru copiii majori apți de muncă obligați să-și îngrijească părinții.

576. Copiii vitregi pot fi scutiți de la plata pensiei de întreținere pentru părinții vitregi:

- a) de instanța judecătorească, chiar dacă aceștia și-au onorat toate obligațiile de părinți;
- b) de instanța judecătorească, chiar dacă aceștia i-au întreținut și educat cel mult 10 ani;
- c) de instanța judecătorească, dacă aceștia i-au întreținut și educat 3 ani.

577. Încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori are loc:

- a) doar pe cote-părți din veniturile părinților;
- b) doar într-o sumă bănească fixă;
- c) pe cote-părți din salariu și/sau veniturile părinților, într-o sumă bănească fixă sau în cumularea acestor două forme de plată.

578. Instanța de judecată poate să elibereze, fostul soț de obligația de întreținere pentru celălalt dacă:

- a) soții s-au aflat în relație de căsătorie cel mult 10 ani;
- b) incapacitatea de muncă a fostului soț se datorează abuzului de băuturi alcoolice;
- c) soții s-au aflat în relație de căsătorie cel mult 7 ani.

579. Nepoții majori inapți de muncă au dreptul la întreținere, din partea bunicilor:

- a) dacă necesită sprijin material;
- b) dacă s-a stabilit imposibilitatea întreținerii lor de către părinți;
- c) dacă necesită sprijin material și s-a stabilit imposibilitatea întreținerii lor de către soți (fostii soți), copiii majori apți de muncă sau de către părinți.

580. Pensia de întreținere pe toată perioada anterioară poate fi încasată:

- a) dacă se va stabili că în perioada respectivă s-au întreprins măsuri de acordare a întreținerii, dar debitorul întreținerii s-a eschivat de la plata pensiei;
- b) în toate cazurile;
- c) doar pentru un an.

581. Drepturile și obligațiile părinților, în raporturile cu element de extraneitate, sunt reglementate :

- a) în toate cazurile, de legea statului a cărui cetățean este copilul;
- b) doar de legea statului pe al cărui teritoriu părinții își au domiciliul comun;
- c) de legea statului al cărui cetățean este copilul sau de legea statului pe a cărui teritoriu părinții își au domiciliul comun.

582. Dacă debitorul întreținerii nu are salariu sau alte venituri, pensia de întreținere se va încasa din:

- a) contul mijloacelor bănești depuse de către debitor la instituțiile financiare sau transmise organizațiilor comerciale și necomerciale, dacă nu au fost transmise cu drept de proprietate;
- b) numai din contul bunurilor imobile;
- c) numai din contul mijloacelor bănești depuse de către debitor la instituțiile financiare.

583. Quantumul pensiei de întreținere încasate de la un soț (fost soț) în favoarea celuilalt soț se stabilește de către instanța judecătorească:

- a) doar din venituri în cote-părți;
- b) într-o sumă bănească fixă plătită lunar;
- c) în quantumul stabilit prin lege.

584. În ce cazuri frații și surorile au dreptul la întreținere de la frații și surorile lor?

- a) dacă sunt inapți de muncă și necesită sprijin material, și s-a stabilit imposibilitatea întreținerii acestora de către copiii lor majori apți de muncă, de către soți (foștii soți) sau de către părinți;
- b) în orice situație, fără nici o restricție;
- c) doar dacă sunt minori.

585. Forma contractului privind plata pensiei de întreținere este:

- a) scrisă;
- b) verbală;
- c) autentică.

586. Modificarea quantumului pensiei de întreținere stabilite de instanța judecătorească sau scutirea de plata acesteia:

- a) se realizează, în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părți s-a schimbat;
- b) este inadmisibilă;
- c) este admisibilă doar la cererea debitorului întreținerii.

587. Quantumul pensiei de întreținere stabilite prin contract se determină:

- a) de către părți;
- b) prin lege;
- c) de către creditor.

588. Participarea autorității tutelare teritoriale, la examinarea de către instanța judecătorească a litigiilor privind restabilirea în drepturile părintești:

- a) nu este obligatorie;
- b) este obligatorie;
- c) este la discreția instanței.

589. Existând un conflict de interese între o parte interesată și autoritatea tutelară locală sau cea teritorială, la cererea părții interesate:

- a) instanța judecătorească poate desemna responsabilă de caz o altă autoritate tutelară teritorială;
- b) instanța judecătorească poate desemna responsabilă de caz autoritatea tutelară centrală;
- c) instanța judecătorească nu poate desemna responsabilă de caz o altă autoritate tutelară teritorială.

590. Desfacerea căsătoriei dintre un cetățean al RM și un cetățean străin:

- a) poate avea loc doar la oficiile consulare ale R.M.;
- b) poate avea loc la oficiile consulare ale Republicii Moldova, dacă conform legislației Republicii Moldova, căsătoria poate fi desfăcută de organul stare civilă;
- c) nu poate avea loc la oficiile consulare.

591. Este obligatoriu acordul copilului la numirea tutorelui:

- a) pentru copilul care a atins vârsta de 7 ani;
- b) pentru copilul care a atins vârsta de 10 ani;
- c) pentru copilul care a atins vârsta de 14 ani.

592. Poate fi tutore (curator) persoana :

- a) minoră;
- b) chiar dacă a exercitat o altă tutelă (curatelă) și a fost îndepărtat de la ea;
- c) o persoană fizică sau soțul și soția împreună, dacă nu se află în vreunul din cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege și au consimțit expres.

593. Condițiile de încheiere a unei căsătorii de către apatrizi pe teritoriul Republicii Moldova sunt determinate:

- a) de legislația Republicii Moldova;
- b) de legea statului unde apatridul a avut ultima reședință obișnuită;
- c) de legea statului unde apatridul a avut ultimul domiciliu.

594. Diferența de vârstă între adoptator și adoptat, după regula generală, nu poate fi mai mică de:

- a) 18 ani;
- b) 20 ani;
- c) 25 ani.

595. Este necesar acordul părinților biologici ai copilului la adopția lui?

- a) da, în toate cazurile;
- b) nu este necesar;
- c) da, cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege.

596. Atestatul de adoptator este valabil pentru o perioadă:

- a) de 2 luni;
- b) de 6 luni;
- c) de 2 ani.

597. În cazul în care se constată că adoptatorul a ascuns informații sau a prezentat informații false în procesul de evaluare a capacității de adopție a adoptatorului:

- a) atestatul de adoptator poate fi retras;
- b) atestatul de adoptator încetează de drept;
- c) atestatul de adoptator rămâne valabil.

598. Cererea de încuviințare a adopției se examinează cu participarea obligatorie:

- a) a procurorului și a reprezentantului autorității tutelare teritoriale de la domiciliul copilului;
- b) a adoptatorului și a reprezentantului autorității tutelare teritoriale de la domiciliul copilului;
- c) a procurorului, a adoptatorului și a reprezentantului autorității tutelare teritoriale de la domiciliul copilului.

599. Cererea de încuviințare a adopției internaționale se depune:

- a) la Curtea de apel de la domiciliul copilului;
- b) la Curtea de apel de la sediul autorității tutelare teritoriale;
- c) la Judecătoria din raza domiciliului copilului adoptabil.

600. Fondul funciar al Republicii Moldova:

- a) se constituie din totalitatea terenurilor, indiferent de tipul de proprietate, categoria de destinație sau de titlul cu care sunt deținute;
- b) se constituie exclusiv din terenurile statutului ce fac parte din domeniul public și cel privat;
- c) se constituie exclusiv din terenurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.

601. Relațiile funciare:

- a) reprezintă exclusiv, raporturile juridice între deținătorii de terenuri din domeniul public și din domeniul privat;
- b) reprezintă totalitatea raporturilor juridice stabilite între deținătorii de terenuri sau între aceștia, pe de o parte, și autoritățile publice, pe de altă parte;
- c) reprezintă relațiile dintre autoritățile publice centrale și cele locale privind gestionarea fondului funciar al Republicii Moldova.

602. Reglementarea juridică a relațiilor funciare cade sub incidența:

- a) Reglementării C.E. nr. 1290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune;
- b) Constituției Republicii Moldova, Codului civil, Codului funciar și altor acte normative din domeniu;
- c) exclusiv Codului Funciar al Republicii Moldova nr. 22 din 15.02.2024.

603. Obiect al relațiilor funciare se consideră:

- a) resursele naturale ale Republicii Moldova;
- b) pământul, resursă naturală protejată de stat, alcătuit din totalitatea terenurilor aflate pe teritoriul țării;
- c) fenomenele, condițiile naturale și alți factori, utilizabili pentru consum direct sau indirect, care au valoare de consum.

604. Subiecți ai relațiilor funciare sunt:

- a) doar persoanele ce au calitatea de posesor de terenuri;
- b) doar proprietarii terenurilor;
- c) deținătorii de terenuri (titularii dreptului de proprietate, ai drepturilor reale limitate asupra terenurilor, precum și cei care, conform legislației civile, au calitatea de posesor de terenuri).

605. Nu sunt supuse înregistrării în registrul bunurilor imobile:

- a) terenurile;
- b) roada culeasă de pe terenurile proprietate privată;
- c) încăperile izolate, inclusiv unitățile în condominiu, împreună cu cota-parte corespunzătoare din dreptul de proprietate sau de suprafață asupra terenului și din părțile comune din construcție..

606. În calitate de obiect material al raporturilor funciare pot fi:

- a) orice bunuri imobile;
- b) exclusiv terenurile agricole;
- c) exclusiv terenurile.

607. Potrivit Codului funciar, terenul se caracterizează prin:

- a) volum, lichiditate, valoare juridică;
- b) suprafață, amplasament, hotare, regim juridic, destinație și calitatea solului;
- c) valoare științifică, istorică și culturală.

608. Terenul poate fi:

- a) divizibil și consumptibil;
- b) divizibil și indivizibil;
- c) determinat generic și accesoriu.

609. Terenul divizibil:

- a) întotdeauna deține un număr cadastral separat;
- b) poate fi împărțit în porțiuni fără a-i schimba destinația, formând după divizare terenuri independente;
- c) nu poate fi înstrăinat, decât dacă va fi supus divizării.

610. Nu pot fi supuse formării ca bunuri independente, conform normativelor tehnice:

- a) terenurile ce constituie proprietate publică a statului și unităților administrativ-teritoriale;
- b) terenurile cu destinație specială;
- c) terenurile indivizibile.

611. Cadastrul funciar este:

- a) un sistem informațional automatizat care conține informații cu privire la parametrii cantitativi ai terenurilor și parametrii calitativi ai solurilor;
- b) un sistem ce privește folosința (exploatarea) terenurilor;
- c) un sistem care reglementează formele proprietății asupra terenurilor și regimul lor juridic.

612. Ținerea cadastrului funciar la nivel național este de competența:

- a) Agenției Proprietății Publice;
- b) Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru;
- c) autorității administrative centrale care implementează politicile în domeniul îmbunătățirilor funciare, relațiilor funciare și monitoringului funciar.

613. Care dintre afirmațiile de mai jos este corectă?

- a) parametrii cantitativi ai terenurilor includ informații cu privire la suprafața terenurilor;
- b) parametrii calitativi ai terenurilor includ informații cu privire la nota maximă de bonitate;
- c) parametrii calitativi ai terenurilor nu presupun informații cu privire la gradul de eroziune al terenului.

614. Terenurile din domeniul public:

- a) sunt alienabile, sesizabile și prescriptibile;
- b) sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile;
- c) aparțin doar unităților administrativ teritoriale.

615. Terenul din domeniul privat al statului:

- a) poate fi înstrăinat în mod liber, fără nici o restricție;
- b) nu poate fi înstrăinat, întrucât este inalienabil;
- c) poate fi vândut doar prin licitație publică, cu excepțiile prevăzute de lege.

616. În cazul vânzării de către unitatea administrativ teritorială a terenurilor implicate în procesul de consolidare:

- a) termenul de executare de către cumpărător a obligațiilor de achitare este de până la 2 ani din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a terenului;

- b) termenul de executare de către cumpărător a obligațiilor de achitare este de 49 ani din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a terenului;
- c) cumpărătorul dobândește dreptul de proprietate sub condiția suspensivă a executării obligațiilor prevăzute de legislație.

617. După data de 31 decembrie 2028, vânzarea loturilor pomicole din cadrul întovărășirilor pomicole se efectuează :

- a) de către administratorul întovărășirii agricole;
- b) de către autoritățile administrației publice locale;
- c) la prețul normativ al bunului imobil.

618. Folosirea terenurilor, inclusiv în condiții de arendă, suprafață sau locațiune:

- a) este interzisă până când hotărârile terenurilor în cauză nu sunt stabilite în natură;
- b) legislația nu stabilește nici o interdicție de folosire a terenurilor;
- c) este interzisă exclusiv cu privire la terenurile proprietate publică.

619. Dreptul de proprietate asupra terenurilor proprietate publică aparține:

- a) doar statului;
- b) doar unităților administrativ-teritoriale;
- c) statului sau unităților administrativ-teritoriale.

620. Terenurile care aparțin statului:

- a) întotdeauna fac parte din domeniul public;
- b) pot face parte din domeniul public sau din domeniul privat;
- c) nu fac parte din domeniul privat.

621. Un teren cu destinație agricolă poate fi înstrăinat:

- a) oricăror persoane, fără nici o restricție;
- b) exclusiv prin licitație publică;
- c) persoanelor fizice – cetățeni ai Republicii Moldova sau persoanelor juridice înregistrate în Republica Moldova, care nu conțin investiții străine și care nu sunt administrate de persoane fizice sau juridice străine și nici nu au drept beneficiari efectivi persoane străine.

622. Pot să inițieze formarea bunului imobil:

- a) orice persoane care demonstrează un interes cu privire la bun;
- b) notarii,
- c) titularii de drepturi reale și de alte drepturi patrimoniale, cu acordul proprietarului.

623. Numărul cadastral:

- a) este atribuit tuturor bunurilor aflate în Republica Moldova;
- b) este numărul individual, irepetabil pe teritoriul țării necesar doar pentru înstrăinarea bunului imobil;
- c) este numărul individual, irepetabil pe teritoriul țării, al bunului imobil, care se atribuie conform procedurii stabilite de legislație și se păstrează pe toată perioada de existență a bunului imobil în calitate de obiect de drept unic.

624. Conform prevederilor Codului funciar, destinația terenului se consideră schimbată:

- a) la data emiterii actului administrativ;
- b) la data înregistrării actului administrativ în Registrul bunurilor imobile;
- c) din momentul depunerii cererii privind schimbarea destinației.

625. În funcție de tipul de proprietate, terenurile fondului funciar se clasifică în următoarele categorii:

- a) terenuri destinate construcțiilor, terenuri cu destinație agricolă și terenuri cu destinație specială;
- b) terenuri proprietate publică a statului, terenuri proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale și terenuri proprietate privată;
- c) fondul apelor și fondul forestier.

626. Combinarea este o modalitate de formare a unui bun imobil prin:

- a) unirea a două sau mai multor bunuri imobile înregistrate având hotare comune, inclusiv hotare ce trec pe peretele comun;
- b) separarea unei părți din bunul imobil înregistrat, fără a se forma un bun imobil independent, și alipirea ei la un bun imobil adiacent;
- c) unirea a două sau mai multe bunuri, în cazul în care acestea nu pot exista de sine stătător ca bunuri unice.

627. Separarea este o modalitate de formare a unui bun imobil independent prin:

- a) desprinderea unei părți din bunul imobil înregistrat;
- b) împărțirea, la cererea coproprietarilor, a bunului imobil proprietate comună înregistrat și încetarea proprietății comune;
- c) reparcelarea bunurilor imobile înregistrate în Registrul bunurilor imobile.

628. Fondul forestier include:

- a) terenurile cu păduri în curs de regenerare și plantațiile înființate în scopuri forestiere;
- b) perdelele forestiere de protecție, forestiere de protecție amplasate pe terenurile cu destinație agricolă;
- c) grădinile botanice, dendrologice și zoologice, spațiile verzi ale localităților urbane și rurale.

629. Contractul prin care un teren agricol este donat unui cetățean străin:

- b) este nul;
- c) este inefficient;
- d) poate fi declarat nul.

630. Persoana juridică este:

- a) un mecanism juridic prin care oamenii realizează anumite scopuri materiale sau spirituale;
- b) subiectul de drept constituit în condițiile legii, având o organizare de sine stătătoare și un patrimoniu propriu și distinct, afectat realizării unui anumit scop conform cu legea, ordinea publică și bunele moravuri;
- c) subiectul de drept constituit prin asociația benevolă de persoane fizice și juridice, organizată pe principii corporative în scopul favorizării și garantării, în mod exclusiv, a intereselor lor economice.

631. Este falsă afirmația:

- a) capitalul social trebuie să fie exprimat în lei;
- b) capitalul social trebuie să fie depus în bani;
- c) capitalul social trebuie să fie cel puțin 1 leu pentru societățile cu răspundere limitată.

632. Organul de înregistrare a persoanelor juridice cu scop lucrativ este:

- a) Ministerul Justiției;
- b) Agenția Servicii Publice;
- c) Camera de Comerț și Industrie.

633. Termenul de înregistrare a societății în comandită este:

- a) 10 zile, calculate din ziua semnării actului de constituire;
- b) 30 zile, calculate din ziua semnării deciziei asociatului unic privind constituirea societății;
- c) 24 ore, calculate din ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost prezentate documentele necesare înregistrării

634. O societate cu răspundere limitată este:

- a) societatea comercială ai cărei asociați practică, activitate de întreprinzător în numele societății și răspund solidar și nelimitat pentru obligațiile acesteia;
- b) o societate comercială al cărei capital social este divizat în părți sociale și ale cărei obligații sunt garantate cu patrimonial societății;
- c) o societate comercială cu capital social divizat în părți sociale, unde asociați pot fi minim două persoane fizice.

635. Adresa juridică a unei societăți cu răspundere limitată este:

- a) sediul înregistrat în Registrul de stat al persoanelor juridice;
- b) sediul unde își desfășoară activitatea principală;
- c) sediul indicat drept adresă de corespondență.

636. Statutul unei societăți cu răspundere limitată poate fi modificat prin:

- a) decizia administratorului;
- b) semnarea unui acord adițional la statut, fără alte formalități;
- c) hotărârea adunării generale a asociaților.

637. Ce reprezintă partea socială dintr-o societate cu răspundere limitată?

- a) o fracțiune din capitalul social al societății, stabilită în funcție de cuantumul aportului asociatului și care include drepturile și obligațiile acestuia;
- b) o sumă fixă de bani pe care fiecare asociat trebuie să o depună în contul societății în termen de 6 luni de la înregistrarea acesteia;
- c) o contribuție nerambursabilă oferită de către fiecare asociat pentru fondarea și dezvoltarea societății, fără a implica alte obligații legale.

638. Care este regula generală privind dreptul de vot al asociatului aferent părții sociale?

- a) dreptul de vot este oferit exclusiv asociaților majoritari, indiferent de valoarea aportului lor, dacă statutul nu prevede altfel;
- b) fiecare asociat are un singur vot, indiferent de numărul de părți sociale deținute, dacă statutul nu prevede altfel;
- c) fiecare leu din capitalul social al societății acordă dreptul la un vot, dacă statutul nu prevede altfel.

639. O persoană fizică dobândește calitatea de asociat al unei societăți cu răspundere limitată:

- a) doar prin moștenirea legală a unei părți sociale;
- b) prin participarea la constituirea societății sau prin dobândirea ulterioară a unei părți sociale;
- c) doar prin participarea la constituirea societății cu răspundere limitată;

640. În ce formă poate avea loc adunarea generală a asociaților a unei societăți cu răspundere limitată?

- a) cu prezență fizică, prin corespondență, prin mijloace electronice sau în format mixt, în conformitate cu statutul;
- b) doar cu prezență fizică, în conformitate cu prevederile legii;
- c) cu prezență fizică sau prin corespondență, la decizia administratorului.

641. Modificarea capitalului social al unei societăți cu răspundere limitată se face:

- a) prin majorare sau prin reducere a acestuia;
- b) exclusiv prin modificarea statutului;
- c) numai după vărsarea integrală a aporturilor subscrise.

642. Consiliul, în societățile cu răspundere limitată este:

- a) un organ obligatoriu, în cazul în care societatea ce are un număr mai mare de 20 de asociați;
- b) un organ obligatoriu, în cazul în care societatea are un număr mai mare de 50 de asociați;
- c) nu este un organ obligatoriu.

643. În calitate de administrator al unei societăți cu răspundere limitată poate fi desemnat:

- a) unul dintre asociați sau un terț;
- b) doar o persoană care are calitate de asociat al societății;
- c) doar o persoană fizică.

644. Societate cu răspundere limitată este societatea comercială al cărei capital social este divizat în:

- a) părți sociale
- b) acțiuni sociale;
- c) obligațiuni.

645. Societatea cu răspundere limitată poate fi constituită:

- a) de cel puțin două persoane fizice sau juridice;
- b) de către două și până la douăzeci persoane;
- c) de una sau de mai multe persoane.

646. Mărirea capitalului social al societății cu răspundere limitată:

- a) se stabilește de către fondatori, în statut;
- b) se stabilește de către fondatori în statut, dar nu mai puțin de 5400 lei;
- c) se stabilește de către organul înregistrării de stat, în funcție de genul de activitate al societății.

647. Contractul de înstrăinare a părții sociale în societatea cu răspundere limitată se încheie:

- a) exclusiv în formă scrisă, prin document electronic, semnat cu semnătura electronică calificată a părților;
- b) exclusiv în formă autentică;
- c) nici una dintre variantele expuse mai sus nu este corectă.

648. Hotărârea privind nulitatea societății comerciale poate fi pronunțată numai atunci când:

- a) cel puțin, un fondator nu a vărsat capitalul social subscris;
- b) actul de constituire lipsește;
- c) actul de constituire a fost semnat de o persoană care nu a avut împuternicirea de a-l semna.

649. La formarea capitalului social al societății comerciale, capitalul social se va vărsa integral în:

- a) cel mult 6 luni de la data depunerii tuturor actelor necesare la organul înregistrării de stat;
- b) cel mult 3 luni de la data publicării anunțului în Monitorul Oficial;
- c) cel mult 6 luni de la data înregistrării societății comerciale;

650. Prestațiile în muncă și serviciile depuse la înființarea societății comerciale și pe parcursul existenței ei:

- a) nu pot constitui aport la formarea capitalului social;
- b) pot constitui aport la doar la majorarea capitalului social;
- c) pot constitui aport la atât la formarea, cât și la majorarea capitalului social.

651. Aportul în natură la capitalul social al societății comerciale are ca obiect:

- a) exclusiv bunurile corporale și divizibile;
- b) orice bunuri aflate în circuit civil;
- c) exclusiv bunurile care pot fi împărțite în natură, fără a li se schimba destinația economică.

652. Valoarea aportului în natură la capitalul social al societății comerciale:

- a) se aprobă de adunarea generală;
- b) se aprobă de către asociatul care l-a depus;
- c) se aprobă de către administratorul societății comerciale.

653. Asociații în societatea în nume colectiv și asociații comanditați:

- a) se pot obliga la prestații în muncă și la servicii cu titlu de aport social;
- b) nu au dreptul să participe la împărțirea beneficiilor societății;
- c) se pot obliga la prestații în muncă cu titlu de aport la formarea capitalului social.

654. Răspund solidar și nelimitat:

- a) asociații comanditari, în societatea în comandită;
- b) asociații, în societatea în nume colectiv;
- c) asociații, atât în societatea în comandită, cât și în societatea în nume colectiv.

655. Societatea pe acțiuni poate fi constituită:

- a) de cel puțin două persoane fizice și juridice;
- b) de una sau de mai multe persoane;
- c) doar dacă la constituirea acesteia participă, cel puțin 50 de persoane.

656. Capitalul minim al unei societăți pe acțiuni este de:

- a) 5.400 lei;
- b) 600.000 lei;
- c) nu este prevăzut de lege.

657. Societățile pe acțiuni sînt în drept să plaseze:

- a) doar acțiuni nominative;
- b) doar valori mobiliare transferabile;
- c) doar valori mobiliare nominative.

658. Acțiunea de tezaur este:

- a) acțiunea emisă de societatea pe acțiuni și care face parte din capitalul de rezervă al societății;
- b) acțiunea formată prin surplusul rămas după reorganizarea societății;
- c) acțiunea plasată a societății, achiziționată sau răscumpărată de ea de la acționarul societății..

659. Organele de conducere ale societății pe acțiuni sunt:

- a) adunarea generală a acționarilor, consiliul societății și organul executiv;
- b) comitetul de audit și comisia de cenzori;
- c) adunarea generală a acționarilor, consiliul societății și comisia de cenzori.

660. Societatea pe acțiuni formează un capital de rezervă, a cărui mărime va fi stabilită de statut și va constitui:

- a) nu mai puțin de 5 % din capitalul social al societății;
- b) nu mai puțin de 10% din capitalul social al societății;
- c) mărimea acestuia nu este stabilită de lege.

661. Membri ai comisiei de cenzori în societatea pe acțiuni nu pot fi:

- a) acționarii societății;
- b) membrii consiliului societății;
- c) persoane calificate în contabilitate.

662. Cooperativa este asociația benevolă de persoane fizice și juridice, care nu poate avea:

- a) membri cu vârsta mai mică de 18 ani;
- b) mai puțin de 5 membri;
- c) membri - persoane juridice cu scop lucrativ.

663. Organul suprem de conducere al cooperativei este:

- a) consiliul de administrație;
- b) președintele cooperativei;

c) adunarea generală a membrilor.

664. Care dintre următoarele sunt organizații necomerciale:

- a) asociația, fundația, instituția privată;
- b) asociația, întreprinderea, partidul politic;
- c) asociația, instituția, gospodăria țărănească.

665. Fundație este organizația necomercială:

- a) fără membri, înființată de una sau mai multe persoane fizice și juridice;
- b) înființată de una sau mai multe persoane fizice și juridice, dar fără formarea unui patrimoniu;
- c) fără membri, înființată de cel puțin două persoane fizice și juridice în scopuri de binefacere.

666. Organizațiile necomerciale sunt în drept:

- a) să desfășoare orice gen de activitate neinterzis de lege, care țin de realizarea scopurilor prevăzute de statut;
- b) să desfășoare doar genuri de activitate licențiate;
- c) să desfășoare orice activitate, cu excepția celei economice.

667. Insolvabilitatea reprezintă:

- a) totalitatea pasivelor care depășește numărul activelor unui subiect de drept;
- b) situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea de a-și onora obligațiile de plată;
- c) procedura prin care unui debitor i se aplică un plan de redresare a situației financiare.

668. Masa debitoare, în cadrul procesului de insolvabilitate cuprinde:

- a) toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și cele pe care acesta le dobândește și recuperează pe parcursul procesului;
- b) toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, inclusiv bunurile proprietate publică care au fost transmise în cadrul parteneriatului public-privat;
- c) toate bunurile debitorului care erau incluse într-un inventar întocmit de acesta, la data intentării procesului de insolvabilitate.

669. După executarea tuturor creanțelor creditorilor, lichidatorul:

- a) întocmește bilanțul definitiv de lichidare;
- b) semnează planul de repartizare a activelor;
- c) aprobă înstrăinarea bunurilor societății către terți.

Domeniul: DREPTUL INTERNAȚIONAL PRIVAT

670. Determinați legea aplicabilă în raporturile de drept privat cu exement de extraneitate:

- a) tratatele internaționale;
- b) practica judiciara;
- c) uzanțele comerciale interne.

671. Sunt izvoare internaționale ale dreptului internațional privat, din punctul de vedere al Republicii Moldova:

- a) tratatele internaționale, chiar si acelea la care Republica Moldova nu este parte;
- b) practica judiciară;
- c) uzanțele internaționale recunoscute în Republica Moldova.

672. În Dreptul internațional privat, ordinea publică:

- a) înlătură aplicarea legii străine;
- b) implică aplicarea legii străine;
- c) reprezintă ansamblul normelor imperative interne.

673. Legea națională a persoanei juridice, potrivit dreptului internațional privat în Republica Moldova este:

- a) legea statutului pe al cărui teritoriu persoana juridică este constituită;
- b) legea statutului pe al cărui teritoriu persoana juridică își are sediul;
- c) legea statutului pe al cărui teritoriu, fondatorul persoanei juridice își are domiciliul sau reședința obișnuită.

674. Starea civilă și capacitatea persoanei fizice este guvernată în materia Dreptului Internațional Privat:

- a) de legile internaționale, necondiționat de legea statului a cărui cetățenie o are persoana fizică.
- b) de legea sa națională, numai dacă prin dispoziții speciale, nu se prevede altfel.
- c) de legea statului în care persoana fizică are domiciliul sau reședința sa obișnuită.

675. Forma și modul de încheiere a căsătoriei este supusă:

- a) convențiilor internaționale;
- b) legii statului pe teritoriul căruia se încheie căsătoria;
- c) legea aleasă de către părți.

676. Moștenirea, în dreptul internațional privat, este supusă:

- a) legii statului în care cel care a lăsat moștenirea avea reședința obișnuită în momentul decesului;
- b) legii locului unde bunurile defunctului sunt situate;
- c) legii naționale a cărei cetățenie o deține.

677. Regula „locus regit actum” cârmuiește:

- a) forma de publicitate a actului juridic.
- b) forma de încheiere a actului juridic.
- c) situația bunurilor imobile.

678. Legea competentă pentru a reglementa condițiile de fond și efectele contractului este:

- a) legea locului aflării bunului.
- b) lex loci delicti commisi.
- c) lex contractus.

679. Desfacerea căsătoriei soților cetățeni ai Republicii Moldova, în străinătate:

- a) este recunoscută pe teritoriul Republicii Moldova, în condițiile stabilite de lege.
- b) nu este recunoscută pe teritoriul Republicii Moldova.
- c) poate fi făcută doar la organul de stare civilă în Republicii Moldova.

680. Prin ce se deosebesc normele conflictuale de cele de aplicare imediată?

- a) normele de aplicare imediată exclud aplicarea legii străine înlăturând în același timp și normele conflictuale;
- b) normele de aplicare imediată sunt privite drept secundare în raport cu normele conflictuale.
- c) normele de aplicare imediată nu sunt esențiale pentru salvagardarea intereselor publice.

681. Potrivit regulii generale, legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg dintr-o faptă ilicită este:

- a) legea statului în care s-a produs prejudiciul.
- b) legea statului în care a avut loc faptul cauzator de prejudicii.
- c) legea statului în care se manifestă efectele indirecte ale faptei ilicite.

682. Legea națională a cetățeanului în cazul în care persoana are două sau mai multe cetățenii, este:

- a) legea statului primei cetățenii dobândite de persoana fizică ;
- b) legea statului cu care persoana are cele mai strânse legături, în special prin reședința sa obișnuită sau prin locul unde își desfășoară activitatea principală;
- c) legea statului ultimei cetățenii dobândite de persoana fizică.

683. Declararea dispariției fără veste, declararea decesului, constatarea morții, precum și prezumpțiile de viață sau de moarte a persoanei fizice sînt guvernate de:

- a) lege națională a acestei persoane;
- b) ultima lege națională a acestei persoane, iar în cazul în care este imposibilă determinarea acestei legi, se aplică legea Republicii Moldova;
- c) ultima lege națională a acestei persoane, în toate cazurile.

684. Statutul juridic al filialei persoanei juridice pe teritoriul unui alt stat este guvernat de:

- a) legea națională a persoanei juridice;
- b) de legea statului pe al cărui teritoriu s-a constituit filiala, independent de legea națională a persoanei juridice;
- c) de legea statului pe al cărui teritoriu s-a constituit reprezentanța, independent de legea națională a persoanei juridice.

685. Dacă legea aplicabilă contractului de vânzare-cumpărare de bunuri, nu a fost aleasă prin consens de părți, legea aplicabilă contractului se determină:

- a) legea statului în care își are reședința obișnuită cumpărătorul ;
- b) de legea statului în care își are reședința obișnuită vânzătorul;
- c) de legea statului în care își are reședința distribuitorul.

686. Părțile au posibilitatea de a alege, de comun acord, legea care să reglementeze obligațiile necontractuale născute între ele, dacă:

- a) este un acord încheiat anterior producerii faptului cauzator de prejudicii ;
- b) în cazul în care toate părțile implicate desfășoară o activitate comercială, va fi un acord liber negociat anterior producerii faptului cauzator de prejudicii;
- c) alegerea este explicită și poate aduce atingere drepturilor terților.

687. În măsura în care, conform legii aplicabile succesiunii, nu există niciun moștenitor sau niciun legatar pentru bunurile desemnate printr-o dispoziție pentru cauză de moarte:

- a) statul are dreptul să dobândească, în temeiul legii sale, bunurile din masa succesorală situate pe teritoriul său, necondiționat;
- b) statul are dreptul să dobândească, în temeiul legii sale, bunurile din masa succesorală situate pe teritoriul său, cu condiția ca creditorii să aibă dreptul să solicite satisfacerea creanțelor lor din masa succesorală în ansamblul său;
- c) statul sau o altă entitate desemnată în acest scop de respectivul stat nu are dreptul să dobândească bunurile din masa succesorală situate pe teritoriul său.

688. O persoană, care deține mai multe cetățenii, poate să aleagă ca lege, care să se aplice succesiunii sale în ansamblul său:

- a) legea oricăruia dintre statele al căror cetățean este în momentul alegerii legii sau la momentul decesului;
- b) alegerea legii trebuie să fie exprimată obligatoriu, printr-o declarație sub forma unei dispoziții pentru cauză de moarte;
- c) legea oricăruia dintre statele al căror cetățean este, doar în momentul alegerii legii.

689. Orice formalitate de publicitate referitoare la bunuri este guvernată de:

- a) legea aplicabilă la data încheierii actului juridic supus înregistrării;
- b) legea aplicabilă la data și în locul unde se îndeplinesc;
- c) legea statului unde una dintre părți își are domiciliul.

690. Condițiile de fond ale actului juridic sunt stabilite de:

- a) legea aleasă de părți sau, după caz, de autorul său;
- b) legea locului încheierii actului juridic;
- c) legea statului în care își are reședința obișnuită autorul actului.

691. În ce situații notarii din Republica Moldova pot refuza îndeplinirea misiunilor transmise de organele de justiție ale altor state?

- a) dacă misiunea contravine suveranității sau securității Republicii Moldova ori nu este de competența notarilor din Republica Moldova;
- b) dacă misiunea este formulată într-o limbă străină și necesită traducere oficială;
- c) dacă notarul consideră că misiunea este complicată sau necesită mai mult timp decât are la dispoziție.

692. Cetățenii străini pot încheia căsătorii pe teritoriul Republicii Moldova:

- a) conform legislației Republicii Moldova, doar dacă au dreptul la încheierea căsătoriei și în conformitate cu legislația statului ai cărui cetățeni sunt;
- b) doar dacă au reședința permanentă în Republica Moldova;
- c) doar dacă obțin aprobarea prealabilă din partea ambasadei sau consulatului statului de origine.

693. Recunoașterea căsătoriilor încheiate la misiunile diplomatice și oficiile consulare străine, pe teritoriul Republicii Moldova:

- a) se face pe baza principiului reciprocității;
- b) este obligatorie dacă unul dintre soți este cetățean al Republicii Moldova;
- c) este valabilă automat, fără întrunirea unor condiții suplimentare.

694. Care din afirmațiile de mai jos este corectă:

- a) părțile pot alege legea aplicabilă prin consens, atât la încheierea contractului, cât și ulterior, iar alegerea trebuie să fie expresă sau să rezulte clar din conținutul contractului ori din împrejurări ;
- b) legea aplicabilă este impusă automat de legea locului unde contractul este încheiat, fără posibilitatea alegerii altei legislații;
- c) legea aplicabilă trebuie stabilită înainte de semnarea contractului și nu poate fi modificată ulterior prin acordul părților.

695. Ce efect are alegerea legii aplicabile asupra validității formei contractului și a drepturilor dobândite de terți?

- a) alegerea legii aplicabile după încheierea contractului nu afectează validitatea formei contractului sau drepturile dobândite de terți;
- b) alegerea legii aplicabile anulează automat toate clauzele contractului care nu respectă legea aleasă;
- c) alegerea legii aplicabile după încheierea contractului necesită consimțământul terților afectați de contract.

696. Un contract încheiat între persoane aflate în state diferite este considerat valabil din punct de vedere al formei:

- a) doar dacă este autentificat de o autoritate publică din statul de origine al persoanei care l-a întocmit;
- b) dacă îndeplinește condițiile de formă prevăzute de legea care îl reglementează pe fond, de legea oricărui stat în care se află oricare dintre părți sau reprezentanți la momentul încheierii contractului;
- c) exclusiv dacă îndeplinește condițiile de formă prevăzute de legea statului în care contractul a fost încheiat;

697. Legea aplicabilă condițiilor de formă ale unui contract care are ca obiect un drept real imobiliar este:

- a) legea statului în care este situat bunul imobil;
- b) legea statului în care a fost semnat contractul, indiferent de locul situării imobilului;
- c) legea statului de reședință a uneia dintre părți, dacă aceasta este indicată în contract.

698. În cazul testamentului, schimbarea ulterioară a legii aplicabile:

- a) afectează capacitatea testatorului de a modifica sau revoca testamentul;
- b) nu afectează capacitatea testatorului de a modifica sau revoca testamentul;
- c) afectează în partea substituirii moștenitorilor.

699. Procura întocmită în străinătate, se consideră valabilă dacă:

- a) respectă condițiile de formă a legii statutului unde a fost întocmită;
- b) respectă doar condițiile de fond ale statului unde a fost întocmită;
- c) respectă parțial legea autorității care examinează validitatea actului juridic.

700. Actul juridic accesoriu este guvernat de:

- a) legea statului unde a fost încheiat actul;
- b) legea statului care guvernează fondul actului juridic principal, dacă acordul părților nu prevede altfel;
- c) exclusiv legii statului care guvernează fondul actului juridic accesoriu.